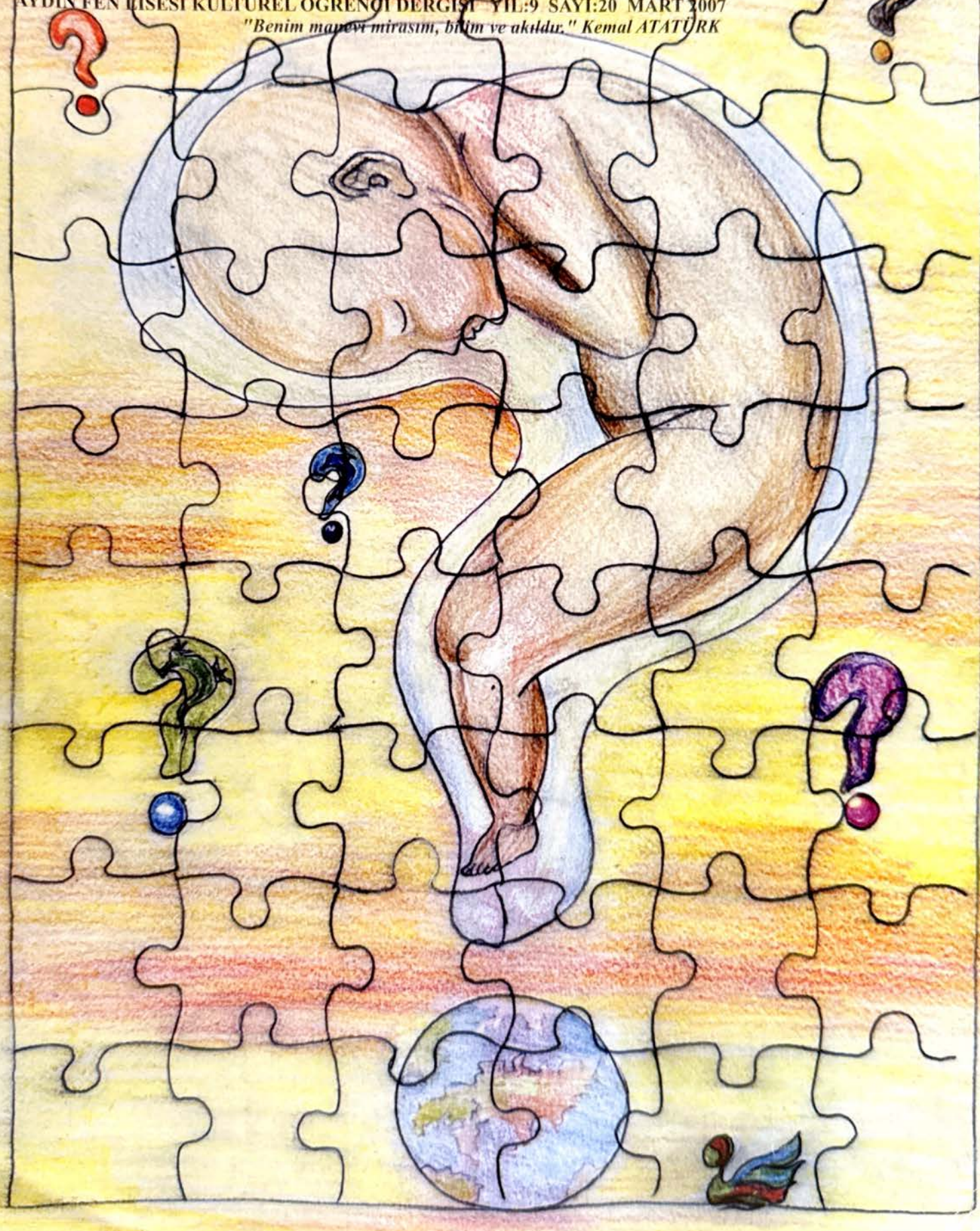
GÜNEBAKAN

AYDIN FEN LİSESİ KÜLTÜREL ÖĞRENCİ DERGİSİ YIL:9 SAYI:20 MART 2007

"Benim manevi mirasım, bilim ve akıldır." Kemal ATATÜRK

AÇI

DERSHANELERİ

Yükselen başarının değişmeyen adresi

Ramazanpaşa Mah. Mimar Sinan Cad. No: 18 Kat: 2-3-4-5 - **AYDIN**

Tel: 0.256. 213 30 03 - 213 30 05 **Fax**: 0.256. 213 31 05

www.acidershaneleri.com.tr

AYDIN FEN LİSESİ
KÜLTÜREL ÖĞRENCİ DERGİSİ
Yıl:9 Sayı Sayı:20 OCAK 2007

SAHİBİ

AYDIN FEN LİSESİ adına Okul Müdürü
A. Tansel SARAYKÖYLÜOĞLU
atansel@mynet.com

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Türk Dili ve Edebiyatı Öğr. **Emine ALTINSOY**
eminealtinsoy@hotmail.com

YAYIN YÖNETMENLERİ

Edip ÖZDEN, *edipozden@hotmail.com*
Melis YORULMAZ, *melo_papatya@hotmail.com*
Muhammed Çağrı COŞKUN, *mcagric@hotmail.com*

DANIŞMA KURULU

Özer AKYILDIZ/İsmail ÜNGÖR/Emine TİRİÇ
Göksel AVCI/Hülya OLGUN/Eyüp ARSLAN
Ayşegül METİN/Mustafa ÖNAL/Gül ARPA/Fatih ANIL

YAYIN KURULU

İbrahim KANLI
Onur OKAN
Yudum KÜÇÜKSAYAN

BÖLÜM BAŞKANLARI

GÜNDEM	**Berna DEMİR**
KİMYA	**Hakkı ÇELİK**
FİZİK	**Soner ALBAYRAK**
BİYOLOJİ	**Büşra SAPMAZ**
MATEMATİK	**Deniz ÇIRPAN**
BİLGİSAYAR	**Ufuk TAMER**
EDEBİYAT	**Bedriye AÇIKGÖZ**
KİTAPLIK	**Pınar ÖZCAN**
AKTÜALİTE	**Ebru KÜÇÜKÇATUR**
FELSEFE	**Tutku ÜNVER**
SPOR	**Burak SIRMALI**
SİNEMA	**Nil KARACAOĞLU**
MÜZİK	**Samet Arda ALTINYÜREK**
TARİH	**Baturalp AYDIN**
COĞRAFYA	**Karatuğ Ozan BİRCAN**

KAPAK TASARIM

Nurullah TAŞKIRAN

GRAFİK TASARIM

grafikertr@hotmail.com

BASIM YERİ

GİZEM OFSET / İZMİR
Tel: 0232 457 87 13

Mustafa Kemal Atatürk

Tam bağımsızlık, bizim bugün üzerimize aldığımız görevin temel ruhudur. Bu görev, bütün millete ve tarihe karşı yüklenilmiştir. Bu görevi yüklenirken, uygulama yetenekleri hakkında şüphe yok ki çok düşündük. Fakat, netice olarak edindiğimiz görüş ve iman, bunda, muvaffak olabileceğimize dairdir. Biz, böyle işe başlamış adamlarız. Bizden evvelkilerin işledikleri hatalar yüzünden, milletimiz sözde mevcut zannolunan bağımsızlığında kayıtlı bulunuyordu.

Şimdiye kadar Türkiye'yi, medeniyet dünyasında kusurlu gösteren neler düşünülebilire, hep bu hatadan doğmaktadır. Biz; yaşamak isteyen, haysiyet ve şerefiyle yaşamak isteyen bir milletiz. Bir hata yüzünden bu özelliklerden mahrum kalmaya tahammül edemeyiz. Bilgin, cahil, istisnasız bütün millet fertleri, belki içinde bulundukları güçlükleri tamamen anlamaksızın, bugün yalnız bir nokta etrafında toplanmış, ve fakat sonuna kadar kanını akıtmaya karar vermiştir. O nokta; tam bağımsızlığımızın temini ve devam ettirilmesidir.

Mustafa Kemal ATATÜRK, *(1921) NUTUK'tan*

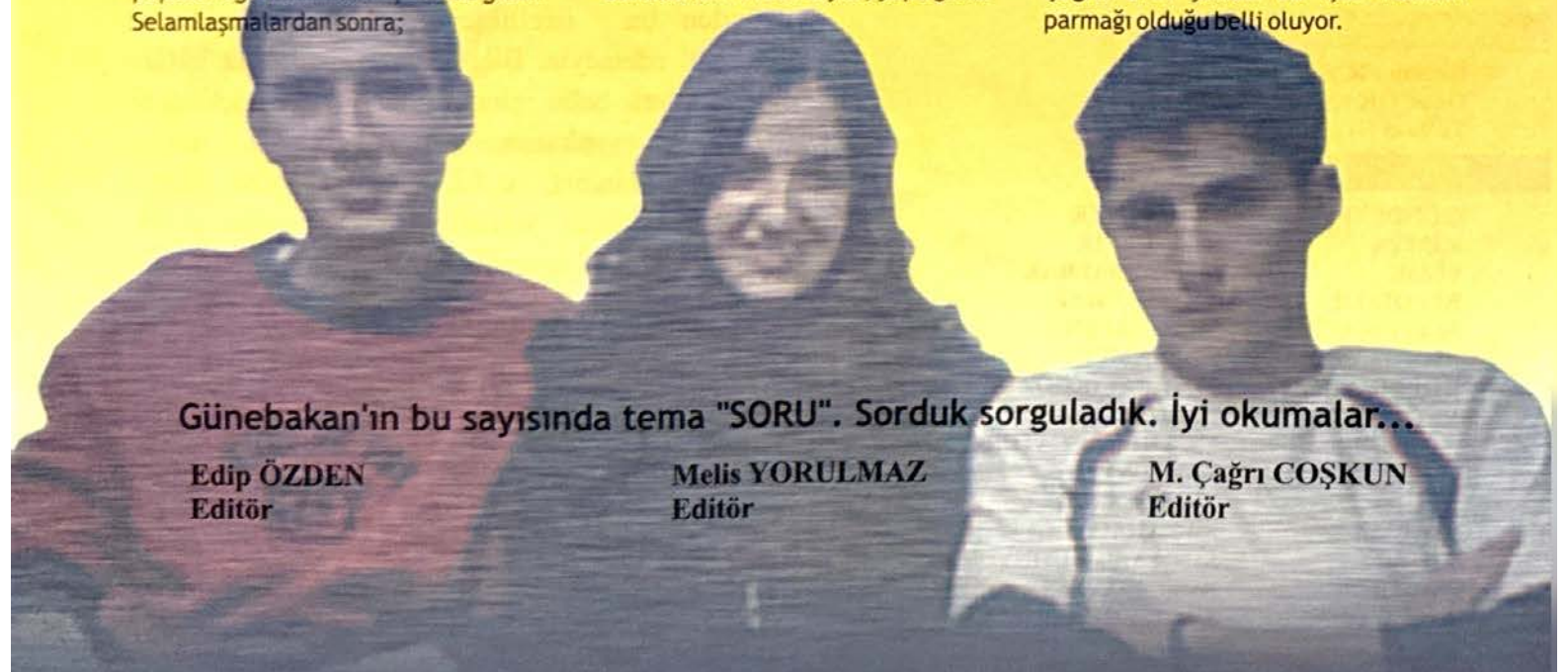
GüneBakan

AYDIN FEN LİSESİ ÖĞRENCİ DERGİSİ
YAZIŞMA ADRESİ
Aydın Fen Lisesi Kültürel
Öğrenci Dergisi Günebakan
Girne Mah. 2203 Sokak No:4
09100 / AYDIN
Tel: 0 256 [illegible] 98
Fax: 0 256 [illegible] 66
E-posta: aydinfen@aydinfenlisesi.k12.tr
www.[illegible]fenlisesi.k12.tr

Editörlerden

Emine Altınsoy: Nerede bu senenin editörleri? Kimdi onlar unuttum.
Melis: Benim!
Çağrı: Hayır benim!
Edip: Naayır benim! Ben bu filmi daha önce izlemiştim galiba...
Melis: Tamam işte hepimiz editörüz.
Emine Tiriç: Neler yaptınız bakalım?
Çağrı: Dergiyi renkli çıkarıyoruz.
Özer Akyıldız: Siz mi çıkarıyorsunuz?
Göksel Avcı: Yaparsınız, siz aslansınız, tuttuğunuzu koparırsınız.
Melis: Arkadaşlar ben izin almaya gidiyorum.
Edip: Ne izni yaaa!
Çağrı: Sen zaten hep izin alıp duruyorsun.
Melis: Tamam da sponsorları nasıl ayarlayacağız.
Emine Altınsoy: Hallederiz, dersanelerin bana sözleri var.
Editörler sponsor aramaya çıkarlar. Bir Cuma günüydü, günün yüklemiş olduğu manevi havayla bir dersaneye giderler. Yanlarında dersanenin popüler öğrencisi Hakkı Çelik de gider. Selamlaşmalardan sonra;

Ali Bey: Tamam da arkadaşlar ben size yok olmaz demedim, yapabileceğim kadarını söyledim.
Melis: Yani tüm dergiyi karşılıyorsunuz öyle mi?
Ali Bey: Ben öyle bir şey demedim.
Edip: Ali bey, Ali bey biraz yardım eder misiniz? Bir joker verseniz.
Melis: Ama biz size güvenerek geldik.
Ali Bey: Yanlış anlaşılma olmuş galiba, biz tam olarak öyle bir şey demedik.
Tüm bu eğlenceli sohbetlerimizden sonra Ali Bey'e yardımlarından dolayı teşekkür ederek oradan ayrıldık. Cuma günü bitmişti, sabah ola hayrola diyerek yurda döndük. Sabah Bey Camii mevkiinde buluşup yine dersane yollarına düştük. Müdür Cafer bey bize matbaa konusunda yardımcı olmasının yanı sıra işlerimizi de epey kolaylaştırdı, kendisine tekrar teşekkür ediyoruz.
Peki okulda işler nasıl yürüdü? Her ne kadar artık toplantı var dediğimizde "Gene mi?" cevabıyla karşılaşsak da "Günebakan"ın 20. sayısı, yaptığımız toplantılara ve harcanan tüm emeklere değdi. Eski editörlerimiz Senem ve Fatma'nın sözlerinde ne kadar haklı olduklarını bir kez daha anladık. Dersane dersane gezip sponsor ararken, yazı işleriyle uğraşırken ve dizgide uzun saatler geçirirken, kendi tabirleriyle, derginin her harfinde nasıl emeğimiz olduğunu gördük.
İşler çok, vakit azdı... Günebakan'ı çıkaracaktık mutlaka, hem de tamamı renkli ve en güzel şekilde. Ve başladık dizgiye, bitmeliydi en kısa zamanda, öyle ya da böyle geldik bu günlere. Kimi zaman yorgunluktan cayma derecesine gelsek de yitirmedik umudumuzu. Günebakan'a inancımız tamdı. Ve her şeye değerdi bu sonucu görmek. Bunları yazarken bile hâlâ tahmin edemiyoruz, dergiyi elimize aldığımızda duyacağımız sevinci... Ne de olsa ilk renkli Günebakan'ı sunuyoruz sizlere...
Edip: Çok lirik oldu bu yazı yine.
Çağrı: Evet yaaa... Bu işte Melis'in parmağı olduğu belli oluyor.

Günebakan'ın bu sayısında tema "SORU". Sorduk sorguladık. İyi okumalar...

Edip ÖZDEN
Editör

Melis YORULMAZ
Editör

M. Çağrı COŞKUN
Editör

Tamamen AYDIN FEN LİSESİ ÖĞRENCİLERİNİN özgün eserleri ve özgün bakış açılarıyla hazırlanan AYDIN FEN LİSESİ KÜLTÜREL ÖĞRENCİ DERGİSİ GÜNEBAKAN, Milli Eğitim Bakanlığı Sosyal Etkinlikler Yönetmeliği'ne uygun olarak Kültür, Edebiyat, Yayın ve İletişim Kulübü tarafından yayına sunulmaktadır.

Dergi içeriğindeki yazı, çizim vb. tüm eserlerin sorumlulukları eser sahiplerine aittir. Derginin tüm basım giderleri sponsor desteğiyle karşılanmaktadır. Ücretsiz olarak dağıtımı yapılan bu dergi üzerinden hiçbir ekonomik kazanç elde edilmemektedir. Kültürel Öğrenci Dergisi Günebakan, aynı zamanda Aydın Fen Lisesi resmi yayın organıdır.

İÇİNDEKİLER

GÜNDEM.....04 Biz de Çok Olduk Ama! Yine Birinciyiz!.. :), **Berna Demir, İlkiz Bildik**
05 Son Mezunlar
06 Kısa... Kısa..., **Berna Demir, İlkiz Bildik**
BİLİM....09 Dünyadan Kimyasal Haberler
10 Ünlü Kimyagerler "Oktay Sinanoğlu" Türk Einstein'ı, **Emre DURSUN**
11 Elementlerden Akıllarda Soru İşareti Bırakan Bir Element: Civa
12 Enerji, Son Günlerin Popüler Ekolojik Yakıtı: Biodizel
13 Hayatın İçinden Kimya..., Kimya Sanayi
14 Fizişik, Evrenin Arayıp da Cevap Bulamadığı Soru; KARADELİKLER, **Soner Albayrak, Ezgi Sancaroğlu, Yiğit Aydoğan**
18 Saklambaç Oynayan Bilim, **Pelin Sürmeli, Emre Gezer**
19 Röportaj, Feza Gürsey Bilim Merkezi, **Soner Albayrak**
20 Almaç, Sorgula!.. Vazgeçme!.. Yorulma!.., **Aysu Yönetci**
21 Fototest
22 Zıplamak, Sonsuza Dek!.., **İlkyaz Saguş**
23 Bilim Dünyasının Yanıtlayamadıkları, **Büşra Sapmaz**
MATEMATİK....24 AFL'de Sorular, **Deniz Çırpan, İmge Yılmaz**
25 Zarar Nerede?, Geometri, **Sedatcan Güney**
26 Sorular, **Serkan Seval,Sezer Çınaroğlu**
27 Paralel Doğrular Sonsuzda Kesişiyor Muymuş?, **Melis Yorulmaz**
EDEBİYAT....28 Edebiyata Giriş, **Bedriye Açıkgöz**
29 Bir Soru İşareti'nin Biyografisi, **Esin Sarıkaya**
30 Bilmezmişim, Bilmezmişsin Bilmezmiş, **Senem Ertekin**
31 En Küçük Lokma, **Fatma Aksoy**
32 Telli Turnam Selam Götür Sevdiğimin Diyarına, **Hazal Yağmur Yıldırım**
33 "Soru"nun Sorun Olması ve...., **Aslı Bıçakcı**
34 Fitnat, **Deniz Güncel Uğraş**
35 Gölge Kız ve Fısıldadıkları, **Pelin Sürmeli, Gülser Karaal**
36 Çağrışım, **Sedat Can Güney, Büşra Sapmaz, Aydın Gökşin, Yasin Erdoğan, Bedriye Açıkgöz**
37 Soru İşaretlerini Topladım, **Ebru Küçükçotur**
38 Doğumdan Ölüme İnsanın Kendisine Soru Sorma Takvimi, **Nurdamla Yakışan**
COĞRAFYA....39 Coğrafyaya Giriş, **Yudum Küçüksayan**
40 Coğrafya Dersi, **Karatuğ Ozan Bircan**
FELSEFE....42 Pandoranın Bohçası Çengelli Nokta, **Tutku Ünver**
TARİH....44 Çılgın Türkler, **İnternetten**
45 Ermeni Sorunu Üzerine, **Batur Alp Aydın**
KİTAPLIK....47 Dikkat! Her An Karşınıza Gezen Kitap Çıkabilir, **Pınar Özcan, Fatma Işıldar**
48 AFL Ne Okuyor?
49 El-Veda, **Ezgi Aydın**
50 Nobel Yolunda Babamın Bavulu, **Merve Gülşen**
MÜZİK....51 Süzgeç, AFLSTAR, **Samet Arda Altınyürek**
52 Trivium, Bilenlere Bilmeyenlere Dünyanın (Neredeyse) En İyileri, **Sezer Çınaroğlu**
BİLGİSAYAR....53 Hacker'ların Tarihi, **Burkay DÖNMEZ**
54 Bilgisayarın Tarihini Merak Edenlere, **Ufuk TAMER**
55 Yararlı Linkler, **Ufuk TAMER**
SPOR....56 2006 En İyiler, **2006 Hayal Kırıklıkları Burak Sırmalı**
56 AFL'nin Tek Takımı, **Spor Kısa..Kısa.. Mert Ersan**
SİNEMA....57 Gösterimde Olanlar, **Nil Karacaoğlu**
58 Neden Türk Filmleriyle Dalga Geçerken Yabancı Filmleri Alkışlıyoruz?, **Yiğit Aydoğan**
AKTÜALİTE....59 Araştırma; Muhteşem Sorulara Hocalarımızdan Muhteşem Cevaplar, **Ebru Küçükçotur**
62 Dert Köşesi, **Ezgi Kılıç**
62 AFL Mayhoş Sözlük, **Sezer Çınaroğlu, Deniz Selkan Kanmaz**
63 Bakalım ÖSS'ye Hazır mısınız?, **Ömer Özdemir, Hakan Görkem Kazıcı**
64 İştah Bi Şeyi, **İnadına Ünlem, Deniz Kanmaz**

BİZ DE ÇOK OLDUK AMA! YİNE BİRİNCİYİZ!.. :)

ÖSYM bu yılki ÖSS okul başarı sıralamalarını açıkladı. Biz her ne kadar kendimizden emin bir şekilde birinciliğin kimde olduğunu bilsek de içimiz tam olarak rahat değildi. Ve sonuç yine bizi şaşırtmadı. Yine birinciyiz, yine birinciyiz, yine birinciyiz...

İşte bu gururlandırıcı sonuçla ilgili olarak Okul Müdürümüz A. Tansel Sarayköylüoğlu'nun görüşlerini aldık.

Sevgili Öğrenciler;

Çağdaşlık, yalnızca bu günü yaşamak değil, aynı zamanda dünyanın ortak değerlerini paylaşarak, geleceğe en iyi biçimde hazırlanmak demektir.

Çağın, gecikmelere özür kabul etmeyen hızlı gelişim sürecine ayak uydurmak istiyorsak, evrensel ve çağdaş değerleri eğitimde egemen kılmak zorundayız. Bu aynı zamanda toplum olarak uygar milletler düzeyinde saygın bir yer bulmanın ön koşuludur.

Bu yüzden okulumuzda, toplumsal kaygı ve beklentiler, bireyin varlığı, kişiliği, üretkenliği, yaratıcılığı ve özgürlüğünü gerçekleştirecek, toplam kaliteyi artıracak evrensel ve çağdaş değerleri yakalamak eğitim sürecinin özünü oluşturmaktadır.

Bu günkü sistemde, okullarımızdaki başarının temel ölçüsü tüm kamuoyu tarafından okulların bitiminde öğrencilerin girmiş olduğu merkezi sınavlar olarak kabul edilmektedir. Bu sınavlarda öğrencilere okulların uygulamış oldukları müfredattan ve okulların öğrencilere kazandırmış olduğu sayısal ve sözel yeteneklerinden anlama ve yorumlama kabiliyetlerinden sorular yöneltilmektedir.

Okulumuz bu sınavlarda göstermiş olduğu başarılarla, kuruluşu itibariyle çok genç olmasına rağmen 2001-2002-2003 yılında yakalamış olduğu bireysel ve kitlesel başarılarla tüm kamuoyunun ilgi odağı haline gelmiştir. 2004- 2005 2006 ÖSS sınavında ÖSYM tarafından yaklaşık 7083 lise arasında sayısal, sözel ve eşitağırlık alanlarında Türkiye birincisi olarak bu başarısını perçinlemiştir.

Yine okulumuz, geçen 5 yılda da adını duyurmuş, Tübitak'ta ve üniversitelerimizin düzenlemiş olduğu proje yarışmalarında elde ettiği Türkiye birincilikleri ile Aydın'ın gururu olmuştur.

Milletimizin umudu olan gençlerimizin, çağdaş bir eğitim öğretim görmeleri, uygarlığın tüm ürünlerinden yararlanarak yetişmeleri temel amaçlarımızdandır.

Aydın Fen Lisesinde öğretmen ve öğrenci arasındaki köprü ilgiyle, bilgiyle ve çağdaş rehberlik anlayışıyla şekillenmektedir.

Öğrencilerimiz laboratuarlarımız ve iyi bir öğretmen modeli sayesinde öğrendiklerini eyleme dönüştürür ve günlük hayata uygular.

Okulumuzun başarısının temelinde öğrencilerimiz, öğretmenlerimiz ve velilerimiz arasındaki sevgi saygı ve diyalog başrolü oynamaktadır.

Okulumuzun çıkarmış olduğu dergilerde, düzenlenen şiir ve müzik dinletilerinde, sözlü kompozisyonlarda ve spor müsabakalarında öğrencilerimiz kendilerini ifade etme imkanı bulmaktadır. Bu sayede stresten uzak bir ortamda öğrencilerimiz derslerini takip etmektedirler.

Bu yıl ÖSS de kazandığımız birincilik bizleri sevindirdiği kadar son üç yılın şampiyonu olarak çok önemli sorumluluklar da yüklemiştir. Bundan sonra bu sorumluluğun bilincinde olarak çalışmalarımıza devam edeceğiz. Bu konuda gerek Aydın'da gerekse ülke çapında her çevreden çok büyük takdir gördük. Bu takdire layık olmaya çalışacağız. Bundan sonraki yıllarda da birinciliklere adayız; ama aynı zamanda birinci olan okulları da alkışlamaya hazırız. Çünkü bu tatlı rekabetlerin sonucunda kazanan ülkemiz eğitimi olacaktır.

Tabiî bu başarımız da ödülsüz kalmadı. Bu üstün başarımızdan dolayı da tebrik almadık değil! Tebrik edenlerin başında Aydın Valisi Mustafa Malay yer aldı. Okulumuza gelip bizi ziyaret eden Aydın valimiz öğretmenlerimizi de tebrik etmeyi unutmadı. Öğretmenlerimiz ellerinde takdirnameleriyle fotoğraf karelerine gülümsediler. Her yıl bu başarıyı elde etmenin mutluluğu gözlerinden okunuyordu. Tabi bu geleneksel bir mutluluktu...

Berna DEMİR - İlkiz BİLDİK

son mezunlar

AFL'nin bu seneki yaprak dökümünde dökülen yapraklar nerelere savruldu acaba? İsterseniz bir de ona göz atalım! Umarız gittikleri yerde onlar en az AFL kadar sıcak bir yuva bulmuşlardır.

Bu verilere bakılırsa gelecek yıllarda AFL'yi ODTÜ'ye taşımayı düşünüyoruz. Ankara'da da bir şubemiz olsun isteriz.

İSİM	KAZANDIĞI FAKÜLTE
Kadir Melih Albeyoğlu	Bilkent Üniv. Elektrik Elektronik Müh.(Burslu)
Emre Başpınar	**ODTÜ Elektrik Elektronik Müh.**
Mehmet Onur Padar	Bilkent Üniv. Elektrik Elektronik Müh.(Burslu)
Gamze Gezgen	**Hacettepe Tıp**
Ahmet Değirmenci	Bilkent Üniv. Elektrik Elektronik Müh.(Burslu)
Cansel Karaca	**Hacettepe Tıp**
Elvan Çiftçi	Hacettepe Tıp
Birtaç Eskicioğlu	**Bilkent Üniv. Elektrik Elektronik Müh.(Burslu)**
Can Benlioğlu	Hacettepe Tıp
Ali Özgün	**ODTÜ Elektrik Elektronik Müh.**
Yusuf Ziya Güven	Hacettepe Tıp
Buğra Özkan	**Hacettepe Tıp**
Muhammet Özgür	ODTÜ Elektrik Elektronik Müh.
Barış Çiftçi	**ODTÜ Elektrik Elektronik Müh.**
Çağdaş Yokuşoğlu	Cerrahpaşa Tıp
Tufan Kesen	**ODTÜ Elektrik Elektronik Müh.**
Fatma Yekta Ürkmez	Hacettepe Tıp
Ahmet Gürcan	**Hacettepe Tıp**
Murat Akpınar	ODTÜ Elektrik Elektronik Müh.
Yasin Hakkı Kocaman	**ODTÜ Elektrik Elektronik Müh.**
Savaş Karadağ	ODTÜ Elektrik Elektronik Müh.
İhsan Çetin	**Hacettepe Tıp**
Ahmet Ege Mahleç	ODTÜ Elektrik Elektronik Müh.
İlke Keleşoğlu	**Koç Üniv. Bilgisayar Müh.(Burslu)**
V. Menderes Özçiftçi	Hacettepe Tıp
Mehmet Kirişman	**ODTÜ Elektrik Elektronik Müh.**
Ece Akıncı	Bilkent Üniv. Endüstri Müh.(Burslu)
Öner Koşak	**Bilkent Üniv. Endüstri Müh.(Burslu)**
Mustafa İlhan	ODTÜ Bilgisayar Müh.
Duygu Bilgili	**Ankara Üniv. Tıp**
Ahmet Zahit Göksu	İstanbul Üniv. Tıp
Çağatay Çelik	**ODTÜ Endüstri Müh.**
Aslı Ulusal	Ankara Üniv. Tıp
Meltem Kunt	**İTÜ Endüstri Müh.**
Cihan Batur	Bilkent Üniv. Matematik(Burslu)
Filiz Özçelik	**Ege Üniv. Tıp**
Mehmet Çağlar Çakıcı	Gazi Üniv. Tıp
Abdullah Sapmaz	**ODTÜ Endüstri Ürünleri Tasarımı**
Mustafa Burak Yaşar	Gülhane Askeri Tıp
Seray Saray	**Ege Üniv. Tıp**
Ruhtan Uzun	Dokuz Eylül Üniv. Tıp
Özlem Zehra Özyağcı	**İzmir TOBB Bilgisayar Müh.(Burslu)**
Merve Çağırıcı	Galatasaray Üniv. Endüstri Müh.
Bekir Barın	**Bilkent Üniv. Elektrik Elektronik Müh.(Burslu)**
Şükran Damgalı	İstanbul Üniv. Eczacılık
Bahar Melis Akyıldız	**Başkent Üniv. Diş Hekimliği**
Eşenkut Körpez	Ege Üniv. İnşaat Müh.
Murat Türker Atılgan	**İstediği bir yükseköğretim programına yerleşemedi**

kısa...kısa...

Hazırlayanlar: Berna DEMİR, İlkiz BİLDİK

Felekten Bir Gece

Vur patlasın! Çal oynasın! Kısa bir oryantal star yarışması da düzenlenen bu seneki moral gecemizde epey kurtlarımızı döktük. Gecen yılki rock grubuna göre bu yıl biraz daha piyanist şantör havalarında bir grup geldi ve bizi coşturdu. Bunun yanında Aydınlı velilerimizin özene bezene hazırladıkları ikramları da göz ardı etmemek gerek tabiî ki. Kısacası dediğim gibi AFL'nin felekten bir gece çaldığı gündü o gün. Devamını da bekliyoruz yeni öğrenci başkanımıza duyurulur.

AFL'de Hizmette Sınır Yok...

Aydın Fen Lisesi yani AFL olarak teknolojinin nimetlerinden son noktasına kadar yaralanıyoruz. Okul Müdürümüz A. Tansel SARAYKÖYLÜOĞLU ve değerli öğretmenlerimiz bizlerin çağın gereksinimi olan çeşitli ve yeni sistem eğitim gereçlerinden faydalanmamız için üstlerine düşeni fazlasıyla yaptılar. Okulumuz demirbaşlarına yeni katılan 8 projeksiyon cihazına, 2 akıllı tahta sistemine ve 4 yeni dizüstü bilgisayara tarafımızdan "Hoşgeldiniz" demek istiyoruz. Biliyoruz ki değerli okul müdürümüzün ve öğretmenlerimizin bu çabaları bizlere daha kaliteli ve çağın ilerisinde bir eğitim verebilmek. Buna bağlı olarak başarılarımızın artması onları mutlu edecektir. Biz de bu çabaların karşılığını verebilmek için AFL öğrencileri olarak üzerimize düşen görevi yapmalıyız. Eee Ne de olsa okulumuz TKY (Toplam Kalite Yönetimi) yılın kaliteli okulu yarışmasında Aydın birincisi oldu, Türkiye birinciliğine de aday.

AFL'nin Anlamlı Ziyareti

Aydın Gazi ve Şehit Aileleri Derneği'ni ziyaret ettik. Bu ziyaret bizim için çok anlamlı ve gerekli bir ziyaretti zaten. Gittiğimizde boydan boya bir duvarı kaplayan şehitlerimizin fotoğrafları yüreğimizi sızlattı. Gözyaşlarımızı tutmakta zorlandık. Dönüşte ise bu anlamlı ziyareti gerçekleştirdiğimiz için içimizde biraz huzur ve daha önce böyle bir derneğin varlığından haberimiz olmadığı için de biraz burukluk vardı.

Flaş! Flaş! Flaş! AFL Yenilendi...

Bahçesinden okuluna, yatakhanesinden yemekhanesine kadar AFL yenilendi. Neler neler yaşadık AFL yenilenirken. Kimimiz duvarların boyandığını fark etmeden kırmızı polarlarımızı boyadık. Kimimizde mermer merdivenlerde kayıp düştük. Sadece okul duvarları değil yatakhane ve yemekhane duvarları da boyandı. Koca bir haftayı mermer ve boya kokularıyla geçirdik. Değişiklikler bu kadarla da bitmedi. Bahçemize yeni banklar getirildi. Ama bu sefer tecrübeliydik. Boyaların kurumasını bekledik oturmak için. Sınıflarımızda da değişiklikler var. Kaç yıllık sıra arkadaşlarımızdan uzak kaldık. Sıralarımız tekli oldu. Okulumuza akıllı tahtalar da geldi. Artık okulumuzdaki her şey akıllı oldu. Biz yeni AFL'yi çok beğendik. Umarız AFL'ye yeni katılan çömler de beğenir.

Ezgi Kılıç arkadaşımızın yemekhaneyle ilgili bir yazısıyla kısa kısa bölümümüze devam ediyoruz...

Sevgiliye Mektup

Hiç unutmam. AFL'de ilk günüm, ilk yemeğimdi. Filmlerde görmüştüm seni. Upuzundun, kıvrım kıvrımdın. Burada karşılaşmak şaşırttı beni. Yanına geldim. Birden bir ses duydum arkadan "Kaynak yapmayın." diye. Sonra anladım ne olduğunu önüme gelip dikilenlerden.

Biyolojik yasalar senin için de geçerliydi. Mitoz bölünmeye uğruyor, enine enine genişlemen yetmiyormuş gibi, gittikçe uzuyordun. Ah ne de heybetli görünüşün vardı. Sonra sonra hep beraber oldum seninle. Günün haberlerini hep senden öğreniyordum. En güzel şiirleri seninleyken okudum. Bir yığın kitap devirdim seninleyken. Saygı ve saygısızlığın ayrımsanmasını yine seninleyken öğrendim ve seninleyken nice dostluklar edindim.

Çok gürültülüydün ama alışmıştım sesine. Kimi zaman küsüp sana senin olmadığın yerlerde yemiştim yemeğimi. Bana çok şeyler verdin şimdiye kadar epeyce de aldın hani. Yine bir gün senden ayrılmak zorunda kalırsam çok özleyeceğim seni.

Ezgi KILIÇ

AFL başarıya doymuyor...

Her şeyi sorgulayan öğrencileriyle, onları her zaman destekleyen öğretmenleriyle AFL 2006'yı bol ödüllü ve bol alkışlı yaşadı.

* TKY "Yılın Kaliteli Okulu Yarışması"nda Aydın Birincisi olduk, Türkiye birinciliğine de adayız.
* Proje yarışmalarında birinciliklere doymadık.
* TÜBİTAK'ta biyoloji alanında Türkiye 1. si olduk.
* Ege'nin mucitlerinde biyoloji alanında Türkiye 1.si olduk
*Türkiye ÖSS Sayısal ortalaması birinciliği 3 yıldır yine AFL'de.
*Fen Lisesi diye sadece sayısal alanda sınırlı değil başarılarımız. Edebiyat alanında da ödülleri bir bir toplamaktayız.
*Nevruz, Verem, Kutlu Doğum Haftasıyla ilgili kompozisyon yarışmalarında ödüller aldık.
*Türkçeyi her daim doğru kullanan AFL öğrencileri "Türkçenin Doğru Kullanımı" konulu kompozisyon yarışmasında 3.lük aldı.
*Kompozisyon yarışmalarında da sadece Aydın'dakilerle sınırlı kalmadık. "Eğitime %100 Destek" konulu kompozisyon yarışmasında da 1.lik aldık.

Tabi ki de bunlarla sınırlı kalmayacak başarılarımız. Ödül alacağımız yeni yarışmaları heyecanla bekliyoruz.

Aydın'ın Bilinmeyen Tarihine Yolculuk

Fizik, kimya, biyolojiden diğer dersleri unuttuk. Biz de tarihimizi gezerek görerek öğrenmek istedik. İlk olarak yakınımızdaki yerleri öğrenerek başlamaya karar verdik. Yatakhane pencerelerinden görülen ve hakkında çok az şey bildiğimiz Üç Gözler'i yani Tralleis'i gezdik, yapılan araştırmaların neler olduğunu öğrendik. Yapıların büyüklüğü gözümüzü korkuttu. Ama biz sorgulayıcı gençlerin aklına bir birkaç soru düşürmeyi de ihmal etmedi. Acaba bu yapılar kaç yüzyıldır ayaktaydı? O zamanın imkânlarıyla bu devasa yapılar kaç yüzyıldır ayaktaydı? Kısacası bu gezi hem tarihimizi öğretti hem de aklımıza takılan soruları aydınlattı.

Çile Bülbülüm Çile...

Nedir bu öğrenci milletinin sınavlardan çektiği anlamadım gitti. Haydi yazılılara girmek boynumuzun borcu. Hem üzülsek bile birkaç gün arayla üzülüyoruz. Geçenlerde beş dakika bile ara vermeden ard arda üzüldük. Valla normalde 40 dakikada çözdüğümüz 10 soruya benzer 20 soruyu 20 dakikada çözmemiz istendi. Bizim bildiğimiz soru sayısı zamanla doğru orantılı olur. Ama 3. bölge fen liseleri arasında yapılan bu sınavda ters orantı vardı. Ece tabi bu orantı da bizi ters düz etti. Yani Özer Hocam sizin de dediğiniz gibi "Bu oran var ya bu oran, yok böyle bir oran."

"Kavuşmak nasıl olmaz mademki ayrılık var."

Hep başarılarımızı, etkinliklerimizi ve sevincimizi paylaştığımız dergimizde bu defa hepimizi derinden üzen bir acıyı dillendirdik.

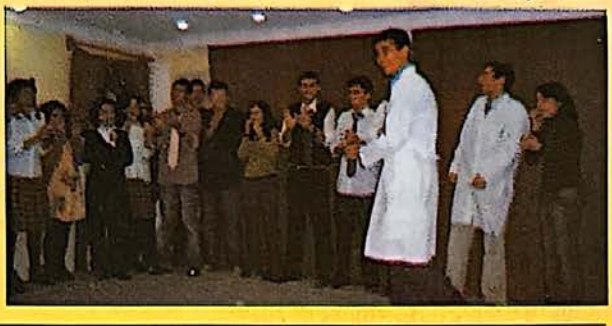
İlk mezunlarımızdan Çağrı ÇEVİK'i kaybettik.

24 Yıllık kısacık ömrünün 19 yılını eğitimde geçiren Çağrı'yı ne yazık ki Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi son sınıfındayken doğalgaz zehirlenmesine kurban verdik.

Ailesinin ve tüm AFL ailesinin başı sağ olsun...

Öğretmenlerimize Sevgilerle

Kasım ayı gelince hem bizi hem öğretmenlerimizi bir telaş sardı. İlk önce günlerce çalışmanın sonucu 10 Kasım'da Ata'mızı andık. Her sene olduğu gibi içimizi bir hüzün kapladı. Daha sonra 24 Kasım vardı. Önce senaryo lazımdı. Günlerce çalıştık, yazdık. Bu sene biraz farklı olsun istedik. Öğretmenlerimizi ıssız bir adaya düşürdük. AFL'yi nasıl anlatsak dedik. Her yıl bir destan yazan AFL'yi biz de destanlaştırarak anlatalım dedik. Ve koyulduk düşünmeye. Neler mi anlattık? Öğretmenlerimizin yıl boyunca gözümüze çarpan özelliklerini ve gaflarını düşündük. Ve onlara güzel bir oyun armağan etmeye çalıştık. Amacımız öğretmenlerimizin yüzüne tatlı bir gülümseme yaymak, kalplerinde öğretmen olmanın verdiği gururu ve sevinci doyasıya hissettirmek ve bu gününü de ömürlerindeki mutlu günler arasına katmaktı.

"TÜRK DEMEK TÜRKÇE DEMEKTİR NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE"

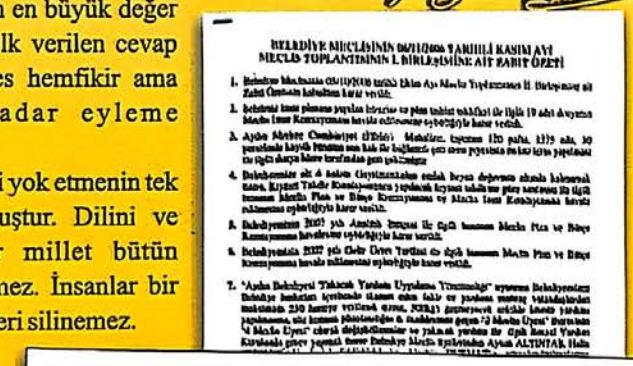
M. Atatürk

"Bir milleti millet yapan en büyük değer nedir?" diye sorduğumuzda ilk verilen cevap "dil" olur. Bu konuda herkes hemfikir ama düşüncelerimizi ne kadar eyleme geçirebiliyoruz?

Tarih boyunca bir milleti yok etmenin tek yolu dilini unutturmak olmuştur. Dilini ve kültürünü koruyabilen bir millet bütün uğraşılara rağmen esir edilemez. İnsanlar bir anda öldürülebilir ama benlikleri silinemez.

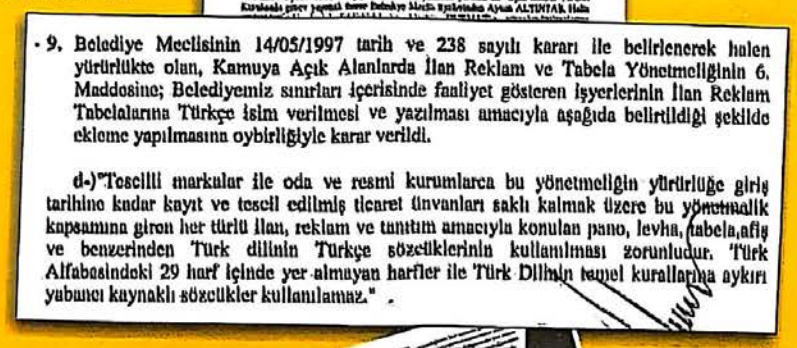
Başta da söylediğimiz gibi düşüncelerimizi ne kadar eyleme geçirebiliyoruz? İşte okulumuz öğrencisi Batur Alp Aydın'ın başkanı olduğu ve okulumuzda üyeleri bulunan "Türkay Öğrenci Derneği"nin Türkçenin yabancılaşmadan ve yozlaşmadan korunması konusunda girişimleri olmuştur. Türk gençliğinin Atatürk'ün yazdığı Nutuk'u okuyup anlayamaması ve Türkçenin bugünkü gidişatının hiç de Atatürk'ün dediği gibi özleşme yolunda olmadığı; bazı güçlerin Türkçe ile, Türkiye ile, oynadığının kanıtıdır. Bu durum gençliğin bu girişimlerini zorunlu kılmıştır.Bu girişimlerden biri de bütün Türkiye'de olduğu gibi Aydın'da da dikkat çekecek ölçüde artan yabancı isimli işyeri tabelalarının Türkçeleştirilmesi ile ilgiliydi.

Türkay Öğrenci Derneği yönetim kurulu,tabelalardaki iş yeri adlarının Türkçe yazılması için Aydın Belediye Başkanını makamında ziyaret etmiş, bu konuda hassas davranılması için öneride bulunmuştur. Sıkıntılarını dile getirmişlerdir. Türkiye genelinde Türkçeye verilen önemin ve hassasiyetin artması belediye meclisi toplantılarında da dile getirildi. Bu toplantıda diğer illerdeki işyeri isimleriyle ilgili kararlar incelenildi ve diğer illerin bu girişimden haberdar edilmesi sağlanıldı. En son olarak duyarlı belediye meclis üyeleri meclis toplantısına işyeri isimlerinde ve reklâmlarda yabancı sözcüklerin kullanılmaması yönünde teklif sundular ve teklif kabul edildi.

BELEDİYE MECLİSİNİN 04/11/2004 TARİHLİ KASIM AYI MECLİS TOPLANTISININ I. BİRLEŞİMİNE AİT ZABIT ÖZETİ

7. 'Aydın Belediyesi Tabelalı Yerleşim Uygulama Yönetmeliği' uyarınca Belediyemiz Belediye hudutları içerisinde ikamet eden gerçek ve yerleşim merkezi vatandaşlardan maksimum 250 karakter yüklemli cümle, KİŞİLİ gösterişsiz sadeliğe kavuşturulmuş, tüzel kimlik göstermeyiğine & özdeşlemeye geçen "2 Harfe Üçeşi" durumları "4 Harfe Üçeşi" olarak değiştirilmesine ve yukarıda yerleşim ile ilgili Kamuya Yararlı Kuruluşlara ücret yapmak üzere Belediye Meclis Başkanlığına Aydın ALTINTAŞ Halk

· 9. Belediye Meclisinin 14/05/1997 tarih ve 238 sayılı kararı ile belirlenerek halen yürürlükte olan, Kamuya Açık Alanlarda İlan Reklam ve Tabela Yönetmeliğinin 6. Maddesine; Belediyemiz sınırları içerisinde faaliyet gösteren işyerlerinin İlan Reklam Tabelalarına Türkçe isim verilmesi ve yazılması amacıyla aşağıda belirtildiği şekilde ekleme yapılmasına oybirliğiyle karar verildi.

d-)"Tescilli markalar ile oda ve resmi kurumlarca bu yönetmeliğin yürürlüğe giriş tarihine kadar kayıt ve tescil edilmiş ticaret ünvanları saklı kalmak üzere bu yönetmelik kapsamına giren her türlü ilan, reklam ve tanıtım amacıyla konulan pano, levha, tabela,afiş ve benzerinden Türk dilinin Türkçe sözcüklerinin kullanılması zorunludur. 'Türk Alfabesindeki 29 harf içinde yer almayan harfler ile Türk Dilinin temel kurallarına aykırı yabancı kaynaklı sözcükler kullanılamaz."

GAZETE FLAS

ÖNCEKİ GÜNKÜ AYDIN BELEDİYE MECLİSİ TOPLANTISINDAN TARİHİ KARAR ÇIKTI

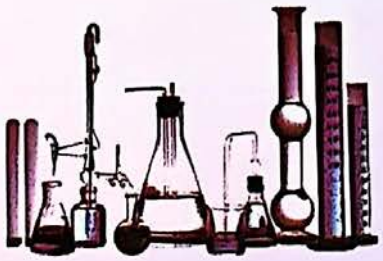
Tabelalar Türkçe olacak

Gençler Milli Mücade ruhundan çok uzak

BELEDİYE MECLİSİNDEN TARİHİ KARAR

Türkçe sevdalılarının çalışmaları sonucunda artık Aydın en azından tabela, afiş ve ilan panolarında yabancı isimleri görmekten kurtulacak. Bu karar, pay sahibi olduklarını düşündüğümüz arkadaşlarımız ve bizler için Türkçenin bir zaferiydi. Sevincimizi sizlerle paylaşıyor ve dileriz bu karar diğer illere de örnek teşkil eder.

KATALİZ

DÜNYADAN KİMYASAL HABERLER...

Kimyasal atıklar Kuzey Kutbu'nu kirletiyor

Doğayı Koruma Örgütü WWF, Kuzey Kutbu'nun yeryüzünün kimyasal atık çöplüğü haline gelmeye başladığı uyarısında bulundu.

WWF yayımladığı raporda, kimyasal atıkların kutup hayvanlarına ve bu hayvanlarıyla beslenen yerliler için ciddi tehdit oluşturduğunu açıkladı. Kutup ayıları, balıklar, foklar ve balinaların kimyasal atıklardan etkilendiği belirtilen raporda, böcek ilacı DDT'den bilgisayar malzemelerine kadar birçok kimyasal ürünün, deniz akıntısı nedeniyle Kuzey Kutbu'nda yoğunlaştığı belirtildi. Rapor, kuşlar, balıklar ve foklarda, kimyasal maddelerin, deri ve kauçuk işleme malzemelerinin izlerinin gözlendiği belirtildi. Program sorumlusu Elizabeth Salter-Green, Kuzey Kutbu'ndaki türlerde giderek daha çok kimyasal ürüne rastlandığını yazdı.

Mars'ta Yaşam Belirtileri

Mars atmosferinde bulunan formaldehit, ya Mars'ın jeolojik olarak çok aktif olduğu ya da Mars'ta mikrobiyal hayatin varlığı konusunda kuvvetli bir delil olarak kabul ediliyor.

Mars atmosferinde bulunmuş olan formaldehitin muhtemel kaynağı yine daha önceleri atmosferde bulunan **metan gazi** (CH_4) olduğu düşünülüyor.

Buna şaşırılacak bir şey olmayan gözüyle bakan bazı bilim adamlarının, metanin yükseltgeyici koşullarda kolaylıkla formaldehite dönüşebileceğini söylemelerine karşın, atmosferde bulunan formaldehit miktarının jeolojik bir şekilde oluşabileceğinden çok fazla olmasından dolayı, bunun başka nedenlerinin (olası hayat formlarının) de olabileceğini düşünmek gerektiği iddia edilmektedir.

Hidroelektrik Santrallerin Kirli Yüzü

New Scientist dergisindeki son bir habere göre, hidroelektrik santrallerinin sanıldığının aksine temiz bir enerji kaynağı olmadığı, bu santrallerdeki barajların, bazı durumlarda termik santrallerden daha da fazla bir şekilde **küresel ısınmaya** neden olduğu iddia ediliyor. Bunun nedeni olarak da hidroelektrik santrallerin barajlarında toplanan suyun, **sera etkisi** yapan gazlar yayması gösteriliyor. Yapay olarak birikmiş bu baraj sularının CO_2 ve CH_4 (metan) yaydığı ve hatta havadaki CO_2 gazini CH_4(metan) gazına çevirdiği ve metan gazinin CO_2'den **21 kat** daha etkili bir **sera gazı** olduğu belirtiliyor.

Modern simyacılar iş başında..

California'daki Lawrence Livermore National Laboratory ile Rusya, Dubna'daki the Joint Institute for Nuclear Research'ten bir grup bilim adamı Amerikyum'la (^{243}Am) zenginleştirilmiş bir hedefin, yüksek enerjili ağır Kalsiyum atomlarıyla (^{48}Ca) bombardımanı sonucu iki yeni element elde ettiklerini açıkladılar. Çarpışmalar sonucunda, atom numarası **115** olan elementten 4 atom elde edilmiş ve bu atomlar 90 milisaniye bir süre içinde yine yeni bir element olan element **113**e dönüşmüş. Oluşan element 113 atomları ise, University of Manchester'dan Francis Livens'ın "kimyasını araştırmak için yeterince uzun" diye nitelendirdiği 1.2 saniye kadar yaşamış.

Mars'ta kesin su varmış

Science dergisinin son (22 Ağustos 2003) sayısında Bandfield imzalı yayınlanan bir makaleye göre Mars yüzeyinde magnezit ($MgCO_3$) tuzu bulunduğu ispatlanmış. Bu mineralin önemi karbonat varlığını ve dolayısıyla CO_2 varlığını doğrulaması. Tabi dünyadaki karbonat minerallerinin oluşumu göz önüne alınırsa suyun varlığı ve de düşünülenden fazla olduğu bir ölçüde ispatlanmış oluyor.

ÜNLÜ KİMYAGERLER...

Oktay Sinanoğlu: TÜRK EINSTEIN'I...

Profesör Doktor Oktay Sinanoğlu; dünyanın en genç yaşta profesör olmuş kişisi ve Nobel adayı. 1953 yılında Ankara'da TED'in Yenişehir Lisesini birincilikle bitirdi. TED tarafından Amerika'ya burslu Kimya Mühendisliği için gönderildi. 1956 yılında Amerika Birleşik Devletleri Kaliforniya Üniversitesi, Berkeley'de Kimya Mühendisliğini birincilikle bitirdi. 1957'de Amerika Birleşik Devletlerinde MIT'ten birincilikle Yüksek Kimya Mühendisi oldu. Alfred Sloan ödülünü aldı. 1959'da Kaliforniya Üniversitesi, Berkeley'de; Kuramsal Kimya Doktorasını yaptı, doktorasını yaparken iki ödül kazandı. 1959-1960 yıllarında Amerika Birleşik Devletleri Atom Enerjisi Merkezinde araştırmalar yaptı. 1961'de hem Harward, hem de Yale'de kendisinin yeni Kuantum Kimyası ve fiziği üzerine teorileri hakkında üst düzey derslerde yeni buluşlarını anlattı.

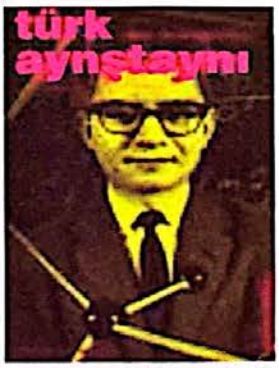

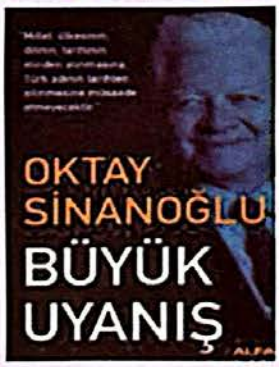

1962 yılında Batının son 300 yıldaki en genç profesörü oldu (26 yaşında Yale Üniversitesinde); 1962 yılında Ortadoğu Teknik Üniversitesi Oktay Sinanoğlu'na mahsus olmak üzere kendisine Danışman Profesör unvanı-nı verdi. Türkiye'de de kuramsal kimya bölümünü kurdu. 1964'de Moleküler Biyoloji konusunda ikinci kürsüsüne, Yale Üniversitesine atandı. Dünyada yeni kurulmaya başlayan MOLEKULER BIYOLOJI dalının ilk birkaç profesöründen biri oldu. (Watson ve Crick sarmal modelindeki DNA sarmalının çözelti içinde o halde nasıl durduğunu keşfeden adam - solvofobik kuvvet) 1973'te Almanya'nın en yüksek Aleksander von Humboldt Bilim Ödülünü ilk kazanan kişi oldu.

İki defa Nobel' e aday gösterildi. Dünyanın sayısız yerinde sayısız buluşları ve teoremleri ile ilgili sayısız konferans verdi.

Şu anda 68 yaşında 26 yaşından beri devam ettiği Yale Üniversitesi'nde Moleküler biyoloji ve kimya olmak üzere iki kürsüde profesör ve son 8 senedir görev yaptığı Yıldız Teknik Üniversitesi'nde ise Kimya dalında olmak üzere bir kürsüde Profesör olarak görevini sürdürüyor.

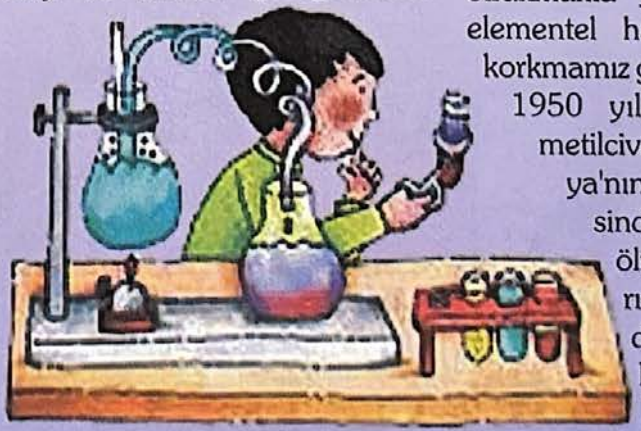
ELEMENTLERDEN
AKILLARDA SORU İŞARETİ BIRAKAN BİR ELEMENT: CİVA...

ing. Mercury
Sembolü: Hg
Atom Numarası: 80
Atom Ağırlığı: 200.59 gr/mol
Yoğunluk: 13.6 gr.cm^{-3}
Erime noktası: -38.83 °C

Kaynama noktası: 356.73 °C

Oda sıcaklığında sıvı halde bulunan tek metal olan civa, sembolü olan '*Hg*' yi eski zamanlarda ona verilen latince '*sıvı gümüş*' anlamına gelen '*hydragyrum*' kelimesinden almıştır. İngilizce ismi olan '*mercury*' ise merkür gezegeninden gelmektedir.

Genel olarak termometre, barometre ve difüzyon pompaların da kullanılır.

Sıvı halde olması, yoğunluğunun fazla olması ve gümüş rengi sayesinde oynanması en zevkli element olmayı başarmıştır. Cıva buharının zehirli olduğu bilinmesine rağmen, kırılan termometrelere üzülmek yerine hafif korkuyla karışık heyecanla yaklaşmayan yoktur sanırım. Her ne kadar termometrenin içindeki civa miktarının insani zehirlemesi zor olsa da, cıvayı yalnız başına bırakmakta yarar var. Civanın elementel halinden daha çok korkmamız gereken metilcivadır. 1950 yıllardan başlayarak metilciva yüzünden Japonya'nın Minamata bölgesinde yüzlerce kişinin ölmesi ve bir o kadarının sakat kalmasından daha da korkulur oldu. Hikaye kısaca şöyledir: bölgede bulunan bir fabrika civa içeren atıklarını hemen yanındaki gole bırakır. Bizim gibi cıvayı çok sevmiş olacaklar ki, balıklar bu cıvayı alır ve metalcivaya çevirirler. Metilciva balıklar için zararsız olmasına rağmen ayni durum o yörenin balıklarını yiyen halk için geçerli değildir. Bir de bu yörenin en önemli geçim kaynağının balıkçılık olduğunu düşünürseniz durumun vahameti ortada. Balıkları sevmediğimden değil ama bu konuda size son bir kötü haber daha vermek istiyorum. Değişik yollarla vücudumuza giren civanın yüzde doksanı balıklardan gelir.

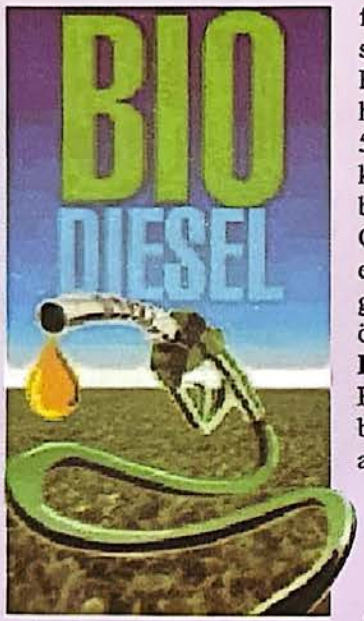
enerji

SON GÜNLERİN POPÜLER EKOLOJİK YAKITI:

BİODİZEL

Biodizel, genellikle bitkisel yağlardan (kanola yağı, aspir yağı, soya yağı, pamuk yağı ayçiçeği,ve palm oil) bunun yanı sıra bitkisel atık yağlardan (evsel atık yağ - endüstriyel atık yağ askeri yemekhaneler, üniversite yemek haneleri vb tüketimlerden kaynaklanan atık yağlar) hayvansal yağ (mezbaha, balık yağı, tavuk yağı gibi) trans esterifikasyon yöntemi ile üretilen **dizel araç yakıtına** verilen addır.

Tarihsel gelişimi kısaca Rudolf Diesel tarafından üretilen **ilk dizel motor bitkisel yağ ile çalışı-yordu.** Daha öncelercide kandil yağı olarak kullanılıyordu. **Ülkemizdeki ilk denemeleri Atatürk** AOÇ de 5000 dekar tarımsal arazide tarla sürdürerek yaptırmış ve gerekli raporu devletin arşivlerine koymuştur.

1970 lerdeki petrol krizi ile birlikte Avrupa da Biodizel araştırmalarımıza hız verilmiştir. Son yıllarda da baş gösteren küresel ısınma ve Kyoto protokolü gereği gelişmiş ülkelerde Biodizel işi önem kazanmıştır. Petrol fiyatlarının 60 dolar seviyesine çıkması yine Biodizel üreticilerine hız vermiştir. Petrolün 50-70 yıl sonra biteceği kuvvetli muhtemel olan bilimsel gerçektir. Gelecekte taşıt enerjisinin iki konuda gelişeceği öngörülmektedir. **Hidrojen ve Biodizel.** Hidrojen enerjisi yeni büyük yatırımlar ve araçlarda köklü değişiklikler gerektirir. Oysa **biodizel** kısa vadede **motorda hiçbir değişikliğe** gereksinim duymayan, çevreci bir dizel araç yakıtıdır. Enerji sektöründe en **popüler sektör** olacaktır. Üretim grafiklerinin hızla yükselmesi de bunu destekliyor. Türkiye de ise akaryakıtın üzerindeki **aşırı vergiden** kaynaklanan yüksek fiyat **Biodizeli** hiçbir ülkede görülmeyecek kadar **cazip** kılmaktadır.

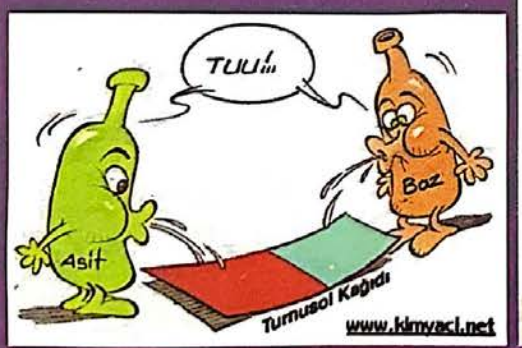
KİTAP DÜNYASINDAN...

Kimya Güzeldir

Ey okuyucu! sözleriyle başlayan bu kitaba bildiğimiz kimya kitapları gibi bakmak yapacağınız en büyük yanlışlardan biri olur. Yazarları Ömer Kuleli ve Osman Gürel. İlk defa 1991'de yayınlanan kitabın üçüncü baskısı PAN yayınevi tarafından 2002'de çıkmıştır. Yazarlar kimya kitaplarının klasik kurgusundan okuyucuları kurtararak okuyucuları kimyayla buluşturmayı amaçlamıştır, iyi de etmiştir. 87-90 yılları arasında Cumhuriyet gazetesinin Bilim-teknik ekinde yayınlanan yazılardan derlenen kitap Türkiye'de türünün ilk örneği sayılabilir.
Ey okuyucu; bu kitabın başlığına aldanma. Okuyunca farkı göreceksin.

kimyasal karikatürler...

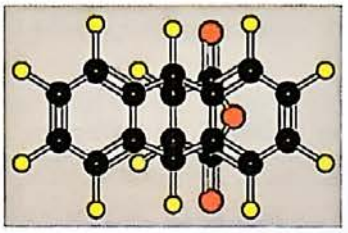

HAYATIN İÇİNDEN KİMYA...

Kimya Sanayi

Kimya sanayi insanlık tarihinin en eski sanayi dallarından biri olsa gerek. Belki de simyacıların buldukları

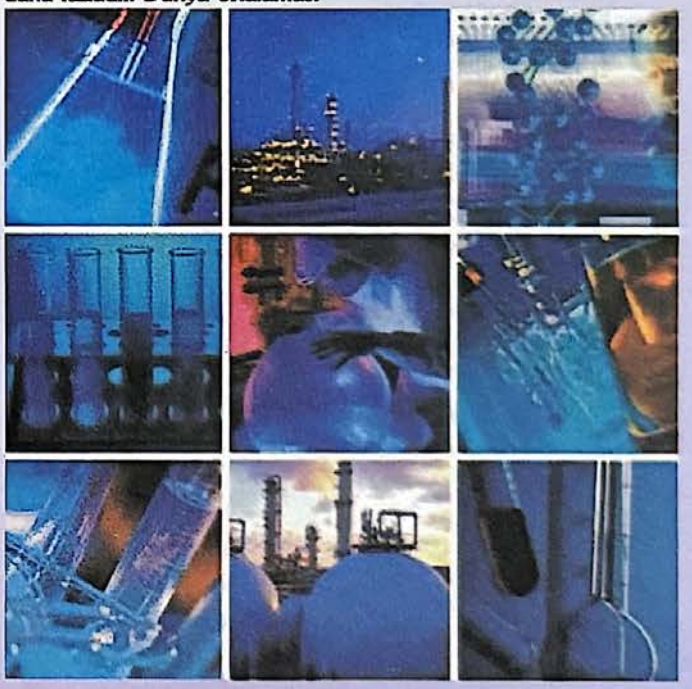

madenleri basit yollarla saflaştırmalarından tutun da Norveçli denizcilerin çok soğuk havalarda çatlayan derilerine karşı kullandıkları gliserinli karışıma kadar uzanan bir geçmişi olmalı kimya sanayinin. Tabii ki kimya sanayinin temelini aldığı bilim kimya bilimi. Her ne kadar çeşitli mühendislik dalları (makine gibi) ve diğer temel bilimlerle iç içe olsa da kimya sanayi genelde kimyagerler tarafından yapılan buluşların endüstriyel şekilde değerlendirilmesiyle oluşmuş bir sanayi kolu. Sözün kısası yapılan bir buluş veya bulunan herhangi bir yöntem ticari olarak pazarlanacak düzeyde ise kimya sanayi tarafından üretilmeye başlanmakta.

Kimya sanayi ürünleri aslında hayatımızın vazgeçilmez parçalarından. Temizlik malzemelerinden gıda maddelerine, kozmetikten farmakolojiye (ilaç bilimi), tekstilden yapı malzemelerine, gübreden patlayıcı maddeye, boyadan laboratuar kimyasallarına kadar birçok ürün ya doğrudan kimya fabrikalarında üretilmekte veyahut hammaddeleri kimya fabrikalarından sağlanmakta. Böyle düşünüldüğü takdirde kimya sanayini dünyanın en büyük sektörleri arasında gösterebiliriz. Nitekim Avrupa Kimya Sanayi Konseyi (CEFIC) tarafından yayınlanmış olan 2000 yılı verilerine göre Kimya endüstrisinin dünyadaki toplam üretimi 1.565 milyar Euro olarak gerçekleşmiştir. Bunun 488 milyar Euro'luk kısmı Batı Avrupa ülkeleri, 476 milyar Euro'luk kısmı ABD, 237 milyar Euroluk kısmı Japonya ve 194 milyar Euro'luk bölümü de diğer Asya ülkeleri tarafından gerçekleşmiştir. Ayrıca kişi başına kimya ürünleri tüketimi gelişmiş ülkelerde diğer ülkelere nazaran daha fazladır. Dünya ortalaması

262 dolar iken bu rakam Japonya için 1620 dolar, Kuzey Amerika için 1295 dolar ve Batı Avrupa için de 1073 dolar olarak kayıtlara yansımaktadır.

Kimya sanayi yukarıdaki verilere de bakılacak olursa gelişmişlikle doğru orantılı olarak üretimi ve tüketimi artan bir sanayi kolu. Türkiye'de kimyagerlerin ve kimya mühendislerinin popülaritesinin az olmasının sebebi de genel gelişmişlik düzeyimiz olsa gerek. ABD'de tıp doktorlarından sonra en çok kazanan kişiler kimyacılar. O halde ülkemizin 21. yüzyılda gelişmiş ülkeler arasında hak ettiği yerini alacağını düşünüyorsanız, insanlığın hiçbir zaman vazgeçemeyeceği ve her zaman ihtiyaç duyacağı bir endüstri olan kimya sanayine ve onu destekleyen kimya bilimine gönül verenlerden olmanızı tavsiye ederim.

Ünlü kimyacılardan vecizeler...

Bazıları gördüklerini niye var diye sorgular.
Diğerleri ise hâyâl eder ve niye olmasın der.
George Bernard Shaw

Madem geldik dünyaya çalışacağız kimyaya...
Süleyman Çelik

HAZIRLAYAN
Hakkı Çelik

FİZİŞİK

ARKADAŞLAR,

Fizik deyince herkesin aklına (en azından AFL öğrencilerinin çoğunun aklına) ya fizik yazılıları gelir ya da fizik olimpiyatlar. Oysa asıl fizik sandığımızdan çok başka, aslında fiziğin özü şu anda gördüğümüzden çok farklı. Evrenin oluşumundan zamanın hareketine, olasılıkların varlığından atomaltı parçacıklara uzanan bir bilim aslında ve bizim onu almamızı bekliyor. Onu almaya çalıştıkça kendimize dönüyoruz, onu kovalarken kendimizi buluyoruz. Fizik insanoğlunun evrende kendini araması bence...

Neyse, işte böyle farklı bir bölüm hazırlamaya çalıştık. Fiziği hem edebi hem bilimsel işlemeye çalıştık. Umarım beğenirsiniz.

Bu bölümün hazırlanmasında emeği geçen, başta editörlerimizden Çağrı Coşkun'a, bölüme olan yardımlarından dolayı Fırat Gürbüz ve Samet Arda Altınyürek'e ve yazılarıyla yanımızda olan tüm fizik-sever arkadaşlara teşekkür ederim.

Şikayet ve önerileriniz için; :
comrades18@gmail.com

EVRENİN ARAYIP DA CEVAP BULAMADIĞI SORU:

KARADELİKLER

Kuşkusuz hepimiz karadelikler hakkında kulaktan dolma bir şeyler duymuşuzdur. Bir AFL öğrencisi olarak karadelikler hakkında bir şeyler okumuşuzdur. Ya da en azından derste, yemekhanede ya da cüttte "karadelik gibi be mübarek" demekten kendimizi alamamışızdır. Peki hayatımızda bu kadar içli dışlı olduğumuz bu deliklere (ki aslında karadelikler sanıldığı gibi delik değildir) niçin bu kadar gizem yüklenmiş? Nedir bu karadelikler?

Öncelikle karadeliklerin küçük bir hacme sıkışmış büyük bir kütle olduğunu hatırlayalım. Tabiki bu koşulu sağlayan her söz konusu kütlenin de karadelik olması beklenemez. Burada soracağımız soru şu: Karadelik olmak için ne lazım?

Cevap aslında çok basit. Söyle sağlam bir karadelik olmak için bir olay ufkuna sahip olman gerekiyor. Yani sana öyle bir mesafe koyacaksın ki bu mesafeyi aşan ışık dahi olsa senin o sonsuz hâkimiyetinden kaçıp kurtulamayacak. Peki senin bu mesafen yani olay ufkun neye bağlı? Ya da karadelikteki o yoğunluğa ulaşman için ne gerekiyor?

Bu iki soru da bugün bilinen karadelik teoreminde karadeliğin oluşma şartlarında cevaplanmaya çalışılan temel sorular. Yani bu soruları ilk düşünen siz değilsiniz. Aslında bu soruların tohumunu atan, karadelik teoremini ilk defa kullanan *John WHEELER*'dan başkası da değil. *Princeton* fizikçilerinden olan *Wheeler*'ın 1968'de yayınladığı "Evrenimiz: Bilinenler ve bilinmeyenler" isimli makalesini yazmasının üzerinden 39 yıl geçti ve doğrusu bu süreç boyunca da karadelikler üzerindeki teoriler de daha fazla netleşti. Tabi aslında karadelik terimini kullanmasa bile *Wheeler*'dan yaklaşık 20 sene önce karadelikleri işaret eden, fikir babası *Einstein*'dı. Yani basit bir hesapla karadelik fikrinin yaklaşık 60 yıllık bir olgu olduğunu söyleyebiliriz. Ama bu süreç boyunca bu iki temel soruda değişmedi: "Bir kara-deliğin oluşması için ne gerekiyor?" ve "Olay ufku neye bağlı?

Öncelikle ilk sorudan başlayalım. Bu su götürmez bir gerçektir. ki karadelikler nükleer yakıtı tükenmiş, bir zamanlar diğerlerinden hiçbir farkı olmayan, yıldız kalıntılarıdır. Ama her yıldız da değil tabii ki. İleride karadelik olmaya aday, kütlesi büyük starlarımız yıldız oldukları dönemlerde -termonükleer evrimlerinde- kütle çekimleriyle, içlerindeki nükleer patlamalar birbirlerini dengelediği için çökme olayı gerçekleşmez. tersine bu evrimlerinin sonuna doğru kırmızı veya mavi süper devler (çok büyük yıldızlar,) haline gelirler ve süpernovalar halinde patlarlar. İşte bu patlamadan sonra da merkezlerine çökerler ve kütlelerine göre yandaki yıldızlara dönüşürler:

YILDIZ KÜTLESİ	YARIÇAM	YOĞUNLUK	SON ÜRÜN
$M_{YILDIZ} < M_{GÜNEŞ}$	-	-	Kahverengi Cüce veya Kara Cüce
$M_{GÜNEŞ} < M_{YILDIZ} < \sim 5M_{GÜNEŞ}$	7000 KM	10^7 k	Beyaz Cüce
$\sim 5M_{GÜNEŞ} < M_{YILDIZ} < 15M_{GÜNEŞ}$	20 KM	310^{14} k	Nötron Yıldızı
$15M_{GÜNEŞ} < M_{YILDIZ}$	4KM	10^{16} k	KARADELİK

Eğer bir karadelik oluşursa dahi , bu karadeliklerin davranışını da klasik fizik bakış açısından ayrı, izafi (Einsteinımsı, Genel Göreliliğimsi) bakış açısından incelemek gerekir. Genel Görelelikte de böylesine büyük maddelerin uzay-zaman yapısını bozmaları, özellikle de zamanda kaymaya yol açmaları bilindiğinden; karadeliklerin bir çeşit zaman makinesi gibi kullanılabileceği fikri ileri sürülmüştür.

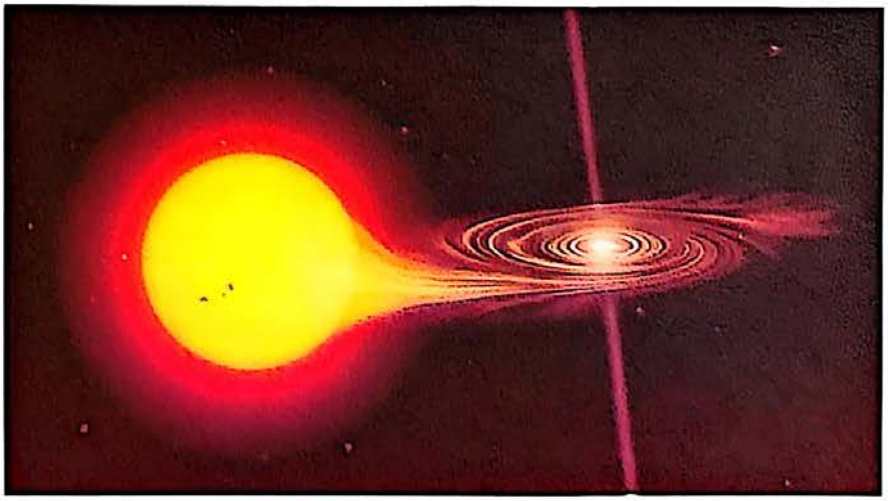
Eğer karadelikleri inceleyecek olursak olay ufku ile merkez arasındaki yarıçaplı (Schwarzchield yarıçapı) bir küresel zarfın olduğunu görürüz. Bu küresel zarfın dışında uzay yollarının bozulmasıyla beraber zaman da bozulmuş ve sapmaya uğramıştır. Dışarıdaki bir gözlemci tarafından bakıldığında hızla karadeliğe yaklaşan bir adamın kolundaki saat gittikçe yavaşlayacaktır. Aynı şekilde adamın hareketi de yavaşlayacaktır. Adam olay ufkuna yaklaştıkça hızı azalacak ve adam olay ufkuna vardığında işler çığırından çıkacaktır. Öyle ki gözlemci adam için zamanın durduğunu ve onun olay ufkunda donup kaldığını görecektir. Tabi ki bu gözlemcinin gördükleridir oysa durum zavallı adam için çok farklıdır. O olay ufkuna yaklaştıkça kolundaki saatte herhangi bir değişiklik fark etmeyecek, buna karşın etrafına baktığında zamanın hızlandığını görecektir. Ve bu küresel zarfın, yani olay ufkunun, içine girdiğinde ise zaman öyle hızlanacaktır ki karadeliğe ulaştığında zamanda anlamını yitirecek, onun için bir an dışarısı için sonsuz zamana denk gelecektir. Peki fantastik bir soru: Yok olacağınızı bilebile bir karadeliğe girip evrenin sonunu görmek ister miydiniz?

Şimdi bizim baştan beri bahsettiğimiz durağan (schwarzchield) karadeliklerde olay ufku karadeliğin kütlesine bağlı idi. Çünkü olay ufku artık ışığın dahi karadelikden kurtulamadığı uzaklık ve elbette karadeliğin kütlesi arttıkça daha uzaklara da erişebilecek. Tabi bu basit, durağan, schwarzchield karadelikleri için. Peki elimizde başka ne var? Sıkı durun soru geliyor: "Bir karadeliğin durağan olmaması için ne gerekiyor?"

Kafalarını bu işlere yormuş bilim adamları elbette bu soruya da cevap aramışlar. Ve ellerinde dişe değer sanırım şu sonuçlar var.

Şimdi bizim bildiğimiz durağan karadeliklerde tek yegane güç karadeliğin sahip olduğu dışarıdan içeri doğru yönelmiş kütle çekim kuvveti. Bilim adamları da işte bu noktada şu soruyu sormuşlar: Karadelikte bu kuvvette karşı başka kuvvetler olabilir mi? Araştırmalarını bu yöne kaydırdıklarında ise şu sonuca varmışlar ki eğer bir karadelik elektrik yükü ile yüklü ise veya kendi etrafında dönüyor ise bu karadelikler bizim her zamanki bildiğimiz sıradan karadelikler gibi olmayabilir.

Reissner-Nordstrom ve Kerr karadelikleri olarak da bilinen bu karadeliklerden öncelikle elektrik yüklü olanının üzerinde duralım. Mustafa Hocanın da derslerinde anlattığı gibi elektromanyetik kuvvet çekim kuvvetine karşılık 10^{40} gibi bir oranda ezici güce sahip. Tabi bu bilim adamlarını tatmin edecek şekilde işleri karıştırıyor. Elektromanyetik kuvvet çekim kuvvetine zıt çalışarak 2. bir olay ufkunun oluşmasına neden oluyor. Yani zamanın donacağı 2. bir yer daha... Biz hırs yapıp karadeliğin elektrik yükünü arttırdıkça elektromanyetik iç ufuk çizgisi büyüyecek. Biz karadeliği en fazla yükle yüklediğimizde ise bu iki ufuk çizgisi çakışacak va birbirini yok edecek. Ve biz de böylece karadeliği dışarıdan görebileceğiz. Tabi bu zihni sinir

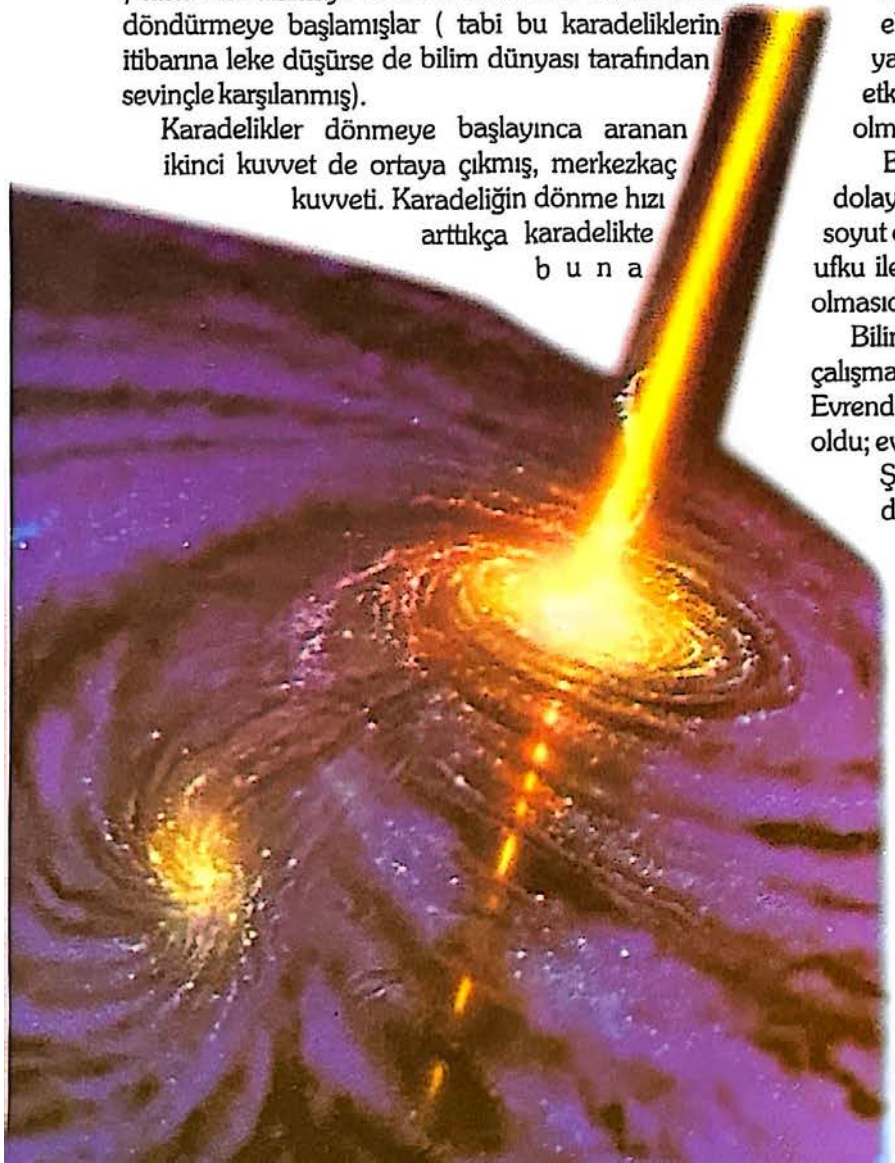
profesörlere yakışır çalışma boşuna. Yani "Artık siz de karadeliği görebileceksiniz!" ya da "Peki karadelik de bizi görecek mi?" tarzında esprilerinizi birkaç bin yıl sonraya saklayın. Hevesiniz kursağınızda kalsın çünkü şu anda böyle bir karadelik değil dünyada evrende olamaz! Peki neden? Bilim niye bu kadar gıcık? Hemen neden olmadığını izah edeyim.

Öncelikle bilim adamlarına böyle bir soru sorulmamış, onlar da bu soruya cevap aramamış. Çünkü zaten daha fantezisini kurarken dahi bunun olmayacağının farkındalarmış, sırf bizim bir karadelikden elektrik alamayacağımız ya da ona o kadar yaklaşamayacağımızdan da değil. Şurası açık ki, biz karadeliği böylesine yüklemeye başladığımız andan itibaren karadelikdeki elektromanyetik kuvvet artmaya başlayacak. Bu çok güçlü elektromanyetik kuvvet alanları birçok ışık yılı uzaklıktaki yıldızlar arsı gaz ve toz bulutlarını dahi etkileyecek, atomlarını kolayca ayırarak kendisi (+) yüklü ise elektronları, (-) yüklü ise atomların çekirdeklerini çekip nötr hale gelecektir.

Şimdi de şansımızı diğer türde deneyelim.

Bilim adamları elektromanyetik karadelik yapamayıp , hırslarını alamayınca intikam olarak karadelikleri döndürmeye başlamışlar (tabi bu karadeliklerin itibarına leke düşürse de bilim dünyası tarafından sevinçle karşılanmış).

Karadelikler dönmeye başlayınca aranan ikinci kuvvet de ortaya çıkmış, merkezkaç kuvveti. Karadeliğin dönme hızı arttıkça karadelikte buna karşı direnecek, merkezkaç kuvvetinden ikinci bir olay ufku oluşacak ve her zamanki gibi son hıza gelindiğinde merkezkaç ufkuyla çekim ufku çakışacak ve birbirlerini yok edecekler. Böylece *tekillik* (uzayın ve zamanın sonsuza eğrildiği yer, karadelikde kütlenin olduğu *nokta*) ortaya çıkacak. Fakat bu dönen karadelikler birazcık farklı. Çünkü tekillik diğer karadeliklerde olduğu gibi küresel değil halkasal olarak ortaya çıkacak. Bu halka, ekvatorda ve dönme eksenine dik pozisyonda şekillenecek. Bilim adamları yeni bir çılgın düşünceye kapılmışlar ve karadeliklerin zaman makinesi gibi kullanılmasının önünü açan şu soruyu sormuşlar: "Karadelik halka şeklindeyse, her yöne karşı aynı davranır mı?"

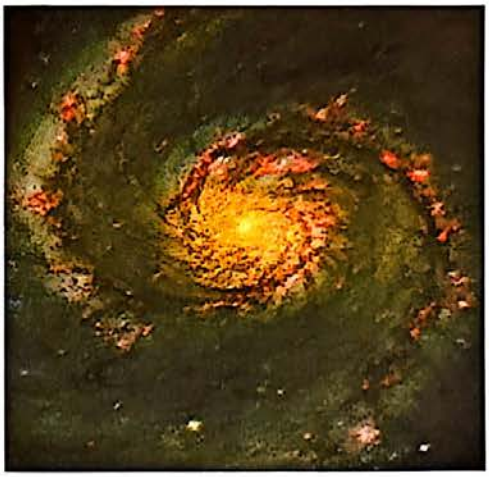
Bu sorunun cevabı aslında birçok paradoksun da kaynağını teşkil etmiştir; hayır, karadelik sadece ekvator düzleminden yaklaşan cisimler için diğer karadelikler gibi davranır. Burada kastedilen şudur: Tekillik, diğer karadeliklerde, ayrı uzay-zaman noktalarını birbirine bağlamaktadır ve nereden gelirse gelsin sonsuza eğrilmiş uzay-zaman geleni parçalamaktadır. Oysa bu halkasal karadeliklerde sadece ekvatoral düzlemden gelenler bu haşin sona uğrayacaktır. Eğer siz karadeliğe ekvator düzleminden değil de başka bir açıdan yaklaşırsanız, sonsuz eğrilmiş uzay-zamandan etkilenmeden girip-çıkabilirsiniz (yalnız her açı ile de olmaz, hesaplamadan denemeyiniz).

Bu iki tür karadelikte de, iki olay ufku olmasından dolayı var olan bir özellik de ufukların arasındaki uzayın soyut olması (durağan karadeliklerdeki gibi) ama iç olay ufku ile tekillik arasındaki uzayın bizim uzayımızla aynı olmasıdır.

Bilime gönül vermiş bunca insan böylesine uğraştırıcı çalışmalar yapmışlar. Peki bu çalışmalar boşuna mı? Evrende hiç mi karadelik yok? Pardon, bu çok dramatik oldu; evrende ne kadar karadeliğin varlığı biliniyor?

Şu anda falcılardaki yıldız haritası gibi bilim dünyasında da karadelik haritası yok (ya yeterli karadelik yok, ya da yapmaya üşenmişler hangisinden anlayamadım). Ama sorun da burada zaten. Şu anda karadelikler ne kadar iyi bilinen bir olgu olursa olsu teori düzeyindeler. Varlıklarını yayılan x ışınları ve diğer ışınlardan; yıldız çiftlerinin hareketini görünürde tek yıldızın yapmasından (muhtemelen ikinci yıldızın olması gereken yerde karadelik var ama biz göremiyoruz); belli bölgelerden yayılan, kaynağı saptanamayan maddelerden (karadelik yakınlarında yoktan var olan ve birleşip tekrar yok olması gereken madde ve anti-madde çiftlerinin bi kısmının karadelik tarafından çekilerek birleşmenin engellendiği, bundan dolayı da karadelik madde yayıyormuş gibi göründüğü düşünülüyor); bazı gökadaların

kayboluşundan ve bunu gibi somut delillerden ve karadeliğin olmasını gerektiren-destekleyen soyut düşüncelerden biliyoruz. Zaten başka yolu da yok. Gidip yoklayarak anlayamayız (kimse cesaret etmez), teleskopla göremeyiz (karadelik ışığı serbest bırakmıyor), sesini de duyamayacağımızdan (uzayda ara madde yok, ses iletilemez gerçi karadeliğin herhangi bir şekilde ses çıkarıp çıkarmadığına dair bir veriye de rastlamadım) tek çaremiz bilim adamlarına inanmak. Bilim adamlarının kendileri bile bu zorluklardan yakınmışlar. Bizzat *A.Einstein* bile evreni daha iyi anlamak için dalga olmaya heveslenmiş, "Acaba bir ışık dalgası üzerinde yolculuk etseydik, dünyayı ve evreni nasıl algılardık?" ve "Bu durumda dışarıdaki bir gözlemci bizi nasıl görürdü?" diye sormaktan kendini alamamıştır.

Einstein'ın bu kadar merak ettiği şeyin cevabına az da olsa yaklaşmak şimdilik yeterli. Yani ışığın hareketini ve algılayışını nasıl tam olarak bilebiliriz ki? Ama şu açık ki karadeliğin yakınlarındaki bir ışık dalgasının gözlemcilere göre hareketi hem incelemeye değerli hem de konumuzu aydınlatıcı nitelikte.

Yazımızın başında da bir kere karadeliğe yaklaşmıştık, bir daha cesaret edelim. Ama bu seferki adamımız bahtsız bedeviden biraz daha farklı olsun, yani zengin olsun, ve karadeliğe bir uzay gemisi ile yaklaşsın. Ve onu dışarıda başka bir arkadaşı başka bir uzay gemisiyle beklesin (sülalece zenginler). Bu iki uzay gemisi de birbirlerine her saniye birer sinyal göndersin. Dışarıdaki gözlemcimiz başlarda herhangi bir şey fark etmeyecektir ve gönderdiği her sinyalin karşılığını da alacaktır. Bunun sebebi oluşacak olan değişimlerin ancak ışık hızına çok yakın hızlarda gerçekleşecek olmasıdır. Fakat hareketli gözlemcimiz karadeliğe yaklaştıkça, durağan (dıştaki) gözlemcimiz artık sinyalleri daha geç aralıklarla almaya başlayacaktır. Aldığı ışınların da kırmızı renge doğru kaydığını fark edecektir. Bunun sebebi ise çekimin etkisiyle fotonların enerjisinin azalması ve bundan dolayı dalga boyunun kırmızıya kaymasıdır. Buna bir örnek olarak da *Dopler* etkisi olarak da bilinen yasaya göre, evrenin geniş-lemesiyle birlikte bizden uzaklaşan cisimlerin gönderdiği ışınların hız nedeniyle kırmızıya kayması verilebilir. Tabi dışarıdaki gözlemcimizi şaşırtan tek bu olmayacaktır. Karadeliğe dalan gaz adamımızın uzay gemisinin boyutları küçülecek ve kütlesi artacaktır. Dahası araç olay ufkuna geldiğinde ise bu zaman genişlemesi 1 sn karşılık sonsuz bir süreye uzayarak (işte bu anı biz fizikçiler zamanın donması olarak isimlendiririz) bu uzay-zaman ağında aracın donmuş görüntüsün algılanmasına sebep olacaktır. İşte zamanın donduğu bu anda da aracın boyutları sıfır, kütlesi sonsuz olacaktır. Peki ya araçtaki gözlemcimiz (içeri dalan)? Onun için olaylar nasıl gelişmektedir?

Öncelikle hareketli gözlemci-mizin de ilk başlarda bir şey fark etmeyeceğini biliyoruz. Fakat yine de çekim etkisi arttıkça aldığı sinyallerin dalga boylarının kısalarak mavi renge doğru kaydığını, daha da hızlandığında ise geride bıraktığı cisimlerin kenarlarını önünde görmeye başlar (bunun sebebi hareketin ve çekimin etkisiyle uzay-zamanın bükülmesidir). Daha da hızlanıp ışık hızına yakın bir sürate ulaştığında ise her şeyin sıkışıp küçücük dairesel bir pencereye dönüştüğünü ve baktığı uzatın kütlesinin azalarak şeffaflaştığını, boyutların uzayıp arttığını ve zamanın hızlandığını görür. Tam olay ufkunda ise, ışık hızına ulaşarak (olay ufkuna giren tüm nesneler, çekim etkisiyle sırasıyla moleküllerine, atomlarına, parçacıklarına ve nihayet fotonlarına yani en temel bileşenlerine ayrılarak ışık hızıyla hareket etmektedir), kütlesinin sıfır, zaman ve boyutlarının da sonsuz olduğunu görür. Dairesel pencere kapanır. Tekillikte yok olur. Evrenin gizlerinin saklı olduğu bu noktada tüm tarih tüketilmiş; uzay ve zaman, madde ve enerji anlamını yitirmiş olur. Artık burada, bilimin yasalarından, dolayısıyla *Einstein*'ın denklemleri ve quantum mekaniğinden söz edilemez. Fiziğin bitip fikir yürütmenin başladığı bu boyutta madde ve enerji yerini fokur fokur kaynayan kaotik bir yapıdaki kuantum köpüklerine bırakır.

KAYNAKÇA

http://www.roe.ac.uk/
http://www.esa.int/esaCP/index.html
http://www.jpl.nasa.gov
http://blackholes.stardate.org/
http://www.zamandayolculuk.com
http://www.gencbilim.com

HAZIRLAYANLAR:
SONER ALBAYRAK
EZGİ SANCAROĞLU
YİĞİT AYDOĞAN

saklambaç oynayan bilim

Fizikteki dünya tarihine geçmiş, yaşamımızı değiştiren buluşları insanların fark ettiğini sananlar, büyük bir yanılgı içindeler.

Bir düşünün; Newton'un kafasına düşen elma olsanız, neden Romeo veya Juliet'in kafasına düşmezdiniz? Ben söyleyeyim. Eğer Romeo'nun kafasına düşseydiniz, sizi leziz bir turta yapıp Juliet'e yedirirdi de ondan! Ya da köpekleri kovalayan komşu çocuğun kafasına düşseydiniz, sizi hiç tereddüt etmeden midesine indirirdi! Yani burada asıl önemli olan elmanın kimin kafasına düşeceğini iyi hesaplaması. Yerçekimini elma bulmuştur!

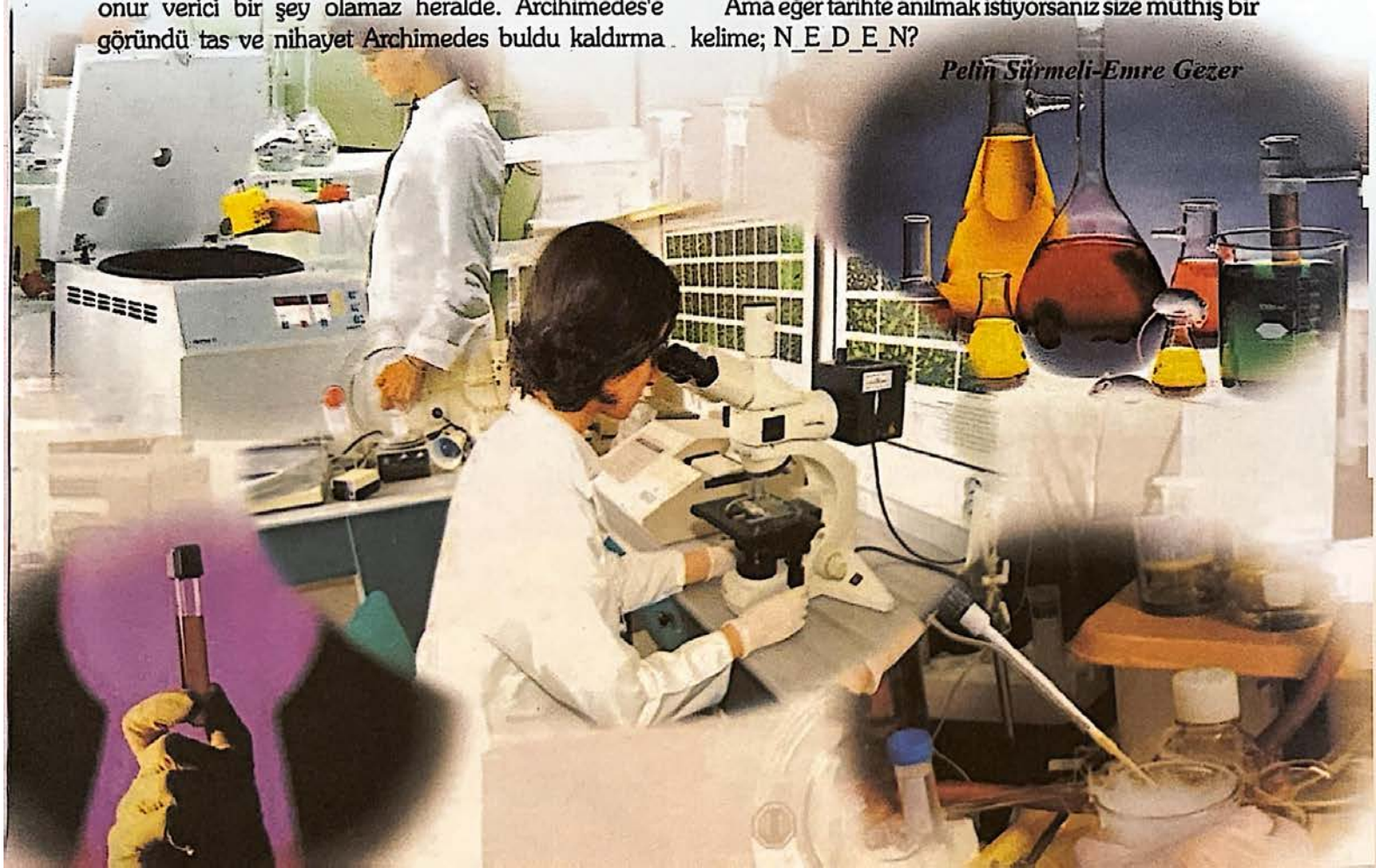
Haydi elmanın neden yere düştüğünü düşünmeyeceğini varsayıp Newton'un yer çekimini bulduğunu kanısına varalım. Peki Archimedes'in kaldırma kuvvetini bulması sizce tesadüf müdür? Kesinlikle hayır. Hamamdaki tas suyun üzerinde yüzdü çünkü hamamda Archimedes vardı. Şu dünyada Archimedes'in tası olmak kadar onur verici bir şey olamaz heralde. Arcihimedes'e göründü tas ve nihayet Archimedes buldu kaldırma kuvvetini.

Tüm bunları bulmalarında bir figürana ihtiyacı duymuşlardır. Olayları beynin uzun ince yollarından azami süratle geçip radara yakalanmamayı başaran soru işaretleriyle değerlendirmişlerdir. Sonunda, matematik sınavında bir sorunun cevabını bulur gibi esas soruya bulmuşlardır: NEDEN?

Bu soru şu anki bilimlerin temelini oluşturuyor olabilir. Ama siz sakın evde denemeyin.Yoksa. Philadelphia deneyine özenip kendinizi, ne olduğunu anlamadan dünyanın bambaşka bir koyunda,bir geminin duvarlarının içinde bulabilirsiniz. Kuantum ve metafiziğe dalıp dört beş farklı şekilde görülebilen şekiller çizmek yerine aynı doğrultuda iki dağın tepesine çıkıp ayna ve ışık kaynağı ile saliseleri sayarak ışık hızını bulabilirsiniz. Saniyede on sekiz adım atıp denizin üstünde yürümek isteyenlere de saygımız sonsuz.

Ama eğer tarihte anılmak istiyorsanız size müthiş bir kelime; N_E_D_E_N?

Pelin Sürmeli-Emre Gezer

RÖPORTAJ

FEZA GÜRSEY BİLİM MERKEZİNİ TANIYALIM

2005-2006 Ankara gezimizde Feza Gürsey Bilim merkezine hoş bir gezi yapmıştık. Bu eğlenceli gezimiz-de bize rehberlik yapan Emre Ağabey ile temasa geçtik ve bu bilim merkezini bilmeyen arkadaşlarımız için bir röportaj ayarladık. Umarım beğenirsiniz.

- Merhaba Emre ağabey. Öncelikle bu röportajı yapma nezaketini gösterdiğin için çok teşekkür ederiz.

- Rica ederim, bu röportaj fikri zaten benim de hoşuma gitmişti.

- Evet Emre ağabey. Öncelikle bize ilk önce bir kavram olarak bilim merkezini açıklar mısın?

- Evet arkadaşlar. Size ilk önce bilim merkezi kavramının nasıl ortaya çıktığı anlatayım. Endüstri inkılabından sonra, insanlar kullandıkları araçların mantığını kavramak istediler. Bu amaçla ilk bilim müzeleri 19 yy sonlarında oluşturulmaya başlanırken bir bilim ve siyaset adamı olan J. Stuart Mill, bilim ve metodolojisinin deneye dayalı olduğunu, eğer amaç gerçekten kişiye bilimsel ve teknolojik mantığını kavratmaksa, bunun yolunun ziyaretçiyi izleyici olmaktan çıkarıp, katılımcı hale dönüştürmek olduğunu; bunun da ancak bu yönden tasarlanmış sergilerle sağlanabileceğini savundu. O zamana kadar durağan bir vitrin arkası sergilemesini benimseyen müzeler, bu görüşten etkilenerek galerilerinde yeni anlayış doğrultusunda hazırlanan sergilere yer vermeye başladılar. Sözü edilen etkiler 20 yy başlarında dünyada bir 'Science Center', bilim merkezi kavramını doğurdu.

- Peki ülkemizde Feza Gürsey Bilim Merkezinden başka bilim merkezi var mı?

- Ülkemizde yurt dışına göre daha az sayıda bilim merkezi mevcut. Bunlardan biri biziz. Diğeri de Bilim Merkezi Vakfı'nın İstanbul'da kuracağı büyük bilim merkezinin çekirdeği olan Şişli Belediyesi Bilim Merkezi.

- Feza Gürsey Bilim Merkezi şu anda nerede faaliyet göstermekte?

- Ankara Altınpark bünyesinde sizin de gelip gördüğünüz gibi (2005-2006 Ankara gezi) faaliyetlerimizi sürdürmekteyiz.

- Emre Ağabey, şimdi de bize Feza Gürsey Bilim Merkezi'nde yapılan deneylerden bahseder misin?

- Tabi. Öncelikle belirtmek isterim ki bilim merkezimiz Kanada'nın Ontario kentinde bulunan bilim merkezinin ülkemizdeki uygulamasıdır. Bilim merkezimizde açısal momentum alanından karadelik modeline, maddenin dördüncü hali olan plazma topundan Holograma kadar 48 adet deney birimi bulunmaktadır. Ayrıca daha önce size de yaptığımız sıvı azot ve statik elektrik gösterilerimizi periyodik olarak yapmaktayız.

- Emre ağabey, bize bu deneylerden örnek verir misin?

SES GECİKTİRİCİ: İki ayrı uyaran ile konuşmak gibi basit bir olayın bile aslında ne kadar zor olduğu anlatılmaktadır.

MÜZİK SENTEZLEYİCİ: Sentezleyicinin çıkardığı sesler ve bu sesleri oluşturan elektrik sinyalleri osiloskop ile görülebilir.

AERODİNAMİK BİSİKLET: Pedallar çevrildiğinde yükselen top. Kolondaki cetvelden yaklaşık kaç watt gücünüz olduğunu gösterir.

SÜRÜCÜ REAKSİYON TESTİ: Sürücü reaksiyonları test edilebilir; ayağın gaz pedalından çekilip frene basılması için gereken süreyi ölçer.

- Peki Emre ağabey. Son bir soru. Feza Gürsey Bilim Merkezi ne kadar rağbet görüyor.

- İstersen cevabı istatiksel olarak vereyim. Feza Gürsey Bilim Mer-kezini açıldığı 1994 yılın-dan 31 Ağustos 2004 tarihine kadar 1,044,672 kişi ziyaret etti.

- Emre ağabey, bize bu röportaj için vakit ayırdın, çok teşekkür ederiz.

- Ben de teşekkür ederim.

SONER ALBAYRAK

NOT: Bu röportajın ayarlanmasında ve yazılmasında yardımcı olan Samet Arda ALTINYÜREK'e gösterdiği özveriden(!) dolayı teşekkür ediyorum.

ALMAÇ

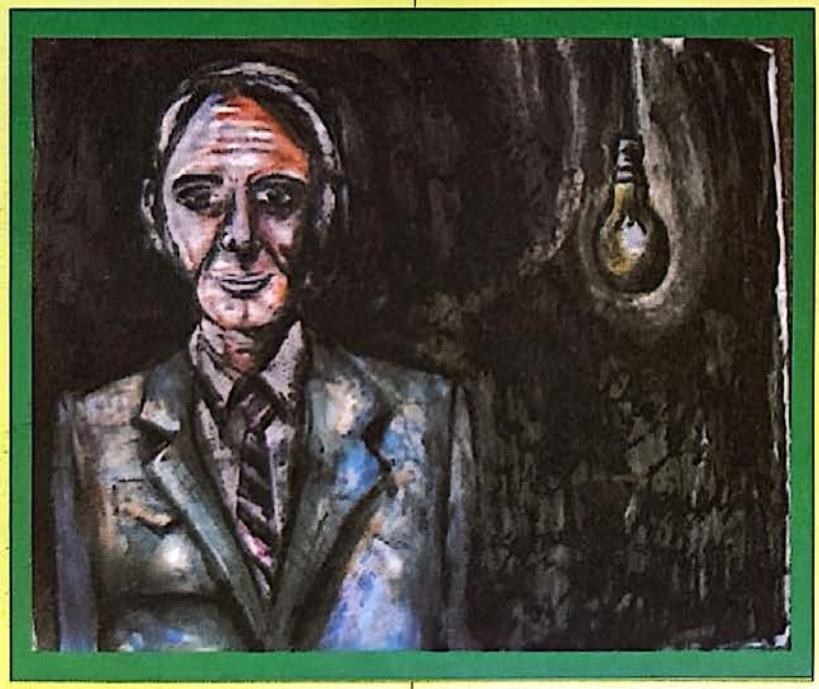

Bir hevesle almacı devralan bizler bu günebakanda size sonunda stres olmayan soru cümleleriyle biyolojinin daha farklı bir yüzünü göstermeye çalıştık.Umarız ki bu zorlu sınavı geçtik. Bu sayıyı Einstein'ın şu sözüyle noktalayalım:"Hayal gücü bilgi gücünden daha önemlidir." Gelecek sayıda buluşmak üzere...

Biyoloji Topluluğu

SORGULA! VAZGEÇME! YORULMA!..

Bilim dediğimizde aklımıza önce teknik özellikler gelir; araştırmalar, deneyler, laboratuarlar... Ama bilim sadece bunları kapsamaz. Bilimde insan faktörü tabii ki olmazsa olmazlardandır. Buradan yola çıkarak bilimle uğraşan insanların diğer insanlardan farklı özellikleri vardır diyebiliriz. Bunların tamamı doğuştan gelen özellikler değildir. Tersine tüm insanlarda bulunur; fakat bilim insanında bu özellikler gelişmiş, ön plana çıkmıştır. Bunlardan biri diğer insanlarda o kadar baskın olmayan merak duygusudur. Merak insanı sorgulamaya yöneltir. Sorgulamayla dönüşü olmayan yolda ilerleyen bilim adamı kendine yeni yollar çizmek zorundadır. Bu yeni yollar çoğu insanda olmayan bir özellik kazandırır bilim adamına: Yaratıcılık. İşte bu özellik kişiyi bilim adamı yapar. Aslında tüm insanlarda merak duygusu vardır. Bilimcinin merakını özel yapan ise merakın yöneldiği alan ve sürekliliğidir.

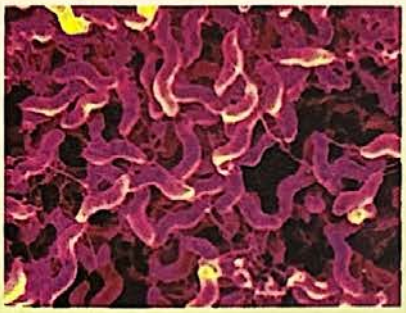
Merak duygusu genelde çocuklarda çok yoğundur. Çocuklar yetişkin olup çevreye karşı duyarsızlaşıncaya kadar etrafı hayran gözlerle incelerler. Ne var ki zamanla bu hayranlık azalır ve biter. Bu hayranlıkta ısrarcı olanların bazıları merakını bilimle gidermeye çalışır. Tıpkı yeni yeni konuşmayı öğrenen çocuğun sorduğu gibi" Bu nedir?" sorusunu sorar kendine. Hem de cevaplar karşısında belirene dek. Cevabı bulduğu zaman karşısına yeni sorular ve sorunlar çıkar. Aslında bunlar bilim adamı için değil etrafındakiler için sorundur. Çünkü insanlar eski düzenin değişmesini istemezler. Eski her şeyin bilindiği güvenli bir ortamdır. Yeni ise oldukça tehlikeli ve bir o kadar da yabancıdır. En ince ayrıntılara kadar her şeyi yeniden kurmak,öğrenmek gerekir. Zordur.Oldukça zahmetlidir. Sabahları sıcacık yataktan kalkıp okula, işe gitmeye benzer. Sevimsizdir. Bundandır ki insanlar bildiklerinin doğru olduklarına inanmayı isterler. Her fırsatta doğruluğunu kuvvetlendirmeye çalışırlar. Çünkü en ufak bir hata onları sıcacık yataklarından çıkarmaya zorlayacaktır. Hatalara rastlamamak için ellerinden geleni yaparlar.

Eskiyi yıkıp yeniyi kurmak zordur. Bundan da zor olanı var olmayanı kurmaktır. Elimizde ne bir ipucu vardır ne de bir örnek. Tek başına alınacak bir yol vardır sadece. Ancak şartlar ne olursa olsun, ne kadar zor olursa olsun bilim adamı kendi özelliklerini yitirmeden zamana direnebilmelidir. Soru sormayı bırakmamalı, yenilikleri aramaktan yorulmamalı ve asla vazgeçmemelidir.

Aysu Yönetci

FOTO TEST

1. Şekildeki pembe kıvrımlar bana çocukluğumda yediğim şekerleri hatırlatırken bakalım size neler gösterecek?

A) Solucan yuvası
B) Bir tür deniz canlısı
C) Bakteri kültürü
D) Nil'in atkılarından biri

2. İlk bakışta ezilmiş bir arı peteği sanan çok oldu.Ama değildi.Acaba neydi?

A) Kitosan polimeri
B) Sünger canlısı
C) Ağaç kabuğundaki lentiseller
D) Kötü bir hücre modeli

3. Bu resmi uzaktan gören bir arkadaş bağırsak olduğu konusunda epey ısrar etse de cevabı duyunca baya şaşırdı

A) Kuru kayısı
B) Alyuvar
C) Tavla pulu
D) Kök hücreleri

4. Lam ve lamel arasına sıkışıp kalmış küçük bir görüntü. Bakalım neye benzeteceksiniz?

A) Deniz yıldızı
B) Bir sineğin kanatları
C) Suya düşmüş sinek
D) Plankton

5. 1.sınıfta beceriksizce çizdiğimiz ağaçlara benzeyen bu şekillerin aslı nedir acaba?

A) Şehir ışıklandırmaları
B) Bir tür deniz canlısı olan polip
C) Bakteri almacı
D) Süperorganizma

6. İlk bakışta böcek yuvası sandıktan sonra başka neler görebilecek bakalım gözlerim?

A) İrmik helvasının fıstıkları
B) Keten tohumu
C) Zeytin taneleri
D) Kabak çekirdeği

ZIPLAMAK, SONSUZA DEK...

Koyu bir renge bulandı gök kubbe. Birden, yavrusunu yiyen megantheronun korkunç sesine benzer bir ses duyuldu. Çıplak ayaklarının ucuna düşen bir damlayla ürken kadın, mamut postuna sarılarak ne olduğunu kestiremediği kararan bulutlara korkuyla karışık merakla baktı. Kapkara gözleri soruyordu: Nedir bu?

Çölün yakıcı sıcağıyla kavrulan işçiler firavunun isteğini yerine getirmek için katır gibi çalışıyorlardı. Derken gökteki o sarı yuvarlak, taptıkları parlak varlık kararmaya başladı.Sarı kumun üzerindeki tüm işçiler inşaatı da firavunun emrini de unuttu. Ürküp kaçışanı mı ararsın yerlere kapananı mı... Ama hepsinin aklından geçiyordu bu soru: Bu nedir böyle?

Taştan gözlem kulesinin en üst katında, teleskopunu yıldızlı gökyüzüne çevirmiş inceleme yapan kır saçlı adamın buruşmuş bedenine rağmen hâlâ dinç olan kafasına şu soru takıldı: Ayın yüzeyindeki şu çatlaklar nedir öyle?

Güneşli bir yaz günü elindeki kuşun kanatlarını inceliyordu genç İtalyan. Tüylerin yönlerini, büyüklüklerini, kanadın biçimini büyük bir özenle çiziyordu not defterine. İşi bitince salıverdi kuşu. Özgürlüğüne kavuşan yaratık uçtu coşkulu kanat çırpışlarıyla. Genç, kuşu hayranlıkla izledi. Ne de güzel uçuyordu! Sordu kendi kendine: Acaba insanlarda uçabilir miydi?

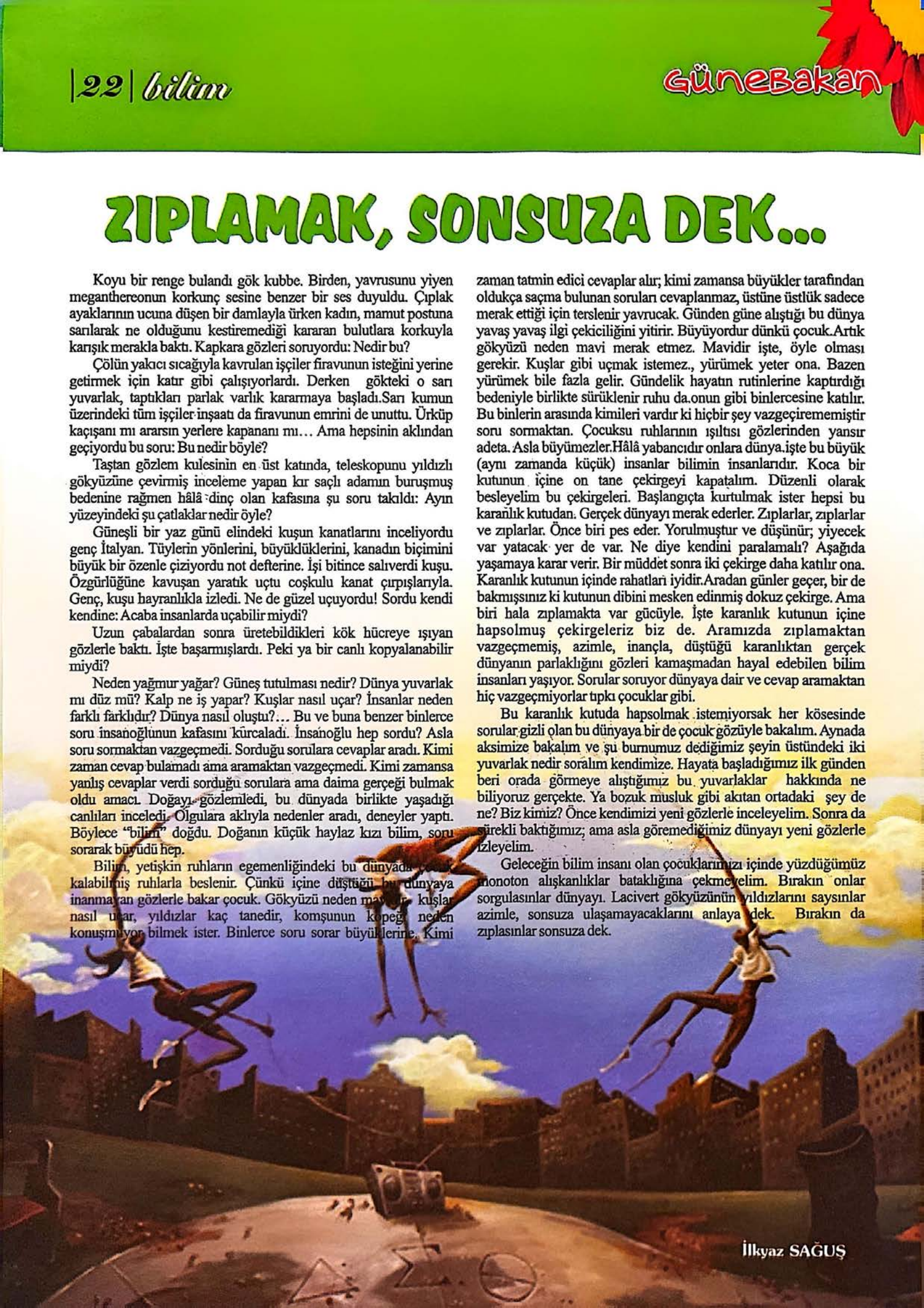
Uzun çabalardan sonra üretebildikleri kök hücreye ışıyan gözlerle baktı. İşte başarmışlardı. Peki ya bir canlı kopyalanabilir miydi?

Neden yağmur yağar? Güneş tutulması nedir? Dünya yuvarlak mı düz mü? Kalp ne iş yapar? Kuşlar nasıl uçar? İnsanlar neden farklı farklıdır? Dünya nasıl oluştu?... Bu ve buna benzer binlerce soru insanoğlunun kafasını kurcaladı. İnsanoğlu hep sordu? Asla soru sormaktan vazgeçmedi. Sorduğu sorulara cevaplar aradı. Kimi zaman cevap bulamadı ama aramaktan vazgeçmedi. Kimi zamansa yanlış cevaplar verdi sorduğu sorulara ama daima gerçeği bulmak oldu amacı. Doğayı gözlemledi, bu dünyada birlikte yaşadığı canlıları inceledi. Olgulara aklıyla nedenler aradı, deneyler yaptı. Böylece "bilim" doğdu. Doğanın küçük haylaz kızı bilim, soru sorarak büyüdü hep.

Bilim, yetişkin ruhların egemenliğindeki bu dünyada çocuk kalabilmiş ruhlarla beslenir. Çünkü içine düştüğü bu dünyaya inanmayan gözlerle bakar çocuk. Gökyüzü neden mavidir, kuşlar nasıl uçar, yıldızlar kaç tanedir, komşunun köpeği neden konuşmuyor bilmek ister. Binlerce soru sorar büyüklerine. Kimi zaman tatmin edici cevaplar alır; kimi zamansa büyükler tarafından oldukça saçma bulunan soruları cevaplanmaz, üstüne üstlük sadece merak ettiği için terslenir yavrucak. Günden güne alıştığı bu dünya yavaş yavaş ilgi çekiciliğini yitirir. Büyüyordur dünkü çocuk.Artık gökyüzü neden mavi merak etmez. Mavidir işte, öyle olması gerekir. Kuşlar gibi uçmak istemez., yürümek yeter ona. Bazen yürümek bile fazla gelir. Gündelik hayatın rutinlerine kaptırdığı bedeniyle birlikte sürüklenir ruhu da.onun gibi binlercesine katılır. Bu binlerin arasında kimileri vardır ki hiçbir şey vazgeçirememiştir soru sormaktan. Çocuksu ruhlarının ışıltısı gözlerinden yansır adeta. Asla büyümezler.Hâlâ yabancıdır onlara dünya.işte bu büyük (aynı zamanda küçük) insanlar bilimin insanlarıdır. Koca bir kutunun içine on tane çekirgeyi kapatalım. Düzenli olarak besleyelim bu çekirgeleri. Başlangıçta kurtulmak ister hepsi bu karanlık kutudan. Gerçek dünyayı merak ederler. Zıplarlar, zıplarlar ve zıplarlar. Önce biri pes eder. Yorulmuştur ve düşünür; yiyecek var yatacak yer de var. Ne diye kendini paralamalı? Aşağıda yaşamaya karar verir. Bir müddet sonra iki çekirge daha katılır ona. Karanlık kutunun içinde rahatları iyidir.Aradan günler geçer, bir de bakmışsınız ki kutunun dibini mesken edinmiş dokuz çekirge. Ama biri hala zıplamakta var gücüyle. İşte karanlık kutunun içine hapsolmuş çekirgeleriz biz de. Aramızda zıplamaktan vazgeçmemiş, azimle, inançla, düştüğü karanlıktan gerçek dünyanın parlaklığını gözleri kamaşmadan hayal edebilen bilim insanları yaşıyor. Sorular soruyor dünyaya dair ve cevap aramaktan hiç vazgeçmiyorlar tıpkı çocuklar gibi.

Bu karanlık kutuda hapsolmak istemiyorsak her kösesinde sorular gizli olan bu dünyaya bir de çocuk gözüyle bakalım. Aynada aksimize bakalım ve şu burnumuz dediğimiz şeyin üstündeki iki yuvarlak nedir soralım kendimize. Hayata başladığımız ilk günden beri orada görmeye alıştığımız bu yuvarlaklar hakkında ne biliyoruz gerçekte. Ya bozuk musluk gibi akıtan ortadaki şey de ne? Biz kimiz? Önce kendimizi yeni gözlerle inceleyelim. Sonra da sürekli baktığımız; ama asla göremediğimiz dünyayı yeni gözlerle izleyelim.

Geleceğin bilim insanı olan çocuklarımızı içinde yüzdüğümüz monoton alışkanlıklar bataklığına çekmeyelim. Bırakın onlar sorgulasınlar dünyayı. Lacivert gökyüzünün yıldızlarını saysınlar azimle, sonsuza ulaşamayacaklarını anlaya dek. Bırakın da zıplasınlar sonsuza dek.

İlkyaz SAĞUŞ

BİLİM DÜNYASININ YANITLAYAMADIKLARI

İnsanoğlu var oluşundan beri doğayı tanımak istemiştir. Hastalıklar, afetler gibi doğa olayları bazen onun merakını çekmiş bazen onu korkutmuştur.

Öte yandan bu durum onda bu merakı giderme ihtiyacını hissettirmiştir ve böylece insanlık tarihinin binlerce yıllık bilgi birikiminin ilk tohumları atılmıştır. Günümüzde büyük sıçramayla ilerleyen bilim dünyasının şimdilik yanıtlayamadığı 125 sorudan birkaçını sizler için derledik.

Ergenliğe geçişi ne sağlıyor?

Embriyonun gelişim sürecinin ve doğum sondasındaki beslenmenin biyolojik saatimiz üzerinde etkili olduğunu ve bazı çevresel faktörlerin de ergenliğe geçiş yaşını etkilediğini biliyoruz. Ama çocukluktan ergenliğe geçişin neyle tetiklendiğini tam olarak kimse bilmiyor.

Neden rüya görüyoruz?

Önceden rüyaların bilinçaltı isteklerin dışa vurumu olduğu düşünülüyordu. Günümüzde bazı nörologlar rüyaların REM uykusu sırasında beyin etkinliğinin öğrenmek için çok gerekli olduğunu hatta bebeklerin günlük yaşamda gerçekleştirecekleri bazı davranışları rüya yoluyla öğrendiğini ileri sürüyorlar.

Hamile kadınların bağışıklık sistemi fetüsü neden reddetmez?

Hamile kadınların bağışıklık sistemi genlerin yarısını babasından almış olduğu halde fetüsü yabancı olarak algılamıyor. Hatta onun "yabancı" olduğunu bile algılamıyor.

Kanserin tedavisi yerine kontrol edilmesi olası mı?

Bazı ilaçlar, kan damarlarının gelişimini durdurmak gibi yollarla kanserli hücrelerin yakıt teminini kesebiliyor. Bu şekilde kanser gelişimini kolaylıkla kontrol edebilmeye ve bazı durumları da geri çevirebilmeye yardımcı oluyor. Ancak bu ilaçların ne süreyle etkili kalabildikleri henüz bilinmiyor.

Göç edebilen canlılar yollarını nasıl buluyor?

Kuşlar, kelebekler ve balinalar her yıl binlerce kilometreye ulaşabilen yolculuklar yapıyorlar. Yıldızların konumu ya da manyetik alan gibi ipuçlarından yararlandıklarını bilmekle birlikte ayrıntılar bizler için hala gizemini koruyor.

Dil öğrenmek neden bazı dönemler daha kolay?

Küçük çocukların (bebekler de dahil) zihinsel etkinliklerinin çeşitli görüntüleme teknikleriyle incelenmesi, yetişkinlerin dil öğrenmek kurallarla boğuşurken çocukların dili nasıl "kolaylıkla" kaptığını açığa çıkabilir.

Ekosistemler küresel ısınmaya nasıl tepki verecek?

Gittikçe artan sera etkisinin etkilerini öngörebilmek için, iklim bilimcilerin bölgesel değişikliklere, çevre bilimcilerininse çevresel değişikliklere yoğunlaşmaları gerektiği düşünülüyor. Son araştırmalarda Antarktika'daki buzulların karbondioksit emme miktarının arttığının görülmesi küresel ısınmaya bir çözüm getirebilecek mi acaba?

Neden uyuyoruz?

İyi bir uykunun organ ve kasları tazelemede yada hayvanları karanlıkla birilikte gelen tehlikelerden korumada işe yaradığını biliyoruz. Ama uykunun asıl gizemi biz horul horul uyurken bile etkin olan beynin içinde bir yerde saklı.

Bitki büyümesi nasıl denetleniyor?

Kızıl ağaçlar yüzlerce metre uzunluğa ulaşabilirken boyu 10 cm aşmayan ağaçlar bile var. Bu farkın nedenlerini anlamak verimli ürünlerin elde edilmesinde işe yarayabilir.

Soyların tükenmesine ne neden oldu?

Dinozorları dev gibi bir göktaşı çarpmasının yok eteği düşünülüyor. Ancak yok oluşlu ilgili başka etkenlerin belirlenmesinde bugüne kadar pek çok başarılı olunamadı. Bu işte daha sinsi etkenlerin de parmağı varsa bunları ortaya çıkarmak epey zaman olacak gibi görünüyor.

Büşra SAPMAZ

AFL'DE SORULAR

Nedir şu AFL öğrencilerinin matematik sınavlarından çektikleri? Biz o birbirinden muhteşem(!) ve bir o kadar da ilginç sorular karşısında kalemimiz tutulmuş, hiçbirine başlamaya kıyamazken sağ olsunlar bizi hiç yalnız bırakmadılar Eyüp Hoca, frekans ayarı bir türlü tutturulamayan ayakkabısı ile İbrahim Hocamız ve absürd, tepesi delik Çine muhabbetleri ile Nihat Hocamız.

Sınavlarda kara kara düşünürüz. Abi f(x)'i yerine mi koysak, yoksa amele bölmesi mi yapsak? Boş ver sen yerine koymayı, işimiz ne? AFL' de ameleyiz.

Peki ya bu soruda? BD doğru parçasını sonsuza uzattığımızı varsayarak 75'lik açıyla AB doğrusu çizerek mi yapsak yoksa BD doğru parçası üzerinde hayali bir nokta alıp o noktayı Mars'a mı götürsek?? Oof of biter mi hiç bu sorular?

Aman hocam boş verin bunları. Dünya Pisagor'a bile kalmamışken bu soruları çözünce bize mi kalacak? Pisagor amcamız mezarında mışıl mışıl uyurken, bizim şu sorulardan çektiklerimizi görse %84,678349367.. ihtimalle böyle bir teorem bulmayı bırakın dik üçgeni oluşturmak için iki kenarını birleştirip hipotenüsü yaratmayı dahi istemezdi.

Her sorunun doğru cevabı bir tanedir Birim yazmama, sadeleştirme yapmama puan kırmaya teşviktir, her soru 10 puan, toplam süre 45 dakikadır. Tamam Eyüp hocam 5 dakikada Beşiktaş ama 45 dakika da bu 10 soru için biraz az değil mi? Bi de yazmışsınız altına başarılar... Ohoo abi bizlere hayırlı işler...

Deniz ÇIRPAN & İmge YILMAZ

NEDİR ŞU PARADOKSLAR?

Binlerce yıllık geçmişi olan paradokslar, insanların kafasını devamlı meşgul etmiştir. Aslında doğru gibi görülen bir önerme veya fikir, tamamen yanlış olarak çıkar karşımıza. Tam tersi de mümkündür; yıllarca yanlış zannettiğimiz olayların, fikirlerin, hesaplamaların, doğru olduğunu görmek, bizi şaşkınlığa ve hayrete düşürür.

Paradokslar ilginçtir, eğlencelidir, öğreticidir, şaşırtıcıdır, zihni açar...

Tarihte bilinen ilk paradoks örneklerini Epimenides vermiştir. Giritli olan Epimenides:

-**'Bütün Giritliler yalancıdır!'** diyerek bizi çelişkiye götürür. Şöyle ki:

Eğer gerçekten Giritliler yalancı ise kendisi de Giritli olduğuna göre o da yalancıdır. Yani söyledikleri yalandır(mesela yukarıdaki cümlesi). Bu cümle yalan olduğuna göre doğrusu şu olmalı:

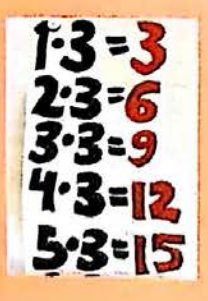
-'Bütün Giritliler doğrucudur, doğru söyler.'

O halde söylediği doğrudur. Yani 'bütün Giritliler yalancıdır.....

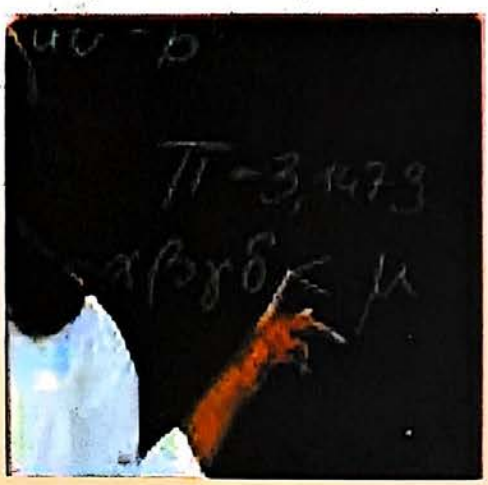
PEKİ YA GÜNÜMÜZÜN KAFA KARIŞTIRAN PARADOKSLARI?

2+2=5 ¿?

X = Y .....olsun
$X^2 = X.Y$.....eşitliğin her iki tarafını **'X'** ile çarptık.
$X^2 - Y^2 = XY - Y^2$.....her iki taraftan **'Y^2'** çıkardık.
(X + Y).(X - Y) = Y.(X-Y).....sol tarafı çarpanlara ayırdık, sağ tarafı **'Y'** parantezine aldık.
(X + Y) = Y.....**(X - Y)**'ler sadeleşti.
X + X = X.....**X = Y** olduğundan,
2.X = X.....**'X'** leri topladık.
2 = 1 .....**'X'** ler sadeleşti.
3 + 2 = 1 + 3.....her iki tarafa **'3'** ilâve ettik.
5 = 4.....buradan,
5 = 2 + 2.....**'4'**ü, **'2+2'** şeklinde yazdık.
HATA NEREDE?

ZARAR NEREDE?

İki çocuk ayrı ayrı kalem satmaktadırlar. Her ikisinin de 30'ar tane kalemi vardır. Biri, **3** kalemi **10** TL'ye; diğeri de **2** kalemi **10** TL'ye vermektedir. İlki 30 kalemden 100 TL, diğeri de 150 TL kazanır. (Toplam 250 TL.) Ertesi gün yine 30'ar kalemle evlerinden çıkarlar. Yolda karşılaştıklarında biri diğerine der ki:

-"Gel seninle ortak olalım. **60** (30+30) kalemin **5** (2+3) tanesini **20** (10+10)TL'ye satalım. Kazandığımız parayı da paylaşırız. Basit bir hesapla 60 kalemden 240 TL kazanırlar. Yani:

5 Kalem.....20 TL ise
60 Kalem.....x TL'dir.

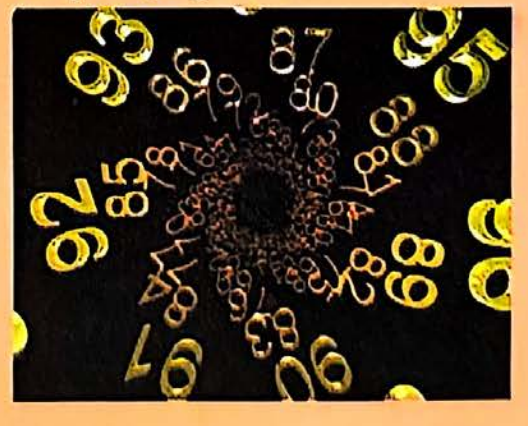
Buradan;

x=(60.20)/5=240 TL

Çocuklar, ayrı ayrı satış yaptıklarında toplam 250 TL kazanıyorlardı. Beraber sattıklarında **neden 10 TL zarar ettiler?**

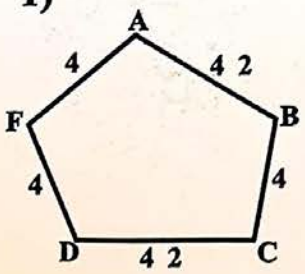
1 kg=1 ton ¿?

1 kg=1000 gr...(1)
2 kg=2000 gr...(2)
(1) ve (2) çarpılırsa:
2 kg=2.000.000 gr
2 kg = 2.000 kg....(2.000.000 gr =2.000 kg)
2 kg = 2 ton.....(2.000 kg = 2 ton).
Dolayısı ile, **1 kg=1 ton**

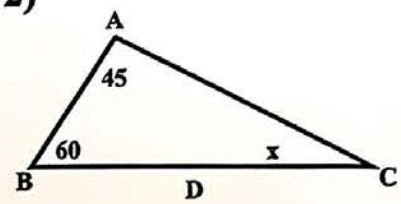
GEOMETRİ

1)

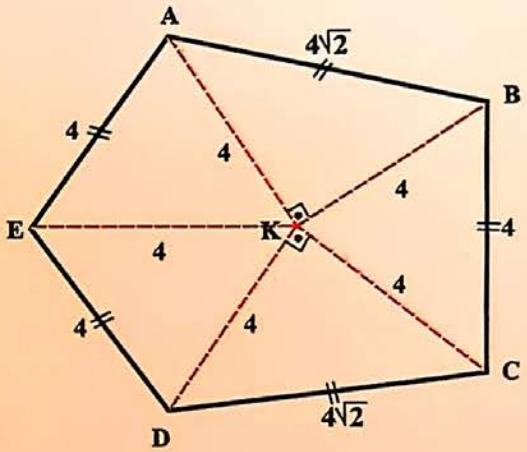
ABCDE beşgeninin alanının alabileceği en büyük değer nedir?

2)

|AC| = |AB| + |BD|
x=?

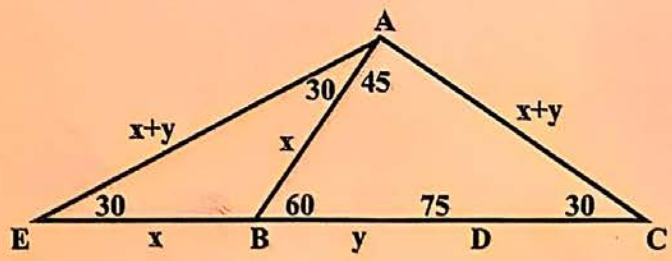
3)

Şekilde $\triangle AKB$ ve $\triangle DKC$ ikizkenar dik üçgen, $\triangle AKE$, $\triangle EKD$ ve $\triangle BKC$ eşkenar üçgen olursa; ABCDE beşgeninin alanı maksimum olur.

A(ABCDE) - 3. $\frac{4^2\sqrt{2}}{4}$ **+ 2.** $\frac{4.4}{2}$ **+** $12\sqrt{3} + 16$ **olur**

4)

|BC| doğrusu üzerinde
|EB| = |BA| alalım
m(AEB)=m(EAB)=30
olacaktır. Açıları
yerleştirirsek |EA| = |ED| olur
ve yine |AE| = |AC| olur ki
buradan cevabın 30
olduğunu görürüz.

Sedatcan GÜNEY

1.KAPI NUMARASI VE YAŞLAR

Nüfus sayımında, nüfus memuru ve bir matematikçi arasında şu konuşma geçer:

-Kaç kızınız var?

-Üç

-Yaşları nedir?

-Yaşları çarpımı 72, toplamı ise evimin kapı numarasıdır.

Nüfus memuru kapıya bakar ve biraz düşündükten sonra

-Bu bilgiler yeterli değil.

-En büyük kızım satranççıdır.

-Şimdi oldu. Teşekkürler.

Kızların yaşlarını bulunuz.

2. DÜNYAYI ÇEVRELEYEN İP

Ekvatordan geçen ve dünyayı kuşak gibi çepeçevre saran bir ip olduğunu düşünün. Bu ipi tüm ekvafor boyunca 1m. bollaştırarak insanların altından geçmelerini sağlamak için ne kadar yeni ip eklemek gerekir?

3. DÖRT ADET ALTI

Dört adet 6 rakamını kullanarak 64 sayısını elde ediniz.

4.HANGİSİ YAKIN

Bir yolcu otobüsü saatte 100km. hızla Ankara'dan İstanbul'a yola çıkıyor. 20dk. sonra ise başka bir otobüs İstanbul'dan Ankara'ya saatte 80km. hızla yola başlıyor. Yol üzerinde karşılaştıklarında hangisi Ankara'ya daha yakındır?

5. SAYILARI BULUN

Öyle iki pozitif sayı bulun ki, çarpımları tek basamaklı, toplamları ise iki basamaklı olsun.

6. YARIŞÇILAR

X ve Y adlarında iki yarışçı 100 metrelik bir yarış yaparlar. X yarışı bitirdiğinde Y 97 metre koşabilmiştir. Bunun üzerine ikinci yarışa X 3 metre geriden başlar. İkinci yarışın sonucu ne olur?

7. BÜYÜYEN BİTKİ

Bir bitkinin büyümesini inceliyoruz. Bitkinin boyu ilk günde 1/2 oranında artıyor. İkinci gün ise bitkinin boyu 1/3 oranında artıyor. Bu artış üçüncü gün 1/4, dördüncü gün 1/5,..., şeklinde sürüyor. Bitkinin boyu kaç günde gözleme başladığımız günkü boyunun 100 katı olur?

8. KOL SAATLERİ

Telefon çalınca Dedektif X yerde iki kol saati gördü. Saatler durmuştu. Dedektif X hemen her iki saati de kurup doğru zamana getirdi ve birini sol, diğerini de sağ koluna taktı. Bir saat sonra sol saat 1 dakika ileri gitmiş, sağ saat ise 2 dakika geri kalmıştı. Ertesi sabah sol saati 7'yi gösterirken sağ saat 6'yı gösteriyordu. Telefon saat kaçta çalmıştı?

Serkan SEVAL
Sezer ÇINAROĞLU

çözümler

1. Çarpımları 72 olan üç adet sayı 12 değişik biçimde listelenebilir. Bunlar içinde toplamları aynı olan sadece (2+6+6=14) ve (3+3+8=14) durumlarıdır. Demek ki kapı numarası 14'tür ve bu yüzden çözüm için bilgi yetersizdir. "En büyük kız" bilgisi verildiği için çözüm 3, 3 ve 8 yaşlarıdır.

2. İnanması zor ama yaklaşık 6,3 (2) metrelik bir ekleme gerekmektedir.
Dünyanın yarıçapı = r
Dünyanın çevresi = 2 r
1 metre bollaşınca çevre=2 (r+1)
fark = 2 (r+1) - 2 r = 2

3. 6+6= 12 12/6 =2 $2^6 = 64$

4. Yol üzerinde karşılaştıklarında her ikisi de Ankara'ya eşit uzaklıktadır.

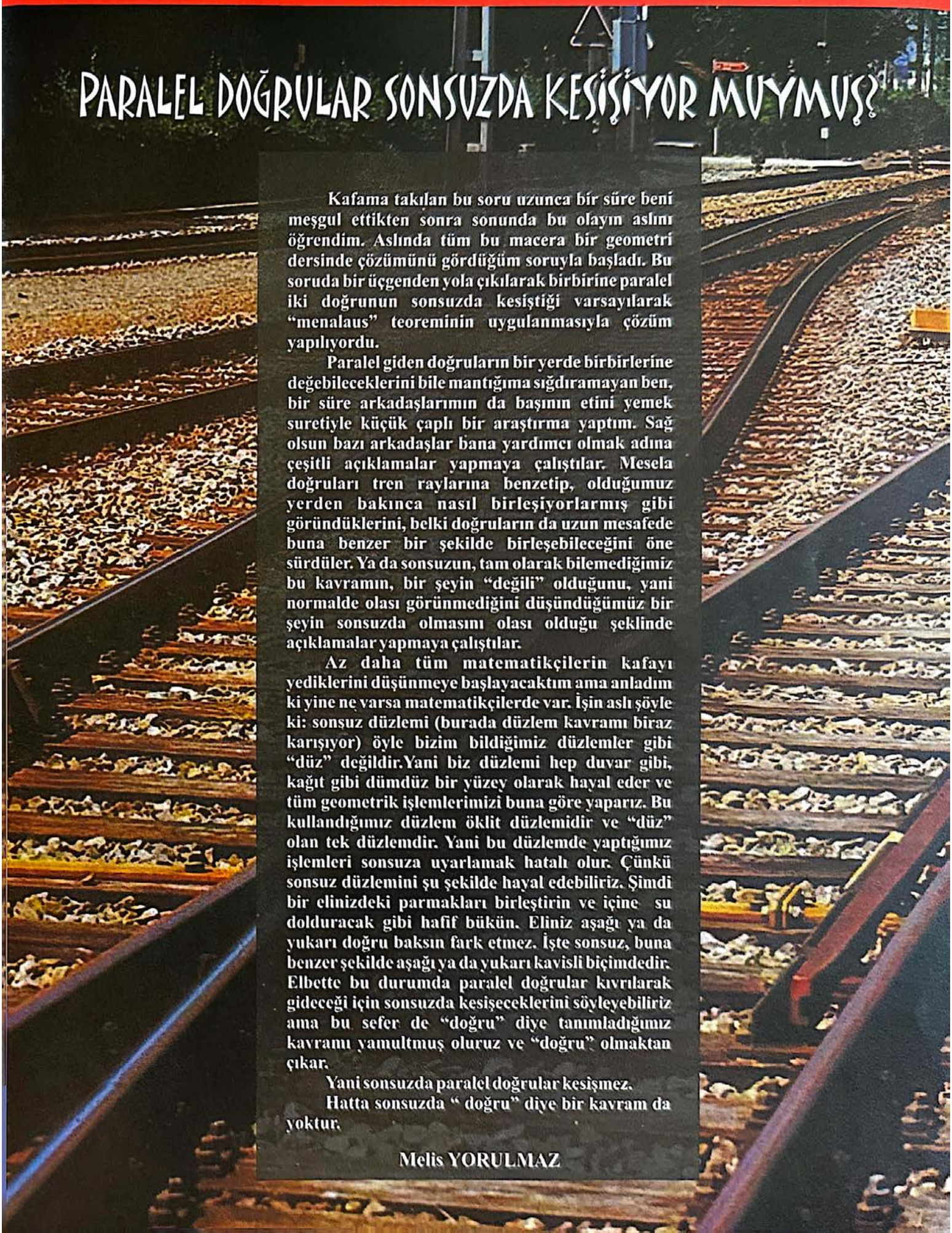
5. 1 ve 9.

6. X'in 3 metre geriden başlaması yerine eşit başlayıp 3m fazla koşacağını varsayalım. X 100. metreye geldiğinde Y 97. metrede olacaktır. Yarışı kazanmak için ikisinin de önünde 3metre vardır. X daha hızlı olduğuna göre yarışı o kazanacaktır.

7. 198. günde. Bitkinin boyu her gün orijinal boyunun yarısı kadar artıyor. 198 günde boyu 99 kere artmış olur. Yani orijinal boyunun 100 katı.

8. İki saat arasında 1 saatte 3 dakika fark meydana geliyor. O halde 60 dakikalık bir fark (saat 7 ile saat 6 arası 60 dk) meydana gelişi 20 saat alır. Bu 20 saatte sol saat 20 dakika ileri giderken sağ saat 40 dakika geri gidecektir. O halde sol saat 7'yi, sağ saat 6'yı gösterirken doğru saatler sabah 6:40'ı göstermektedir. 20 saat geri gidersek telefonun bir gün önce 10:40'ta çaldığı anlaşılır.

PARALEL DOĞRULAR SONSUZDA KESİŞİYOR MUYMUŞ?

Kafama takılan bu soru uzunca bir süre beni meşgul ettikten sonra sonunda bu olayın aslını öğrendim. Aslında tüm bu macera bir geometri dersinde çözümünü gördüğüm soruyla başladı. Bu soruda bir üçgenden yola çıkılarak birbirine paralel iki doğrunun sonsuzda kesiştiği varsayılarak "menalaus" teoreminin uygulanmasıyla çözüm yapılıyordu.

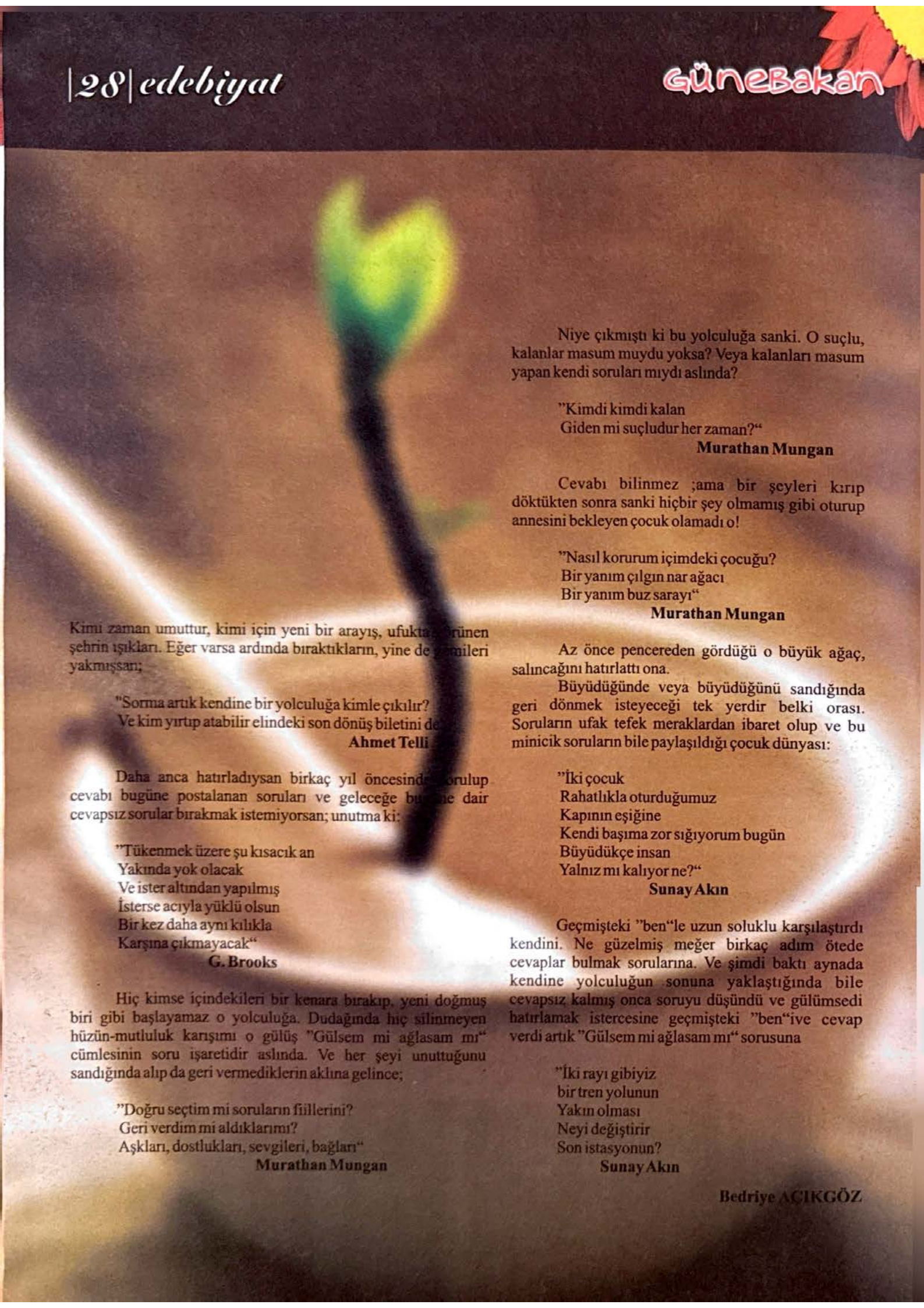
Paralel giden doğruların bir yerde birbirlerine değebileceklerini bile mantığıma sığdıramayan ben, bir süre arkadaşlarımın da başının etini yemek suretiyle küçük çaplı bir araştırma yaptım. Sağ olsun bazı arkadaşlar bana yardımcı olmak adına çeşitli açıklamalar yapmaya çalıştılar. Mesela doğruları tren raylarına benzetip, olduğumuz yerden bakınca nasıl birleşiyorlarmış gibi göründüklerini, belki doğruların da uzun mesafede buna benzer bir şekilde birleşebileceğini öne sürdüler. Ya da sonsuzun, tam olarak bilemediğimiz bu kavramın, bir şeyin "değili" olduğunu, yani normalde olası görünmediğini düşündüğümüz bir şeyin sonsuzda olmasını olası olduğu şeklinde açıklamalar yapmaya çalıştılar.

Az daha tüm matematikçilerin kafayı yediklerini düşünmeye başlayacaktım ama anladım ki yine ne varsa matematikçilerde var. İşin aslı şöyle ki: sonsuz düzlemi (burada düzlem kavramı biraz karışıyor) öyle bizim bildiğimiz düzlemler gibi "düz" değildir.Yani biz düzlemi hep duvar gibi, kağıt gibi dümdüz bir yüzey olarak hayal eder ve tüm geometrik işlemlerimizi buna göre yaparız. Bu kullandığımız düzlem öklit düzlemidir ve "düz" olan tek düzlemdir. Yani bu düzlemde yaptığımız işlemleri sonsuza uyarlamak hatalı olur. Çünkü sonsuz düzlemini şu şekilde hayal edebiliriz. Şimdi bir elinizdeki parmakları birleştirin ve içine su dolduracak gibi hafif bükün. Eliniz aşağı ya da yukarı doğru baksın fark etmez. İşte sonsuz, buna benzer şekilde aşağı ya da yukarı kavisli biçimdedir. Elbette bu durumda paralel doğrular kıvrılarak gideceği için sonsuzda kesişeceklerini söyleyebiliriz ama bu sefer de "doğru" diye tanımladığımız kavramı yamultmuş oluruz ve "doğru" olmaktan çıkar.

Yani sonsuzda paralel doğrular kesişmez.

Hatta sonsuzda " doğru" diye bir kavram da yoktur.

Melis YORULMAZ

Kimi zaman umuttur, kimi için yeni bir arayış, ufukta görünen şehrin ışıkları. Eğer varsa ardında bıraktıkların, yine de gemileri yakmışsan;

"Sorma artık kendine bir yolculuğa kimle çıkılır?
Ve kim yırtıp atabilir elindeki son dönüş biletini de
Ahmet Telli

Daha anca hatırladıysan birkaç yıl öncesinde sorulup cevabı bugüne postalanan soruları ve geleceğe bugüne dair cevapsız sorular bırakmak istemiyorsan; unutma ki:

"Tükenmek üzere şu kısacık an
Yakında yok olacak
Ve ister altından yapılmış
İsterse acıyla yüklü olsun
Bir kez daha aynı kılıkla
Karşına çıkmayacak"
G. Brooks

Hiç kimse içindekileri bir kenara bırakıp, yeni doğmuş biri gibi başlayamaz o yolculuğa. Dudağında hiç silinmeyen hüzün-mutluluk karışımı o gülüş "Gülsem mi ağlasam mı" cümlesinin soru işaretidir aslında. Ve her şeyi unuttuğunu sandığında alıp da geri vermediklerin aklına gelince;

"Doğru seçtim mi soruların fiillerini?
Geri verdim mi aldıklarımı?
Aşkları, dostlukları, sevgileri, bağları"
Murathan Mungan

Niye çıkmıştı ki bu yolculuğa sanki. O suçlu, kalanlar masum muydu yoksa? Veya kalanları masum yapan kendi soruları mıydı aslında?

"Kimdi kimdi kalan
Giden mi suçludur her zaman?"
Murathan Mungan

Cevabı bilinmez ;ama bir şeyleri kırıp döktükten sonra sanki hiçbir şey olmamış gibi oturup annesini bekleyen çocuk olamadı o!

"Nasıl korurum içimdeki çocuğu?
Bir yanım çılgın nar ağacı
Bir yanım buz sarayı"
Murathan Mungan

Az önce pencereden gördüğü o büyük ağaç, salıncağını hatırlattı ona.

Büyüdüğünde veya büyüdüğünü sandığında geri dönmek isteyeceği tek yerdir belki orası. Soruların ufak tefek meraklardan ibaret olup ve bu minicik soruların bile paylaşıldığı çocuk dünyası:

"İki çocuk
Rahatlıkla oturduğumuz
Kapının eşiğine
Kendi başıma zor sığıyorum bugün
Büyüdükçe insan
Yalnız mı kalıyor ne?"
Sunay Akın

Geçmişteki "ben"le uzun soluklu karşılaştırdı kendini. Ne güzelmiş meğer birkaç adım ötede cevaplar bulmak sorularına. Ve şimdi baktı aynada kendine yolculuğun sonuna yaklaştığında bile cevapsız kalmış onca soruyu düşündü ve gülümsedi hatırlamak istercesine geçmişteki "ben"ive cevap verdi artık "Gülsem mi ağlasam mı" sorusuna

"İki rayı gibiyiz
bir tren yolunun
Yakın olması
Neyi değiştirir
Son istasyonun?
Sunay Akın

Bedriye AÇIKGÖZ

BİR SORU İŞARETİ'NİN BİYOGRAFİSİ

Bir arkadaşım vardı ilkokul sıralarından hatırladığım.
Kimi zaman üzerine dalıp gittiğim.
En ürkek anımda tanışmıştım onunla,
etrafıma soran gözlerle bakarken. Hafif toplu,
kocaman kafalı, tombul yanaklı, nokta büyüklüğünde
ayaklarıyla ilginç bir arkadaşımdı. Sessizdi çoğu
zamanlar, yanıt almak zordu ondan, yapamadım da hiçbir
zaman. Ne olmalıydı bu büyüyü bozan? Bir şeyler sürekli içini
kemirir dururdu. Öylesine bir meraktı bu. Kendinden bile emin
değildi. Bazı zamanlar adından bile emin olduğundan şüphe
duyardım.kimi zaman kızardım içimdeki merakı dürtüklediği için.
Yok olsa da, uzaklaşsa da hissettim onu içimde bir şekilde.
Kitaplardan okuduğum tanımla aşktı galiba bu içimdeki.
Sanki doğduğum andan beri içimdeydi. Onu gördüğümde,
gözlerine baktığımda ortaya çıkmış gibi. Aklımda
cevapsız sorulardan başka hiçbir şey
bırakmamıştı. Aşkımı
haykırsam yanıt alamamaktan
korktum. Hep sormuştu
çünkü, hep merak etmişti,
şüphe duymuştu.
Belki de bana
inanmamıştı.
Korkmuştu
sormaya

bir "Beni
seviyor musun?"u sorsaydı
keşke doya doya evet diyebilseydim.
Yıllar geçmişken şimdi, yatağımda
ölümü beklerken, çocukluğumdan
kalma aşk kırıntıları. İçimden hiç
çıkmadan, kalbimde hapsolmuş gibi.
Son nefesimde bile dudaklarımda.
Son bir kez kitaplarımı karıştırırken,
kitaplarımın arasından çıkan son
mektup. "Beni hiç unutmadın
değil mi?" İmza:"Soru İşareti".

Esin SARIKAYA

Bilmezmişim, Bilmezmişsin, Bilmezmiş

Küçücüktü yüreğim. Ellerim bu kadar yükü kaldıramazdı. Göremezdim gerçeğimi aynalarda. Ben değildim.Başkaydı 'ben'. Çok da iyi tanımazdım kendisini. Düşerdim dağınık, kırık dökük taşlarında yolların. Dizlerim kanayıp dururdu... Gözlerim alışmıştı acıya... Sonrasında yaranın üzerine papatya bırakmama, bütün acının uçup gitmesine...

'Ben' arada bir gülücükler saçardım dünyaya. En canlı renklerle boyardım etrafını yağmur sonraları... Hani küçük yüreğim vardı ya... Açardım onu tüm yağmurlara... Biraz daha büyüsün, ıslandıkça kurusun diye...

Kimdim? Neredeydim? Nedendi? Bilemedim hiç. Kocaman bir hataydı her şey... Daha da derinleşti belki de yaralarım. Zaman yardım eder miydi? Çabuk geçer miydi? Evet hiç 'bilemedim' ben. Sorularda soluk aldım gizlice.

Yağmurlar yağdı, onlar yağdıkça kurudu kalbim...

Şu yeşil bahçe önceden çorak bir tarlaydı. Hep yeşilin özlemini duyardı. Beklerdi sessizce. Duvarlar mordu yine.. Bambaşkaydı... Her sevince her acıya kucak açardı.İçine girmeyen bilemezdi!Ben 'bilemezdim'!

Hatırlardı bazıları kapıdan ilk girişimi... Daha dün gibiymiş... Nasıl da geçmiş zaman?

Çocukmuşum önceleri. Sürekli zıplayıp dururmuşum. Alışık değilmişim... Yavaşça anlamışım ayaklarımın üstünde durmam gerektiğini, dostlukların sıcaklığına ihtiyacım olduğunu.

Çok sevmişim bazen... Nefret etmişim ya da... Uçlarda nefes almışım hep.

Her düştüğümde ayrı bir el bırakmış o papatyaları dizime. Tıpkı düşüren gibi... Başka başkaymış... Ben düştükçe azalmış papatyalarım, yerine büyüklerini bırakarak...

Koştukça daha az düşer olmuşum. Sağlamlaştırmışım kendimi yağmurlardan koruyarak.

Bazıları, birlikte yolculuklara çıktığım özellikle, 'bilmezmiş' ne kadar da belirlediğini hayatlarımızı... Ya da bir diğeri. Ne kadar da sevdirmiş kalemimi bana... Hiç anlamamışım aslında onlar gibi bakmak istediğimi bu hayata... 'Bilmezlermiş'

Mor duvarlar boğmuş beni! Soluk alamamışım. Sığınmışım dostlarımın rüzgarlarına...

Ben burada büyümüşüm! Ve hiç 'Bilememişim'... Mor duvarların hiçbir yere, hiçbir tecrübeye benzemediğini; 'gitmek isteme'nin kalmayı istemenin, kapamamanın, o duvarların tuğlalarından biri olmanın yanında bir hiç olduğunu söylerlermiş de inanmazmışım! Kaçmak istermişim. Kurtulmak sanırmışım da ne çok yanılırmışım! İnsan kendisinden kaçamazmış ki...

Ne insanlar tanımışım ki değerlerini bilememişim! İyilerden çok kötülere sevinmeliymişim yağmurları için, teşekkür etmeliymişim birer birer beni ben yapanlara, sağlamlaştıranlara...

Kaç günlük tüketmişim... Uçlar yetmezmiş anlatmama! Şu duvarların içindekiler anlarlarmış ama beni. 'Bilememişim'.

'Günebakan'a açtırırken yapraklarını teker teker, farkına varamamışım güzelliğinin... En sarı yaprağını koparmanın vakti geldiğindeyse...

Yağmur hiç bu kadar yağmamış meğerse. Dizlerim bu kadar kanamamış. Ağlamamışım hiç. Çok zormuş bu veda; geride kalanların gözlerinin içine bakmak... 'İşte bitti, gidiyorum!' demek. En zoru da bütün bu soruların cevabını öğrendiğini, gitme vaktinin çoktan geldiğini 'bilmek' miş...

Büyümeye 'ben'i bulmaya gelmişim. Kendimi bulmuşken, bırakamayışlarımın nedenlerini sıralamak fazlasıyla zor. Dedim ya duvarın içindekiler anlar beni.

Günebakan'a, mor duvarlara, yurdun en ucundaki odama, balkonuma, aynama, canımın içlerine, kuşlarıma, pıtırcıklarıma, şekerlerime(!) veda... Son zırlayış... Kızmayın ne olur! Susacağım, daha da büyüyeceğim ve bir gün gelip de mor duvarlara geri döndüğümde her şey daha da güzel olacak... Şimdilik hoşça kal Günebakan...

Senem ERTEKİN

"2006-2007 Günebakan Editörlerinden..."

EN KÜÇÜK LOKMA

İstemiyorum. İstemiyorum solmasını güneşe dönük ışıltılı gözlerin.Gölgelemesin koca ağaçlar çiçeklerimi. Her güne yeni bir anlam yüklemeli onlar, yeni çehrelerle yeni çevrelerde. Değişse de dünya,dökülse de bir yerlerde yapraklar, kökleri sağlam biliyorum önünde çok bahar var.

Küçüktüm önce kendimi ortasında bulduğum karmaşanın en küçük lokmasıydım belki. Herkes büyüktü bu okulda. Konuşmak; çoğu kez düğümlenen bir yumru olarak kalırdı boğazımda. Yanıtsız kalan sorular ortalarda dolaşırken ve ben iç sesimle atarken en tiz çığlıkları; gülerken, ağlarken, sonuna kadar; duymazken kimseyi ya da kimse duymazken beni; gülmüşüm fark etmeden, her gün adımladığım koridorlar küçülmüş ben büyürken, zaman çabuk geçmiş, istesem de istemesem de büyümüşüm ne yapayım?

Neleri kaydetmedi ki bellekler? Boşluklar, çırpınışlar, gelecek, sorular ah o sınavlarda defalarca muhatabı olduğumuz sorular, sorunlar bir köşeye gizlenmiş bezdirmeye hevesli sorunlar... Mutluluk iksiriydi sanki dolu dolu dört yıl boyunca tattığımız. Uğrunda kapı kapı dolaşıp kaynak aradığımız, matbaalarda saatlerce basımını bekleyip, gerektiğinde makinelerin arasına daldığımız küçük günebakanımız.

İnsan büyüdükçe tek başına değil düşleriyle, düşünceleriyle, sorumluluklarıyla, değiştirmeyi çok isteyip de değiştiremedikleriyle, söylemeyi çok isteyip de söyleyemedikleriyle birlikte büyüyormuş. İçinde yaşarken, o hayattan kurtulmaya çalışsa da, günü gelince, düşünmeden edemiyormuş bu mutlu sonu. Sonu yazılmış bir hikayem yok aslında mutluluğa dair. Eğer olsaydı baştan kabul etmezdim ki onunla tanışmayı.

Sevmek bir şeyi; varıyla yoğuyla, iyisi kötüsü, güzeli çirkini demeden sevmek... Öyle zor ki alışkanlıkları terk etmek. Sabah uyandığında bilemeyeceksin ya hani nereye gideceğini. Her gün "Yine mi geldik?" diye dertleneceğin günler olmayacak ya hayatında, en çok bu oturuyor insanın içinde sol yanında bir yerlere. Gözyaşlarını silmiştin ya hani defalarca gömleğinin kollarına o bile olmayacak yeni hayatında. Giymekten nefret ettiğin siyah ayakkabılarını da rafa mı kaldırdın yoksa? Yemekhaneye bile koşarak gitmiyor insan, zaten insan önde yeri ayrıldığında.

Neler öğretmedi ki bu tablo sana,peki sen neler ekledin paletten kendi hayatına? Her yıl mezuniyetle uğurlarken birilerini insan sahiden düşünemiyormuş bir gün sıranın kendisine geleceğini. Küçüktüm önce kendimi ortasında bulduğum karmaşanın en küçük lokmasıydım belki. Ama büyüdüm şimdi.

Veda etmiyorum kimseye, çünkü biliyorum hayat yeniler kendini, yeni düşler eker toprağa, yeni fırsatlar biçtirir insanlara. Koşuşturmacalar, heyecanlar, kararsızlıklar, yeni arkadaşlar... AFL emsalsiz olsa da benim için onlar da güzel olur inşallah.

Sığındığım kuytu köşe benim değil artık, başkalarına barınak olacak besbelli.Giderken istediğim bir şey var "Emanetimize sahip çıkın." Bir şarkı dolandı artık dilime veda vakti geldi mi ne? Veda etmiyorum kimseye unutmayın, bir gün bir yerlerde bir araya geleceğiz diyorum. Sadece kendinize iyi bakın ve şimdilik hoşça kalın.

Fatma AKSOY

"2006-2007 Günebakan Editörlerinden..."

Senem ve Fatma'ya;
Her geçen gün daha da ileri giden Günebakan'ımızı
böylesine güzelleştirerek bize emanet eden Editörlerimize...
Görevi sizden devralırken gözlerinizde
hem gidiyor olmanın hüznünü
hem de böyle güzel şeyler başarmış olmanın sevincini gördük.
Günebakan dediğimizde yüzünüzde beliren o
"hiç bir şeye değişmem" ifadesini
hiçbir zaman unutmayacağız.
Ve size söz veriyoruz emanetinize iyi bakacağız...

Sakın çıkma patika yollara
O dağlara kırlara o karlı ovaya
Yenik düşüyor herşey zamana
Biz büyüdük ve kirlendi dünya

Telli Turnam Selam Götür Sevdiğimin Diyarına

Telli telli şu telli turna
Sanma ki yaralı uçmaz bir daha
Takılmış kanadı göçmen buluta
Döner gelir bir gün konar yurduna

Telli telli şu telli turna
Ne kalmış buralı göklerden başka
Ne kalır yarına bizden sonraya
Her şey binip gitmiş uçurtmalara

Murathan Mungan

Telli turnalar mı bizi terk ediyorlar? Biz mi onları kovuyoruz?

Yoksa varoluşlarında mı algılamışlardı da sormak istemişlerdi bunu o soru işaretinin en zarif hali olan boyunlarıyla...

Cevap aynıdır. Sonuç olarak Anadolu insanı sevdasını kanatlarına bindirdiği telli turnalarından ayrılıyor. Terk edişlerde terk edenler için, kimin terk ettiği önemlidir ancak sorun terk edişse, sorun ayrılık oluyor. Sorun kayıplar oluyor her iki taraf için...

Dünyanın birçok yerinde kutsal kabul edilen telli turnalar, bizi neden bırakıyorlar? Şans ve görkemin timsali, ilkbaharın gelişini haykıran turnalardan neden ayrılıyoruz?

Asya'da turnalar barışı simgelerler; şanstır, uzun yaşamı, V şeklindeki düzenleriyle yardım elini, dayanıklılığı ve dayanışmayı... Batı Asya'da, Anadolu'da, türküler vardır. Onlar barış, kültür, insan ve Anadolu'dur. Türküler, insanlık; türküler, barış ve kardeşlik; türküler sevdalar olunca, türkülerden telli turnalar da eksik olmamış ve eline sazı alan aşıklar, "Telli turnam bizim ele varırsan..." diye başlamışlar ve çevirip gözlerini ıraklara bakmışlar. Şeker söyle, kaymak söyle, bal söyle, demişler.

Bir soru oluşuyor o zaman kafalarda. Neden Türkiye'de sadece on bir tane kaldılar?

Bir soru uyanıyor Anadolu'da, sevdalarda, özlemlerde ve ayrılıklarda... Sen benimsin bahar gözlüm yarınlar da ikimizin, diyor Yavuz Bingöl. Musa Eroğlu selam gönderiyor sevdiğinin diyarına...

Şimdiden sonra özlemler, ayrılıklar, hoşça kallar, geri geller, aşklar, telli turnanın boynuna takılıp gidemeyecekler... Havalanma telli turnam diyemeyeceğiz, havalanacak telli turnamız kalacak mı? Adına bunca türkü varken nereye gidiyorlar?

Bir telli turna uyanıyor Muş Ovasında, Murat Nehri adacıklarında... O hiç bilmedi belki aşkların, barışın, kardeşliğin onda yüklendiğini...

Hiroşima'ya bomba atıldıktan sonra ışının etkisinde kalan Sadako adında bir küçük kız iyileşmek için kağıttan turnalar yapmaya başlar. (Japonlar kağıttan bin turna yapınca iyileşeceklerine inanırlar, onlarda turna barış, sağlık ve huzuru simgeler.) Sadako 356. turnasını yaparken hayata gözlerini kapar. Küçük ellerinden kocaman mesajlar gönderiyordur Amerika'ya ve tüm silahlara. Kardeşlik ve barış istiyoruz, yazmıştır turnasının kanadına... Bu küçük eller yaşıtlarına da çağrılar yollamıştır aslında. Onun adına düzenlenen parka her yıl barış gününde kağıttan milyonlarca turna gönderiliyor. Bu parkta Sadako'nun anıtı da vardır ve bu anlamlı anıtın üzerine tüm dünya çocuklarının ortak dileği kazınmıştır. Bu bizim yalvarışımız, bu bizim duamız, dünyada barış istiyoruz. "Yurtta sulh, cihanda sulh." diyen bir liderin ardından barışı simgeleyen telli turnalarımızın uzaklara gitmelerine izin mi vermeliyiz?

Bir telli turna uyandı Anadolu'da. Bu sefer ağır geldi kanatlarında sevdaları taşımak telli turnaya... Bu sefer yorgundu turna, türkülerdeki dileklere bile cevap veremez haldeydi, bitkindi, çok da kırgın... Neslinden kalan son turnalara bakınıyordu, o da neslini düşünüyordu çok fazla düşünüyordu ve boynu kocaman bir soru işaretini andırıyordu. Turna bize şunları soruyordu:

Siz özünüzü kayıp mı edeceksiniz?

Ben mi Anadolu motiflerinden çok uzaklara gitmek zorunda kalacağım?

Turnalardan haber verin yâri çok özledim, diyenler umutlarını artık kimlere bağlayacaklar? Gözlerini ıraklara çevirip bakanlar haberlerini kimden alacaklar?

Telli turnalar ne olacaklar?!?!?!...

Hazal Yağmur YILDIRIM

"Soru"nun Sorun Olması ve Bu Cümlenin Sonunda "Soru İşareti" Olması Benim "Soru"num mu?

Yalan söylediğinde göz bebekleri büyüyen Pinokyo sevgilim; etten kemikten çıkıp kağıt kaleme bürünüyorum, güzelim baharı unutup bu kez geliyorum yanına.

"Seni seviyorum..!"

Şimdi desem ne olur? Özlüyorum.. Ne yapmalı ne etmeli de kurtulmalı, son nefesimi de nefesinden almalı? Öyle bir yerdeyim ki; boynuma dolanmış soru işaretlerinin kancaları.. Neyi özlediğimi unutuyorum bazen, neyi sevdiğimi... Neye sıkılmıştı canım? Neye kızmıştım? Uyurken rüyada mıydım? Rüyamda hoş bir düş mü olmuştum yoksa uyanık mıydım aslında? Dün de giymemiş miydim bu üstümdeki elbiseyi.?

Bilmem..

Belki..

Garip bir duygunun sarmaşıktan kelepçeleri bu bileğimdeki beni hep bir yanına bağlayan.. Zamanla anıları çalan, yerine uzayan yolları koyan zamanın bir birimi midir uzunluk yoksa mesafesi mi hayatın..? Ayrılık acısı kaç kilometre sürer seni hala severken? Kaç yüz eskitir bakışlarının gizlediği defineyi? Söylesene Sevgili; ben sensizliği kalbime uzaklığınla mı ölçmeliyim, şehirlerimiz arasındaki kesik beyaz çizgilerin uzunluğuyla mı yoksa..?

Olur böyle, olur..

Defalarca 'soru' demek gibi bir şey.. Ya da başka bir kelimeyi ardı ardına sonsuz kez yılmadan sıralamak gibi.. Anlamını yitirir ya bir süre sonra, ağzında geveleğinde ne olduğunu, ne söylediğini unutur, şuursuz hissedersin ya kendini..

Soru...

Soru...

Soru...

Anlamsız susuşlarını yalnızlığına sakla n'olur, en azından bu gece sesini duymaya ihtiyacım var. Bir körün parmak uçları kadar hassasım aslında ya da dün akşamda yazdığım gibi küçük bir kızın utancından yüzünü kapadığı anki kadar ukala.. Yanındayım... Sevgilim sus.! Sakın başlama hemen konuşmaya.. Sorma halimi, yine o sabah başka, akşam başka...

Tüm şehrin üstüne kara çarşaflarını örttüğü an gece, ay iki parçaya bölünmüş kavun gibi gülümserdi yüzüme..

Sevgili Sevgilim.! Şimdi i halinde..

Seni seviyorum halinde.. Kim olduğun hakkında hiçbir şey söyleyemem ama kim olabileceğin yolunda tahminler yürütebilirim..

Kalemimin gölgesi dans ediyor mumun ışığında, Nebulalarım duvarda soru işareti, kendi gezegenini yaratıyor yalnızlığım..

Sevgilim "e" halinde..

Sana aşığım ve ardından "de" hali:

Sende gitmek..!

Bekliyorum... Gün gelecek sevgili "den" halinde çıkacaksın karşıma ...

Senden başka kimsem yok hali..

Sevgili; söylesene bana nerde kaldı aşkın "i" hali..?

Şimdi sabaha kadar susabilirim ya da soluksuz konuşabilirim durmadan ama kalamam..Gitmeliyim aşk henüz de halindeyken ama söylesene giderken; batı hep doğuda birini bırakmak mıdır böyle severken..?

Şehirde bir yük gemisi denizi taşımaya kalkıyor cahil cesaretiyle, sokak insanları bunu izliyor.. Yaşlı kambur bir kadınsa yağmurun altında gökyüzünü hatırlamaya çalışıyor; aklıma geliyorsun.. Yükün bedenimi acıtıyor bazı yalnız gecelerde ve aşkın acısı en yalnız yalnızlığımda beliriyor karşımda..

*Bugün örs olan benim.. Çekiç gibi üzerime inenlerse senin sözlerin sevgili..

Gün ağarmakta, pencerenin kenarına konmuş turnalar adını fısıldamakta.. Yağmurun soru işaretine bürünmüş damlalarında aradım ama hep suyun karşı tarafındaydı görüntün..

Ben şimdi sana bunları yazarken, kurduğum her cümlenin sana aitliğini düşündüm sevgili, oysa her sözcüğün ardına gizlediğim eşseslilik seni cümlelerin gerisinde bıraktı..

Sonra ben bunları yazarken, sana ne anlattığımdan çok, senin ne anlayacağını, neyi anlamak istediğini düşündüm.. İstedim ki sevgili, ben tüm bunları sana yazarken düşün..!

Bin savaş açtım yalnızlığımla, bin savaş kazandım;yine de bir neden bulamadım yenilmen,tamamen benim olman için..Pençeleri sökülmüş bir aslanın krallığı kadardı zaferim..Sevgili bu gece biraz sus istedim ama sen hep konuştuğumu gördün aslında ,yazdığımı değil.. Bana kızma n'olur.. Çünkü ben düşündüğümü gör diye yazdım gözlerin gözlerimdeyken konuşamadığımı...

Bak... İşte yazının tam da burasında zaman uyusun; sen uyan..! Ya da uyuyacaksan artık, gidişinde gidişimi görmeye dayanamayacaksa yüreğin, hâlâ "i" halindeyse beni bırakıp giden erkeğim; sabah olmakta ama yine de söndürürüm tüm ışıkları sen uyurken bu odada..

Uyu sen şimdi ve her gece söylediğim gibi:

Benden tatlı rüyalar sana,varsa eğer sevgili..!

Olur böyle,olur..

Defalarca 'soru' demek gibi bir şey... Ya da başka bir kelimeyi ardı ardına sonsuz kez yılmadan sıralamak gibi..Anlamını yitirir ya bir süre sonra,ağzında geveleğinde ne olduğunu, ne söylediğini unutur, şuursuz hissedersin ya kendini..

Soru...

Soru...

Soru ..?

Sorma artık lütfen; fazlasıyla biliyorsun sen-i sevdiğimi sevgili..

Aslı Bıçakcı

*F. Nietzsche

Fitnat

Yaklaşık yirmi beş bin yıldır insanoğlu, onun oğulları ve kızları, düşüncelerini görsel bir şekilde aktarıyorlar. Mağaraya çizdikleri kuş resimleriyle bir romanın ilk cümlesini yazmış oldular. Son noktanın da mağaraya çizilen bir savaş uçağı olacağını inandığımı belirtmeliyim. Peki bu gökte başlayıp gökte son bulacak olan roman parabolü yer-küreyi nerelerde kesmiş? Kim yardımcı olmuş? Bu sorunun cevabı: Kalemler. Romanın giriş cümlesinden çok sonra kullanılmaya başlanmışlar. O gün bu gündür de kullanılırlar. Rakipleri her ne kadar 'bilgi de saysa', sevgilileri kalemtıraş ve düşmanları silgi arasında geçer hayatlar. Çoğu yere sıkışıp kalmıştır onlar. Üç parmak arasında bastırılır duyguları. Üç parmağın şiddetiyle kırılırlar bazen,kullanan her ne kadar yazma coşkusu dese de bu bir isyandır. Aşık olduğu doktoru görebilme uğruna tebeşir tozu içen siyah gözlü genç kızdır narin bedeniyle. O da kalemtıraşa besler o büyük aşkı.

Kendisini güzelleştirdiğini sandığı aşkı, ömrünü tüketmektedir oysa her öpücüğünde. Gerçeği göremez kalemler. Üç parmak da yanılır bazen. Silgi tozlarıyla kağıt sahnesinden atmak ister kalemin eserlerini. Genç kızı bırakıp masaya, o nefret ettiğini alır üç parmak. Bu dakikadan itibaren zaman yavaş akar. "Motor" diye bir ses duyulur uzaktan. Şaşakalır ve sesin geldiği bir sonraki paragrafa bakarsınız.

Yakışıklı bay Kemal Tıraş, genç ve güzel sevgilisi Kalime'den yine duygularıyla oynamanın verdiği hazla uzaklaşır. Kalime, boyu kısalmış, arkasından bakakalmıştır. Oldukça morali bozulan Kalime, sevgilisini uğurladığı trenin ardındaki sessizliği bozan topuklu ayakkabısının takılmasıyla ve bir cümlede bu kadar çok ad tamlaması yapmasının verdiği karışıklıkla tökezler. Dizlerinin üstüne düşer. O sırada onu her adımda takip eden daha yakışıklı bay Sinan Silici imdadına koşar yerden kaldırmak için bir hamlede bulunur.

Mükemmel görünmeye çabalayan ancak saat başı ayrıntılarında tökezleyen insanlar misalidir Kalime. Kimsenin onu ağlarken görmesini istemez. Pürüzsüz uzanan bacaklarında bir çorap yırtığının görülmesini istemezler ne kadar başkalarının hayatlarını parçalasa da. Görene de kin besler acımasızca... Bu nefretten arta kalan zamanlarında çorabına oje sürmeyi akıl edemez ya, büsbütün sökülür bu sefer benzerlerini başkalarının başına ördüğü.bir ters, yine bir ters... Sekiz numara şiş... Selanik modeli... Hep ters... Filmin sonunda kamera arkası diye gösterilen bölüme konacak "mükemmel"den ötesi aslında kameranın tam önünde dile getirilenler. Yönetmeni üç parmak. Devam diyor...

Sinan Silicinin teklifini reddeden Kalime yerden kendi başına kalkar, geriye kırık bir topuk bırakarak ayrılır. "Prens şanslıymış"diye düşünür Sinan. "hiç değilse elinde prensesini aramak için ayakkabının tamamı varmış. "Gözyaşlarınız için mendili diğer paragrafta bulma amacıyla okumaya devam edersiniz.

Hatalarını düzeltmeye kalkan silgi,nefretini kazanır kalemin. Oysa kalemtıraş onu olduğu gibi mi sevmişti? Çelişkiler arasına sıkışıp kalmıştır. Üç parmak arasına bastırılır fikirleri. Hiç, hiç söyleyemezler. A'ya şapkayı hiç kendi rızalarıyla koymaz, g'yi sert sevdikleri halde istemeseler de yumuşatırlar kimi zaman.

Bütün dilleri bilirler, ancak hep üç parmağın dilinden yazarlar. Fitnat ismini çok severler ancak bunu dile, getirebilen bir kalemle ben henüz karşılaşmadım. Aslında onlar suya yazı yazabilirler. Hiç denenmemiştir çünkü... Bilinmez. Onlar yağmurlu havada nem çekeceklerini bile bile dolaşmaya bayılırlar, kadehlerdeki dudak izlerinde dedektiflik oynamayı, düğünlerde geline burgu bilezik takmayı, zamanın geçmesini dileyip, kaybolan saniyeler için hayıflanmayı severler. Pek kimse bilmiyor ancak harika su böreği yaparlar. Kalemin kaşları niye bu kadar düzgün zannediyorsunuz? Adından mı gelmiş sanki! Kaşlarını alıyor. Aslında kalem sahte sarışın. Dudakları da silikon. Sabah programlarını izlemeye bayılan tipik ev kadınları misali günlere gidiyor. Ancak o bunları yazmayı ne kadar istediyse de başaramadı, paylaşamadı. Paylaşamayacak da... O en çok soru işaretini, cevaplarında da ona muhtaç olunacağını bildiğinden seviyor. Çizerken çok eğleniyor. Ama söyleyemiyor. Çünkü üç parmaklar pek bir bencil. Çoğunun eksiltili bitecek hayatlarında romanın katkıları yok. Kalemin var; ama kimse bilmiyor.

Deniz Güncel Uğraş

Gölge Kız ve Fısıldadıkları

Bu soru beynini kemirmeye başlamıştı bile. Aklından tüm olayları geçirdi. Hatırladıkça adeta baştan yaşıyordu her şeyi. Açık unutulmuş camın önündeki beyaz perdelerle dans ederek giren rüzgârın tenine vurmasıyla ürperdi. Yatağına yığıldı. Soruyu hâlâ aklından söküp atamamıştı. Dışarı çıkmak istedi. Kapıyı açmasıyla fırtınaya yenik düşen ağaçların hışırdayan yapraklarını gördü. Yürümeye başladı. Saniyelerle savaşırken attığı her adımın sonsuzluktan çalınan kar taneleri olduğunu fark edene kadar yürüdü. Durduğundaysa geriye iki dalgın göz,gecenin karanlığı ve ay ışığı kalmıştı. Birden gözyaşlarının yüzünü kutsadığını fark etti.

Sırtını yasladığı ağacın nemli yosunlarının kokusunu içine çekti.

Gece, mehtabın kalbine usulca sinmişti. Düşüncelerin sinsi dünyasına gömülmüşken omzunda bir soğukluk hissetti. Geçmişten kurtulmaya çalışırken zamanın zamansız çıkıp gelen anlarıyla buluşmasını önleyen kimdi? Arkasını döndü. Baykuşların sesinin ürpertisi içerisinde deniz köpüklerinden çıkmış bir kız gördü. Beyaz elbisesi, üşüyen bedeni, açık omuzları ve ıslak saçları. Ay ışığında solmaya yüz tutmuş yüzünden mavi fısıltıları buldu. Teni, geceye hükmeden sessizlik gibiydi.

Sustu... Onu tanıyıncaya kadar sustu. Tüm bunları kendisine yapan birine geleceğinin zincirlenmiş kapılarını nasıl açabilirdi? Hayır, onu sevmiyordum. Sevmemeliydi. Ellerini tutan soğukluğu terk edercesine kaçtı ondan. Koştu... Karanlığın fısıltılarına kavuşuncaya kadar koştu. Olmayanların içinde kayboldu.

Kız, okyanustaki inciler gibi yalnız kaldı. Tek başına, terk edilmiş ve suskun...

Kızın çıplak ayakları toprakla buluşuyordu. Yere uzandı. Yağmur damlalarıyla gözyaşlarının tadı karışıncaya kadar ağladı. Toprağa gömülmemiş ölüler gibi gözlerini yumdu. Islanan toprakta, güneşin bedenini ısıtması için doğmasını bekledi.

Oğlansa durdu yıldızların içinde kaybolduğu nu fark etti. Aklı hâlâ birkaç saat öncesindeydi. Olayları hala anlayamamıştı. Boşlukta yaşıyordu. Her şey anlamsızdı. Yaşananlar yaralayıcıydı. Hâlâ anlayamadı. O düşünceleri söküp atamadı içinden. Ve anlayamadan sorduğu her soruda dudaklarında aynı acıyı hissetti.

BÜTÜN BUNLAR

NEDEN?

NEDEN BEN?

Pelin SÜRMELİ - Gülser KARAAL

-Başucu kitaplarım, kıyafetlerim,
-Walkman'ım ve kasetlerim,
-Tek bir şiir kitabı,
-Kahve fincanım ve bilgisayarım,
-Mücevherlerim,parfümlerim ve minik köpeğim,
-Eski fotoğraf ve anılarımı,
-Güncemden, kendimden ve annemden asla ayrılamam,
-Düşlerimi... Düşlerimi alırdım yanıma
gibi cevaplar gazetelerde, dergilerde, sokakta; ona, buna, şuna sorulan "Issız bir adaya düşseniz yanınıza neler alırdınız?" klasik sorusunun cevabıdır. Bir insanın deniz kıyısında yaşama ve ömründe büyük bir boşluk ve bol para bulup mavi bir tura çıkma, açıldığı o büyük okyanusta(!) yakıtının bitmesi, fırtına çıkması veya geminin karaya oturması sonu Robinson Cruseo gibi ıssız bir adaya düşme ihtimali çok düşüktür tabii. Yani hiç kimsenin ıssız bir adaya gideceği falan yoktur aslında.
Kimi zaman insanların merakını cezbeden birkaç ünlüye sorulup gazete sayfalarını süsleyen, kimi zaman da insanların birbiri hakkında merak ettiklerini, kendilerine verilen önemi cevap cümlesinde aradıkları bir sorudur. Mesela;
İki-üç yıl önce hepimizin beğenerek izlediği Havuçlu, Taşfırın erkekli Çocuklar Duymasın dizisindeki Light erkek Selami'nin, uzun süren hamilelik döneminden sonra doğan oğlu için Dominant teyzenin isteğiyle aradığı bebek bakıcısı adayına sorduğu soru:
-Issız bir adaya düşseniz yanınıza neler alırdınız?
Tabii kız böyle bir görüşmede böyle bir soruyla karşılaşınca şaşırmış bir şekilde kendine ait, değer verdiği birkaç eşyayı söyler. Selami bunu kabul etmez ve "Cevabınız bebek bezi, biberon ve emzik olmalıydı."der!
Kimi de cevap vermek istemez. Pis pis bakar karşısındakine ve suratında "Ne [illegible] kardeşim?" ifadesiyle ters[illegible] adamı. Bazıları da belli ki bunalmış bu hayattan "Bırakın yeter ki d[illegible] ıssız adaya, yalnız kalayım biraz, sadece kendim gitsem yeter, yanıma hiçbir [illegible] konumuna [illegible]
Eee! Ne de olsa gerçekleşmesi bu kadar düşük ihtimalli bu sorunun [illegible] normal. Ama [illegible] bitirdiğiniz okuldan ve beceril[illegible] karakterinizle ilgilenen bir patr[illegible] görüşmesinde aniden: "Issız bir adaya düşseniz yanınıza ne alırdınız?" sorusuna maruz [illegible] kafanız karışmaz.

Not: Vereceğiniz cevaplarda [illegible] kitap olmalı. Eminim biraz entelektüel gösterecektir.

Bedriye AÇIKGÖZ

çağrışım

Yeşil bir ortamın göbeğindeki gökdelenler... Belki de bu hâlâ iyimser bir yaklaşım olarak kabul edilebilir. Çünkü her ne kadar çok gökdelen olsa da hâlâ yeşilden söz edilebilecek kadar yeşil var. Bu ortamda biraz ilerleseniz doğanın kafasının ne kadar karışık olduğunu görürsünüz. Çünkü doğa böyle giderse yeşilin biteceğini ve yeşilin doğa demek olduğunu iyi biliyor. Fakat bir taraftan da ikilem içinde. Ne yeşilinden vazgeçebiliyor, ne de o sevdiği insanlardan. Bunun için, bir eliyle zarar gelmesin diye sıkı sıkı kavradığı gökdeleni diğer eliyle atıyor , çünkü kurtulmak istiyor onlardan, yeşilini yeniden eskisi gibi görmek istiyor. Ve diğer eli, hep doğanın yardım eli diye bildiğimiz o el, bu sefer insanlardan yardım bekliyor. Çünkü doğa insanları insanların kurtarabileceğini düşünüyor. Uzaktan kapalı görünen kapısı ise aslında her türlü çözüm önerisine açık. Doğa yardım bekliyor... Eğer bu çağrıya kulak asmaz ve doğayı harap etmeye devam edersek bunun getireceği sonuçları kestirmek zor olmasa gerek. Aynı şekilde çözümü doğaya bırakırsak da sanıyorum doğanın gazabı bizim için hoş olmayacaktır. Bu nedenle insanlar bu konuda duyarlı olmalı ve doğanın yardım çağrısını görmezden gelmemelidir. Nitekim bu çağrıyı görmek istemeyenler zaten sadece bu resimde değil hiçbir şekilde bu çağrıyı fark edemezler...

Sedat Can Güney

Gündelik çırpınışların içinde kaybolmuş belki de kendi farkına varamamış eller... Perdeler arasına gizlediği sorularının yanıtlarını başka şeylerde arayan yürekler... Sıradanlıktan biraz da olsa sıyrılmanın vakti gelmiş sanki! Bazıları bunu başarmış gibi görünüyor, kimiyse perdeler ardına saklanmış.

Büşra Sapmaz

Soru! Çengeli üstte, noktası peşinde. Çoğu zaman keşfedilmeyenlerin, keşfedilmesi gerekenlerin içinde. Hatta bazen gizemlerle bütünleşmekte. Soru! Doğal bir yerde, bu doğal ortamın tabiiliğini bozar gibi görülmekte. Ama aslında doğayı aleladelikten kurtarmakta, anlam kazanmasını sağlamakta. Bu yönüyle kitleleri peşinden sürüklemekte. Kimi bu karmaşık sistemden çıkmaya çalışmakta, kimi ise kendini her seferinde daha derinlerde bulmakta. Çıkış yolunu ararken karşımıza çıkacak her soru, yeni bir çıkmaz yol ve bizim yapay hayatımızı doğaya taşıyan taze bir nefes olmakta. Hiç beklenmedik bir yerde belirlenmesinin yanında, bizi içine çekmekte, farklı yollarla bu karmaşaya itmekte.
Kimilerinin manası olsa da, sorgulamaları bıraktığımız anda, mezarımızdan farksız olmakta. Bu labirentte çıkışın iki seçeneği var: Diri diri gömülmeyi kabullenenler gibi sadece bir yardım eli beklemek, yerimize başka birini bu karmaşık sistemle baş başa bırakarak, kendimize doğada yeni bir soru bulmak ve tekrar tekrar bu zevkli merakı çevremize tattırmak.

Aydın Gökşin

O çok farklı bir işaret. Çengelli, noktalı, düşündüren bir işaret.O tabi ki soru işareti (?).Düşündürür, düşünmeye zorlar. Soru işareti neredeyse orada karışıklık vardır.Bir şeylere cevap aranır.Aramazsan öğrenemezsin çok da uğraşırsan tepen açılır soru işaretinin olduğu yerde ağaç yetişmez, ot bitmez.Adeta soru işareti seni sarar.Kurtulmaya çalışırsın zor. O sende her zaman iz bırakır.

Yasin Erdoğan

SORU İŞARETLERİ TOPLADIM

Yürüyordum.ona giden ince, uzun, yorucu yolda hızlı ve emin adımlar atmak istiyordum artık.Vakit tamam mıydı ki?Zamanı gelmiş miydi ki? Ne demişti bana en son: "Bekliyorum. Öyle bir havada gel ki,vazgeçmek mümkün olmasın..."O hava bu hava mıydı? Becerebilmiş miydim her şeyi ondan ve benden başka her şeyi geride bırakabilmeyi? Tüm soru işaretlerini atıp kafamdan, ona yürüyordum... Dedim ya uzundu yol. Sonra yine yürüdüm. Artık sadece yürüyecektim. Düşünmeyecek, yolun gerçekliğinin tüm kararsızlıklarımı örtmesini dileyecektim.

İleriye sadece ileriye bakıyordum. Yoktu artık başka bir şey... Gerisi, sağı, solu... Sadece ilerisi vardı. Tüm zihin karışıklıklarımı giderdim derken nereden bilebilirdim ki yeni bir kaosun ortasında bulacağımı kendimi...

"Aaaah! Of! Ayağım!" İleriye bakma işini biraz abartmış olacağım ki önüme çıkan bir şeyi fark etmemiştim. Neydi o ayağıma batan? Garip bir şeye benziyordu, daha doğrusu benzemiyordu. Hiçbir şeye benzetememiştim. Hayır canım! Olamaz!

Batan, bir soru işaretinin sivri ucuydu ayağıma. Ne işi vardı ki bunun burada?

Ah şu gençler! Onlar olmalıydılar! O kadar heyecan doluydular ki! Onlar düşürdü sanırım. Heyecanlarını soru işaretlerinin kancalı uçlarına asarken saçıvermişlerdi yola soru işaretlerini. Ama fark etmemişlerdi bile... Keşke ben de dolup taşabilseydim o ilk gençlik anlarımın her şeyi sorgulayan, soru soran, cevap arayan, sonra bir daha soru soran heyecanıyla...

Yoluma devam etmeliydim. Daha yol çoktu. Malûm bekleteli çok olmuştu, biraz daha bekletirsem belki de... Neyse neyse. Şu an yapmam gereken adımlarımı sıklaştırmaktı. Uzakta bir nesne hayır hayal, nesne, hayal işte öyle bir şey belirdi. Neydi ki o? Miyobum arttı herhalde. Ama hayır o şey gerçekten de bir beliriyor, bir kayboluyordu. Bir vardı, bir yoktu. Gerçekliğini saptamaya çalışırken uçarak yanımdan geçti. Havada daireler çizdi. Yine yok oldu sonra. Şekli aynen... Yanlış mı görmüştüm acaba? Şekli aynen bir soru işaretine benziyordu. Gerçek olup olmamak arasında giden bir soru işareti. Tabi yaa... Ne kadar da saftım. Bu soru işaretiydi tabi ki de. Tek farkı bir sözde soru cümlesinin sonundan düşmüş olmasıydı. Kim düşürebilirdi ki? Muhtemelen şımarık bir sevgilinin o narin dudaklarından dökülmüş olmalıydı. Sürekli duymak istiyordu o cümleyi. Söylenmezse o kendisi sorardı. Bunu duymaya sık sık duymaya hep duymaya o kadar ihtiyacı vardı ki. Beni seviyor musun? Beni bırakmayacaksın değil mi? Soru sormak değildi amaç. Bildiği bir şeyi bir daha bir daha bir daha duymak sevdiklerinin ağzından. Cevaplanmasalar dahi en güzel sorular olan bu soruları sorabilseydim keşke ben de canım her istediğinde. Şımarıklık olarak algılayıp

bastırmıştım o çocuksu sözde soru işaretleri kullanma arzumu.

Ne kadar yürüdüğümü bilmiyordum tam olarak. Tek bildiğim uzunca bir süredir yürüdüğüm ve daha yürüyecek olmamdı. Dinlenmek, biraz soluklanmak için dere kenarındaki bir ağacın altına atıverdim kendimi. Serin serin çok güzeldi. Sanki sırf yolcular dinlensin diye vardı orası. Elimi yüzümü yıkayıp kana kana içtim sudan ve ağacın altında o tatlı serinliği hissederken buldum kendimi. Serinlik birden kendime getirdi beni. Dinlenmiştim, devam etmeliydim, ne de olsa "Yolcu yolunda gerek"ti. Ağacın altından doğrulurken o da ne? Bir şey takılmıştı kazağıma, kalkamadım. Of çekil be kazağımı yırtacaksın! Kazağımı kurtarmak için döndüm. Bir kancaya takılmıştım. Kim koydu bunu buraya? Neyse kazağımı kancadan çekiştirirken birden ağaçtaki kanca düşüverdi. Fazla asılmıştım sanırım. Özür dilerim! Kanca mı demiştim? Yoo yoo! Olamaz bu! Yine mi ya yeter öff! Bu bir kanca değil tahmin ettiniz evet bu soru işaretinin kancalı ucu. Onu buraya koymak kimin aklına gelebilirdi ki? Akıllıca düşünülmüş bir şeydi. Koymak diyorum çünkü bu seferki düşürülmemiş, bilerek konmuştu. Gayet bilgece yerleştirilmişti. Evet tabi ya bir bilge bıraktı bunu. İyi de niye ki? Ne işe yarayacaktı bu? Nereden alıp getirmişti bunu buraya? Böyle cevaplarını almadan sıralarken sorularımı kendime, cevap tam da yaptığım şeydi aslında. Sormak, sorgulamak. Bu bilge insanların kendilerine sorgulamalar için bırakmıştı. Kim olduğunu, nerede olduğunu, nereden geldiğini niye geldiğini düşünsün istiyordu. Haklıydı da nedensiz, nasılsız bir insan birey olmayı

beceremezdi ki.

Olmadı güzelim! Yapamadım. Sana senin istediğin gibi gelemedim. Tüm soru işaretlerini bırakamadım geçmişimde. Senin için de olsa feda edemedim onları ama dur sana sen istediğin için değil, kendi içimden gelerek bir şey yaptım. Soru işaretleri topladım senin için. Sırf senin için. Beni soru işaretlerimle kabul et. Edemez misin? Beni soru işaretlerimle kabul edemezsen biliyor musun aslında beni hiç istemedin. Çünkü soru işaretlerim olmadan ben gerçekten ben değildim ki.. O zaman beni diğerlerinden farklı kılan ne olacaktı ki?

Belki geçmişten dolayı istemedin soru işaretlerini. Sorular hep sana öncesini soracaktı. Sen de sorumlu olmaktan korkuyordun geçmişten. Dinlemek, duymak istemiyordun geçmişimi. Geçmişten gelen sorulara ise asla tahammülün yoktu. Ama bir dakika! Unuttuğun bir şey var güzelim. Ben sen de her şey gibi sorularımı da temize çektim...

Ebru Küçükçotur

DOĞUMDAN ÖLÜME; İNSANIN KENDİSİNE SORU SORMA TAKVİMİ:

Doğduğunuzda:

Bilmem, kaç aydır annenizin karnındasınız?!.. Keyfiniz gıcır ama her güzel şeyin haliyle tembelliğin de bir sonu var. Göbek bağınız cep telefonu şarjı değil ki batarya boşaldıkça enerji takviyesi yapsın…

Dışarı çıkar çıkmaz bir "Hoş geldin!" şaplağı. Sinir hücreleriniz onlara verilen ilk görevi büyük bir şevkle yapıyor. Karşılama törenine verdiğiniz cevap,dünyaya gelen tüm bebeklerinki ile aynı. Sizden beklenmeyecek kadar gürültücü,bir o kadar da uyarı niteliğinde. Gözlerinizi açtığınız an karşınızda bir savaş tankı inceliği ve zarifliğinde bir hemşire. Öyle bir bakışıyorsunuz ki gören düelloya hazırlanan iki kovboysunuz sanır. Bana kalırsa bu konuyu unutun, cüsse bakımından pek de avantajlı sayılmazsınız. Çevrenize bakındığınızda kendinize sorduğunuz ilk soru ise şu:''NEREDEYİM?'' Hemen cevap vereyim. Dünyadasınız. Burası eğlenceli lunaparkların, güzel çizgi filmlerin olduğu TV kanallarının ayrıca yankesicilerin, tehlikeli ara sokakların, katillerin olduğu bir yer. Kısacası ayvayı yediniz. Hoş geldiniz.

Dört-beş yaşlarında:

Çevrenizdekileri tanımlama isteğiniz had safhada. Sorduğunuz sorulara siz bile tahammül edemezsiniz ya,neyse. Bu soruların en popüleri: ''BU NE?'' Sorularınızın tümüne cevap yetiştirecek insan bulmanız zor. Bulduysanız eğer,bu insan ya "Güzin Abla"nın ruh ikizidir ya da bundan önce Çin işkencesine maruz kalmıştır!

Yedi-on iki yaş arası:

Eğer bir ablaya\ağabeye sahipseniz odadan kovulma dünya rekorunu bu yaşlarda kırabilirsiniz. "NİYE?" sorusunu sık kullanırsınız. Niye "NİYE?" sorusunu sık kullanırsınız?. Öğretmeninizin Ayşe'yi, Fatma'yı kimse onu kayırdığını düşünürsünüz: "Niye o?"Takdir alıp karne hediyesi bisiklet alma hayalleri kurarak ders çalışırken basit bir yaş problemini yapamayınca: "Niye olmuyor?" Ağabeyiniz\ablanız sizi tersleyince: "Niye böyle yapıyor? "Sabredin az kaldı sizin de o duruma girmenize.

Ergenlik Dönemi:

Yetişkinlerin deyimiyle başınızda kavak yelleri eserken,dünyada savaşlar vardır,her gün yeni ROCK grupları çıkar ve büyükler sizi hiç anlamaz. Tüm terslikler sizi bulur. Bir çizgi film repliğindeki gibi "NEDEN BEN, NEDEN HER ZAMAN BEN?" der durursunuz.

Orta Yaş Dönemi:

Evlenip çoluk çocuğa karıştığınız bu dönemde dört yaşındaki oğlunuz size kurtuluşu olmayan "BU NE?" ler yöneltir,dokuz yaşındaki kızınız karne hediyesi bisiklet için sıkıştırır. Bazen canınıza tak eder ve "Bizim zamanımızda" ile başlayan söylevler yaparsınız; ama dinleyicilerden bazıları uyur, bazıları kaçar, ikisini de yapmayanlar sıkıntıdan patlar. Sizse "Evden işe,işten eve mekik dokuyorum'' veya "Bulaşık bende,çamaşır bende, yemek bende." dersiniz kendi kendinize ve bir arabesk şarkısından hareketle "BEN NEREDE YANLIŞ YAPTIM?" sorusunu sorarsınız. Yaşınızı soranlara ya "Bayanlara yaş sorulmaz." dersiniz ya da on yıl boyunca yaşınızın otuz dokuz olduğunu söylersiniz. Saçlar ağarmaya başlayınca "Benim ruhum genç!" deyip kestirip atarsınız. Yegâne hobileriniz eski kocasının çocuklarını kaçırdığı bir kadını anlatan diziyi ya da GS-FB derbilerini seyretmektir.

Yaşlılık Dönemi:

En sadık dostlarınız bastonunuz, kalp ilacınız ve emekli ikramiyenizdir. Sorunuz "NE ZAMAN?" dır. Torunlarınız ne zaman gelecek,maaşa ne zaman zam yapılacak, ölüm ne zaman kapıyı çalacaktır?

Siz duymazsınız ama bir soruyla ölürsünüz aslında. Caminin önünde dilenen çocuk cenazenizde aldığı sadakalara bakıp: "Bugün hasılat iyi, yakınlarında da para bolmuş herhalde. Götürdükleri tahtanın içindeki acaba "KİM"di?

Nurdamla YAKIŞAN

Daha güzel değil miydi her şey önceden? Nerede o eski bayramlar der gibi nerede o eski dünya demeye başlamadık mı? Bize göstermek istemese de gözleri dolu dünyanın. Ağırlığımızla ezilmiştir, belki eksen eğikliği kırk beş derece olmuştur. Hayır hayır, gözleri dolu falan değil hıçkıra hıçkıra ağlıyor. Belki de o yüzden sismograflar durmuyor, sürekli sallanıp duruyoruz. Belki o kadar alıştık ki sallanmaya artık hissetmiyoruz, duymuyoruz.

Olan Newton'un kafasını acıtan elmaya oldu. Çünkü yerçekimi kalmadı bize göre. Hepimiz havalandık yeryüzüyle bağlarımızı kopardık. Gözümüz uzayda;dünya olmazsa başka gezegen olmadı başka galaksilere gideriz. Ee, yerçekimi bitti hala gelgit yaşayacak değiliz ya. Durulduk, eskisi gibi değil en küçük dalgaya tahammül edemez olduk.

Dünyanın yönleri bize uymuyor artık. Bizim kuzeyimiz farklı; güneyimiz, doğumuz, batımız farklı. Pusulalarımız başka başka yönleri gösteriyor. Doğru yönü bulmak için kutup yıldızına bakmalıyız belki de. Hep kuzeyde değil miydi o? Yok yok yıldızları göremiyoruz. Retinamızda başka cisimler dönüyor. Kuşları takip etsek olur mu acaba? Güneye göçerlerdi bir zamanlar. Hızımız yeter mi onları yakalamaya? Bu bir fizik problemi; güney kutbuna kuşlarla aynı anda ulaşmak için ivmemiz ne olmalı? Lodos da sıkıldı bizden yön değiştirdi. Artık poyrazla beraber kuzeydoğudan esiyor. Madem ki sadece biz değiliz yönünü şaşıran bir de güneşe bakalım. O doğudan doğup batıdan batıyordu bir zamanlar değil mi? Kimse kafasını kaldırıp bakmayacaksa ben bakarım. Gözlerim kamaşır birazcık, olsun.

Bu satırları yazdıktan sonra masadan kalktım, pencereye gittim. Güneşi aradım, bulamadım. Kaybolmuştu. Ben sekiz dakika geç fark etsem de…

Yudum Küçüksayan

'...Sonra saygı ile toprağa oturdum
Dayadım sırtımı beyaz duvara
Bir anda ne düşmek dalgalara
Bu anda ne kavga, ne hürriyet ne karım
Toprak, güneş ve ben
Bahtiyarım!..'

Nazım Hikmet

Dışarıda ilkbahar havası gibi sıcacık bir hava, ne var ki ben sınıftayım. Derste sınıfta oturup, dinlemek zorundayım. Of, diyorum; canım dışarı çıkıp bu güzel havada biraz dolaşmak istiyor ama ağaçların ancak üst dallarını görebiliyorum oturduğum sıradan. Ben bunları düşünürken beklediğimiz kişi geliyor : Öğretmen.

"İyi dersler," diyor.

Dersin iyisi mi olur, diyorum içimden. Oturuken sıramın gözündeki şiir kitaplarım yere düşüyor. Neyse ki hepsini topluyorum. Bu sırada öğretmen, dersi anlatmaya başlıyor. Bu ders kısa bir tekrar yapacağını söylüyor.

'Coğrafi Konum' ya da 'halka ve yanıltan saatler'

Ben daha kendi konumumu bilmezken yeryüzünde şimdi bana Dünya'yı mı anlatacaksınız? Belki anlarım diye dinliyorum.

"En büyük paralel dairesi Ekvator'dur ve paraleller kutuplara gidildikçe küçülür ve birer nokta halini alır."

Halka, bir nokta idi başlangıçta/ ne küçüktü ne büyük/ ne yerdeydi ne arşta/ çünkü sadece o vardı. ELİF ŞAFAK

Yani aslında bütün enlemler bir noktadan başlar, oradan köken alır ama zamanla küserler birbirlerine ve uzaklaşırlar. Kaça kaça upuzun bir noktada yorulurlar ve dururlar. İşte biz bu noktaya ekvator diyoruz. Ama sakın gitmeyin ekvatora, göremezsiniz. Ne yazık ki, bir kuşak geçirememişler ortasından dünyanın.

"...Güneş gün içindeki en yüksek noktaya ulaşır, ve saat 12'dir."

Demek ki, bu saatler kandırıyor bizi. Çünkü ben hiç elime çubuk alıp da yerel saati ölçmedim. Bizim gördüğümüz hep başka başka saatlermiş, başka bir ufkun saatleri. Başka coğrafyalarda gezinen bir Güneşin saatini istemiyorum ben.

Dünya'nın Hareketleri ya da Dünya'nın Güneş'e aşkı ve gece şiirleri

Dünya o kadar büyük ki, nasıl hareket ediyor, anlamıyorum. Bana kalırsa, bu kadar hızlı döndürmemek lazım dünyayı, başımız yeterince dönüyor zaten.

"Güneş yörüngenin tam ortasında olmadığı için Dünya Güneş'e yakınlaşıp, uzaklaşır. 3 Ocak günberi, 4 Temmuz günöte tarihleridir."

Dünya'nın da Güneşi özlediği belli işte. Dayanamayıp, yakınlaşıyor ama bu yakınlık beni yakar deyip geri çekiliyor. Dünya, Güneş'e vurgun, etrafında dönüp duruyor.

"İşte," diyor öğretmenimiz. "94 ÖYS'de çıkmış sınav sorusu..."

Ben, daha çocuğum o zamanlar be hocam. Çocukluğumda bilmediğim bir sınavda çıkmış bir soru niye bu beni niye bu kadar ilgilendirsin? Hem asıl bu soruyu cevaplayanlar ne yaptı, onu merak ediyorum. Kimbilir, neler geçti akıllarından. Acaba bu konuya çalışmışlar mıydı, yani biliyorlar mıydı Dünya'nın Güneş'e aşık olduğunu?

"Eksen eğikliği ve Dünya'nın Güneş çevresindeki hareketiyle gece ve gündüz süreleri değişir."

Her şey zıttıyla var olduğundan, geceyi var eden gündüz, gündüzü var eden de gecedir. Bu yüzden sürekli birbirlerini kavga ederek devam ederler yaşamaya. Ama onlar da yılda iki kez barışırlar: 21 Mart ve 23 Eylül. İşte böyle günlerde insan kendini eve bağlamamalıdır. Bu nedenle bence bu günler bütün Dünya'da bayram olarak kutlanmalıdır.

Geceyle ilgili üç tane de şiir buluyorum kitaplarımdan:

Bu yıldızları böyle
her gece niçin yakarlar?
VLADİMİR MAYAKOVSKİY

Sahi, kim yakar ki bunları her gece her gece. Ya da biz gündüzü yaşarken geceyi yaşayan bir yerlerde de böyle midir yıldızlar? Mesela, kutup yıldızı Güney kutbunda da kuzeyi gösteriyorsa eğer ne taraftadır? Büyük ayı ve küçük ayıyı bizim gibi mi öğrenir çocuklar?

Itır gülün sesi,
Işık sonsuzun.
Geceleri ölüm
Konuşur karanlıklarda

CEMİL MERİÇ

Gündüzün var ettiği gecede, yaşamın var ettiği ölüm hüküm sürer. Hep korkuludur karanlık sokaklar ve ben düşlerimde hep karanlıkta koşarım. Ölümle konuşur, ayışığını yakarım ki aydınlansın hayatlar.

Şüphe: Çıplak ayaklı bir gece gibi ilerliyor içimde.

NAZIM HİKMET

Gecede hep bir şüphe vardır. Hiçbir yer gündüz kadar aydınlık olmadığından, gizli köşeler ve saklı umutlar vardır. Gece bunları besler ve korur. Nasıl umutlarımızı sabaha kadar taşıyorsak, güneş doğmadan önceki en soğuk saniyelere kadar, gecenin emrindedir yaşam.

'Harita Bilgisi' ya da bir sevda haritası

"Lejant, haritada kullanılan işaretlerin anlamlarını belirten kısımdır."

Örneğin, şöyle bir sınav sorusu olsa: Şu anda elimizde bir sevda haritası olsa, en çok hangi işaret kullanılırdı? Bence kırık bir kalp bulunurdu en çok. Lejantında da kırık kalbin karşısında, "depresyon yağışlarına maruz bırakılmış asla onarılmayacak organ, belki de ölümcül hastalığa yakalanmış olabilir" yazardı herhalde. Ama sistemde duyguya yer yok. Önemli olan haritanın ölçeği, büyük mü küçük mü? Yoksa orada yaşanan acılar, aşklar, felaketler, savaşlar, söylenen şarkılar, yazılmış şiirler önemli değil. Önemli olan, kilometrekareye düşen insan miktarı, insanlık miktarı değil. Oysa tam tersi olmalıydı, bize derste önce insan olmaktan bahsedilmeliydi. Her gün şu kadar soru çözün değil, bir tane insanı sevin denmeliydi.

"Renklendirme yöntemiyle, haritalar, mavi, yeşil, sarı, kahverengi gibi renklerle gösterilir. Derinlik ve yükselti arttıkça renk koyulaşır."

Göklere inanırdım eskiden, ama sen
denizlerin derinliğini gösterdin bana.

YANNİS RİTSOS

Gözlerim içime bakıyor ya, o yüzden bu kadar koyu. Kendi karanlığıma bakmaktan. Ne kadar kendi içimize bakarsak gözlerimiz o kadar koyu gösterilir haritalarda. Ne kadar çok sevgi beslersek, kalbimiz o kadar çok filizi bir yeşille gösterilir.

'Elveda' ya da bir soru

Belki de "Güneş'in ardındaki bir gezegende uzaylı" olsaydım en iyisiydi. Hem kim bilir oralardan Dünya nasıl gözükür ve ufolarda seyahat etmek nasıldır?

kim bilir
insanda son kalan gözler
görür mü dünyayı uzaktan
kim bilir
küçülür mü dünya
büyür mü uzaktan
kim bilir
küllenir mi dünya
özlenir mi uzaktan

BÜLENT ECEVİT

Dört yıllık bu coğrafya dersi de böylece bitti. Derse kalktığım da oldu, dışarıyı izlediğim de. Çok da sevmemiştim üstelik buraları başlarda. Şimdi şimdi anlıyorum değerini. Sonbahar bile güzelmiş demek ki. Yani ayrılıkların bile değeri varmış, yaprak ağaçtan düşerken ağlarmış.

Kiraz ve kamıştan kavalımızın sesleri
Dağılıyor havada
Bir kuyu ağzından geçiyor gibi
Rüzgârı mor fistanlı zamanın
Bu güzel şarkı da unutulacak
Kıyımlar acılar kanlar içinde
Savrulurken yaşadığımız günler
Bu soruyu mutlaka soracaksın
Ne kaldı ne kaldı bizden geriye?

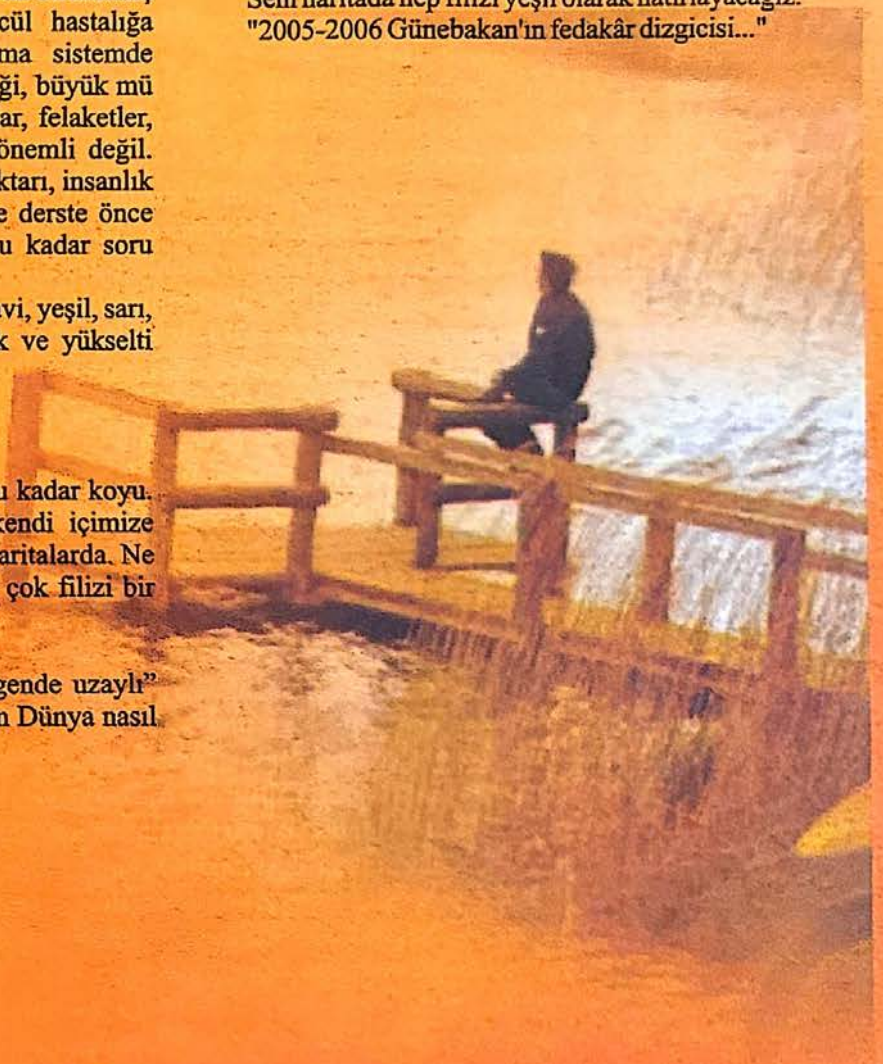
ONAT KUTLAR

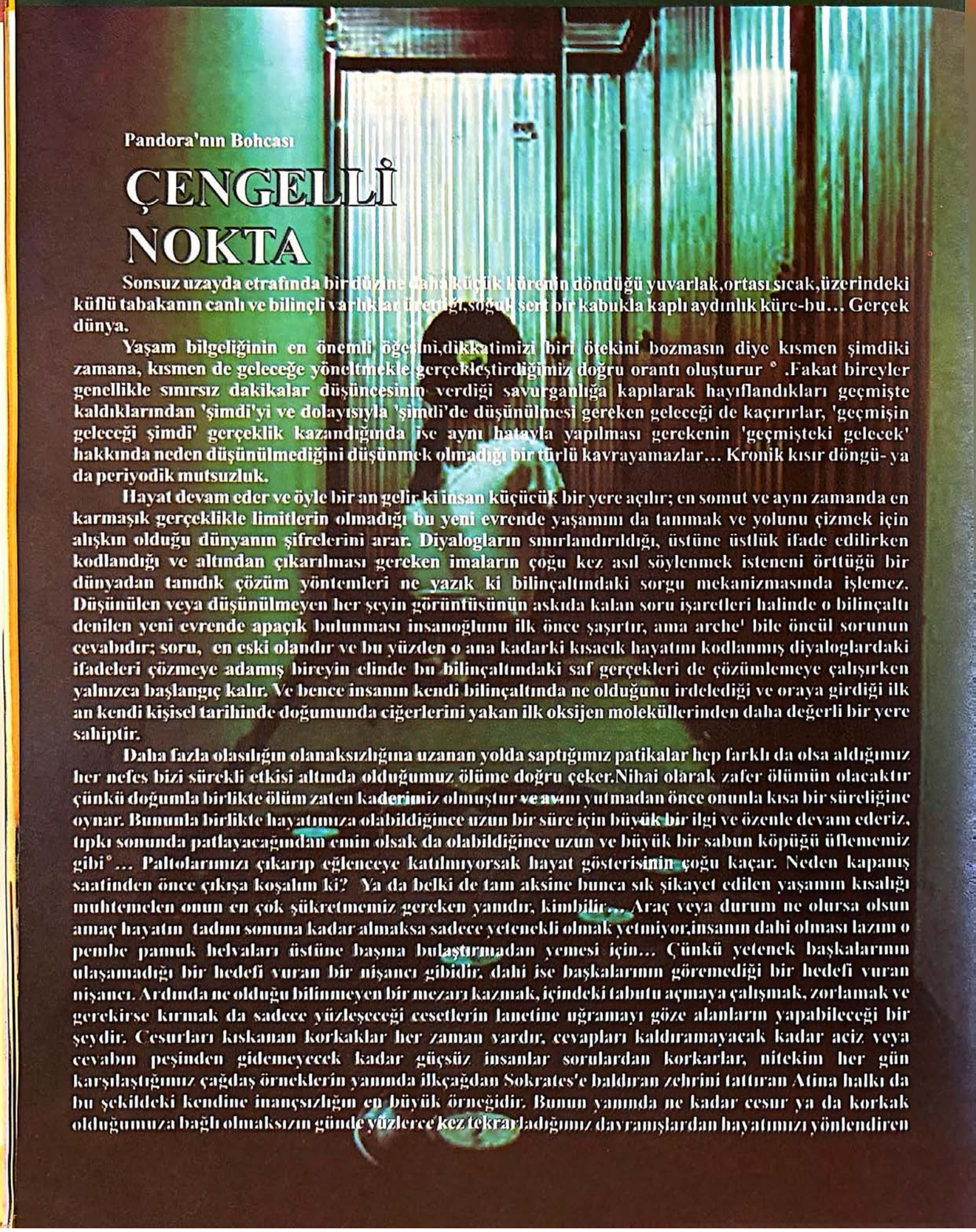
Bu coğrafyada bana ait bir şeyler bırakabildiysem ne mutlu bana...Birkaç güzel anı, tatlı birkaç söz, bir gülücük...

Hoşçakalın ve hoşçakal Günebakan...

Karatuğ Ozan Bircan
karatugo@yahoo.com

"Bu coğrafya seni unutmayacak KARATUĞ.
Seni haritada hep filizi yeşil olarak hatırlayacağız."
"2005-2006 Günebakan'ın fedakâr dizgicisi..."

Pandora'nın Bohcası

ÇENGELLİ NOKTA

Sonsuz uzayda etrafında bir düzine daha küçük kürenin döndüğü yuvarlak,ortası sıcak,üzerindeki küflü tabakanın canlı ve bilinçli varlıklar ürettiği,soğuk sert bir kabukla kaplı aydınlık küre-bu… Gerçek dünya.

Yaşam bilgeliğinin en önemli öğesini,dikkatimizi biri ötekini bozmasın diye kısmen şimdiki zamana, kısmen de geleceğe yöneltmekle gerçekleştirdiğimiz doğru orantı oluşturur ° .Fakat bireyler genellikle sınırsız dakikalar düşüncesinin verdiği savurganlığa kapılarak hayıflandıkları geçmişte kaldıklarından 'şimdi'yi ve dolayısıyla 'şimdi'de düşünülmesi gereken geleceği de kaçırırlar, 'geçmişin geleceği şimdi' gerçeklik kazandığında ise aynı hatayla yapılması gerekenin 'geçmişteki gelecek' hakkında neden düşünülmediğini düşünmek olmadığı bir türlü kavrayamazlar… Kronik kısır döngü- ya da periyodik mutsuzluk.

Hayat devam eder ve öyle bir an gelir ki insan küçücük bir yere açılır; en somut ve aynı zamanda en karmaşık gerçeklikle limitlerin olmadığı bu yeni evrende yaşamını da tanımak ve yolunu çizmek için alışkın olduğu dünyanın şifrelerini arar. Diyalogların sınırlandırıldığı, üstüne üstlük ifade edilirken kodlandığı ve altından çıkarılması gereken imaların çoğu kez asıl söylenmek isteneni örttüğü bir dünyadan tanıdık çözüm yöntemleri ne yazık ki bilinçaltındaki sorgu mekanizmasında işlemez. Düşünülen veya düşünülmeyen her şeyin görüntüsünün askıda kalan soru işaretleri halinde o bilinçaltı denilen yeni evrende apaçık bulunması insanoğlunu ilk önce şaşırtır, ama arche' bile öncül sorunun cevabıdır; soru, en eski olandır ve bu yüzden o ana kadarki kısacık hayatını kodlanmış diyaloglardaki ifadeleri çözmeye adamış bireyin elinde bu bilinçaltındaki saf gerçekleri de çözümlemeye çalışırken yalnızca başlangıç kalır. Ve bence insanın kendi bilinçaltında ne olduğunu irdelediği ve oraya girdiği ilk an kendi kişisel tarihinde doğumunda ciğerlerini yakan ilk oksijen moleküllerinden daha değerli bir yere sahiptir.

Daha fazla olasılığın olanaksızlığına uzanan yolda saptığımız patikalar hep farklı da olsa aldığımız her nefes bizi sürekli etkisi altında olduğumuz ölüme doğru çeker.Nihai olarak zafer ölümün olacaktır çünkü doğumla birlikte ölüm zaten kaderimiz olmuştur ve avını yutmadan önce onunla kısa bir süreliğine oynar. Bununla birlikte hayatımıza olabildiğince uzun bir süre için büyük bir ilgi ve özenle devam ederiz, tıpkı sonunda patlayacağından emin olsak da olabildiğince uzun ve büyük bir sabun köpüğü üflemeniz gibi°… Paltolarımızı çıkarıp eğlenceye katılmıyorsak hayat gösterisinin çoğu kaçar. Neden kapanış saatinden önce çıkışa koşalım ki? Ya da belki de tam aksine bunca sık şikayet edilen yaşamın kısalığı muhtemelen onun en çok şükretmemiz gereken yanıdır, kimbilir… Araç veya durum ne olursa olsun amaç hayatın tadını sonuna kadar almaksa sadece yetenekli olmak yetmiyor,insanın dahi olması lazım o pembe pamuk helvaları üstüne başına bulaştırmadan yemesi için… Çünkü yetenek başkalarının ulaşamadığı bir hedefi vuran bir nişancı gibidir, dahi ise başkalarının göremediği bir hedefi vuran nişancı. Ardında ne olduğu bilinmeyen bir mezarı kazmak, içindeki tabutu açmaya çalışmak, zorlamak ve gerekirse kırmak da sadece yüzleşeceği cesetlerin lanetine uğramayı göze alanların yapabileceği bir şeydir. Cesurları kıskanan korkaklar her zaman vardır, cevapları kaldıramayacak kadar aciz veya cevabın peşinden gidemeyecek kadar güçsüz insanlar sorulardan korkarlar, nitekim her gün karşılaştığımız çağdaş örneklerin yanında ilkçağdan Sokrates'e baldıran zehrini tattıran Atina halkı da bu şekildeki kendine inançsızlığın en büyük örneğidir. Bunun yanında ne kadar cesur ya da korkak olduğumuza bağlı olmaksızın günde yüzlerce kez tekrarladığımız davranışlardan hayatımızı yönlendiren

ve karşımıza olabilecek en spontane şekilde çıkan, kaçırsak da kaçırmasak da fark etmediğimiz minicik fırsatlara kadar her kararın özü, içimizde sürekli konuşup duran, abartanların şizofren diye etiketlendiği bir ikinci olgu 'biz' tarafından bilinçaltımızda sorgulanmış, bazen o içimizdekiyle ettiğimiz kavgalarla bazen de nefes almak kadar sorgusuz sualsiz ve kolayca işlenmiş itkilere dönüşerek biçimlenmişlerdir. Cevabını bulamadığımız soru 'Hayatın anlamı ne?' ile anlamsızlaşan hayat, biraz olsun yaşanabilir kılınmak için hiçbir zaman sormayacağımız,merak bile etmeyeceğimiz pek çok şeyin cevabıyla donatılmıştır ve ne kadarını harcadığınızı asla bilemeyeceğiniz yaşamınızın ne kadar değerli olduğu aklınızdan şöyle bir geçen soruların bu askıdaki cevaplarıyla ne kadar tatmin olduğunuza bağlıdır..

Zythum[3]'a dönüşmeden önce şaşkınlıktan donakalmış bir ifadeyle hatırlanmak istemeyenler yaşanmaya değer bir hayat yaşamışlar demektir, çünkü Deus Verax[3] onları son alevden asma köprüde sorgularken krallar taçlarını ve asalarını geride bırakırlar, kahramanlar da silahlarını. Ama aralarındaki görkemlilikleri dışına taşan ve bunu da dışarıdaki şeylerden almayan insanlar büyüklüklerini yanlarında götürürler*.

Ve bu, kristalleşip yeryüzüne hayat verecek olan sıradan fanilerin kıskandığı tek şey olacaktır.

1-Arche:İlk neden,ana madde

2-Martin Heidegger'in ölüm tanımı

3-Zythum ve Deus Verax:Eski Mısır'da çoğu firavun döneminde uygulanan yasalara göre ancak soylu insanlar mumyalanarak son yolculuklarına uğurlanırlar ve sıradan insanları bekleyen 8 Tanrı tarafından sorgulanmazlar. Mumyalanmak temizlik ve ebedi hayat garantisidir, bununla birlikte firavunlar katında olmasa da saflıklarını kanıtlayarak ölümsüz olmak isteyenler önceki 7 tanrıdan ve son ateşten asma köprüde bekleyen acımasız Gerçeklik Tanrısı Deus Verax tarafından aklanmak zorundadırlar. Sonsuz yaşamı hak etmediği düşünülen günahkar faniler ise yeryüzünü beslediğine ve doğaya ruh verdiğine inanılan kristalleri taşıyan öz Zythum'a karışır ve yağmurlarla yeryüzüne geri akarlar.

*Arthur Schophenhauer'ın sözlerinden alıntılardır.

Tuğçe ÜNVER

ÇILGIN TÜRKLER

Yıl 1912, İngilizler Hindistan'ı işgal eder. Hindistan Kralı Osmanlı'dan yardım ister. Osmanlı, bu isteği karşılıksız bırakmaz ve 350 kişilik bir askeri birliği gemiyle Hindistan'a gönderir. 350 kişilik birlikten 20 kadarı yolda hastalanarak şehit olur. Kalan 330 Osmanlı askeri Hindistan'a çıkarlar ve İngilizlerle savaşmaya başlarlar.

Mühimmat açısından kısıtlı olan Osmanlı askerleri birkaç günlük mücadeleden sonra teknolojik donanıma sahip İngiliz askerleri karşısında yenik düşerler ve 40 kadar esir alınır. Diğerleri de savaşta şehit olurlar. Savaş bittikten sonra bu 40 Osmanlı esir askerini İngilizler gemilerde çalıştırmaya başlarlar. Bir İngiliz gemisi Avustralya'ya geldiğinde esir iki Osmanlı askeri gemiden bir yolunu bulup kaçarlar.

Bir süre sonra, adı Karadeniz diyarından Menteşoğlu Abdullah olan, baba mesleği dondurmacılığa başlar. Karahisar diyarından Tabakçıoğlu Mehmet de baba mesleği kasaplığa başlar.

1918'de Avustralya Çanakkale'ye asker çıkarır ve bizim iki Osmanlı olayı duyunca hemen buluşup durum değerlendirmesi yaparlar. Biz Osmanlı askeriyiz ve Avustralya'da yaşıyoruz. Avustralya Devleti Osmanlı'ya savaş açmış ve bizim ülkemizi işgale gitmiş. Alırlar kağıdı kalemi ve yazarlar:

"Sayın Avustralya Başkanı Ekselans Hazretleri;

Biz iki Osmanlı askeri, ülkenizde bulunuyoruz. Duyduk ki devletimiz Osmanlı'ya Avustralya Devleti olarak savaş açmış ve Çanakkale'ye asker göndermişsiniz. Bundan dolayı iki Osmanlı askeri olarak biz de devletinize savaş açmış bulunmaktayız.

Bu bir Osmanlı savaş fermanıdır. Ekselansların bilgilerine duyurulur."

Karahisar diyarından
Tabakçıoğlu Mehmet

Karadeniz diyarından
Menteşoğlu Abdullah

İki Osmanlı askeri, Sidney'in 250 km uzağındaki Karlıdağlar denen bölgede önce virajlarda tren raylarını sökerek 3 tren devirirler ve üçüncü trende askeri mühimmat bulup silahlanırlar. Aynı bölgede 8 karakol basarlar ve karakollardaki askerlerin tamamını vururlar.

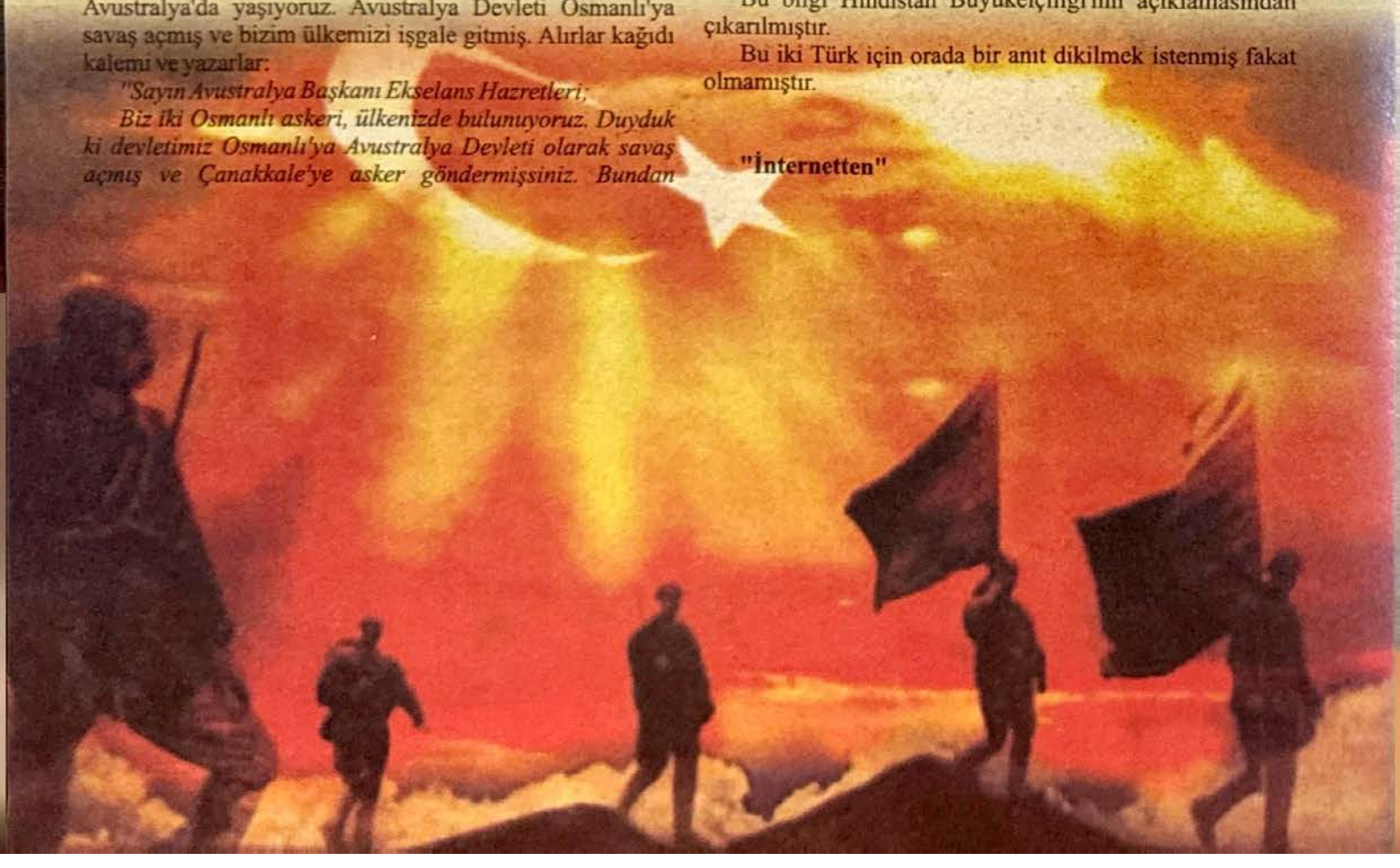
Ne olduğunu bir türlü çözemeyen Avustralya Devleti'nin sonunda iki Osmanlı askerinin yazmış olduğu mektup akıllarına gelir ve mektubun atıldığı bölgeye 250 kadar asker gönderilir, iki Osmanlı askeri araştırılmaya başlanır. Birkaç günlük araştırmadan sonra sıcak çatışmalar olur ve iki Osmanlı askeri Karlıdağlarda şehit edilir.

İki askerin şu an mezarı Sidney'e 250 km uzaklıkta Karlıdağlar'da ve mezarda fotoğraf çekmek yasak. Avustralyalılar, iki Osmanlı askeriyle savaştık demek zorlarına gittiği için bu askerlere Hindistan asıllı diyorlar. Oysa Hindistan'da ne Karahisar diyarı, ne de Karadeniz diyarı diye bir bölge var.

Bu bilgi Hindistan Büyükelçiliği'nin açıklamasından çıkarılmıştır.

Bu iki Türk için orada bir anıt dikilmek istenmiş fakat olmamıştır.

"İnternetten"

ERMENİ SORUNU ÜZERİNE

Siyasi bir soruna dönüşen Ermeni meselesi bilimsel araştırmalarla çözülemez miydi?

Birçok yabancı parlamento 1915 olaylarında Türklerin Ermenileri soykırıma uğrattığı iddiasını Türkiye'ye kabul ettirmek istiyor. Hatta bu konu AB müzakerelerinde Türkiye'nin önüne bir ön koşul olarak getiriliyor. Fakat alınan siyasi kararlara bilimsel çalışmalar ne kadar kaynaklık edebiliyor?

Ermeniler tarih boyunca sırasıyla, Pers, Makedon, Selefkit, Roma, Part, Sasani, Bizans, Arap ve Türklerin egemenliği altında, adına yukarı memleket anlamına gelen, Armenia denen şu anki Ermenistan dolaylarında yaşayan bir halktı. Ermenileri zalim Bizans idaresinden kurtaran ve onlara insanca yaşama hakkını veren, Selçuklu Türkleri olmuştur.

Ermeniler Osmanlı yönetimindeyken kendilerine din ve vicdan hürriyetleri fazlasıyla verilmişti. Dini sorumluluklarını rahatça yerine getirebiliyor ve kendi din adamlarını kendileri seçebiliyorlardı. Tıpkı diğer topluluklarda olduğu gibi Ermeniler de kendi dillerinde konuşma ve Ermenice adlarını kullanma özgürlüğüne sahipti. Türkler'in hoşgörüsünden de faydalanarak Ermeniler Osmanlı idaresinde adeta altın çağlarını yaşadılar. Ermeniler Osmanlı da zanaat, tarım, ticaret ve idari mekanizmada çok önemli görevlere yükselmişlerdi. Özellikle Tanzimat tan sonra Osmanlı idaresinde Ermeni milletvekillerine, bakanlara ve bunlar gibi devletin üst düzey makamlarında birçok isme rastlayabilirsiniz. Devletin çeşitli kademelerinde görev yapan Ermeniler, Osmanlı devletince kendilerine tanınan bu hoşgörüye karşılık verdikleri hizmetten dolayı "millet-i sadıka" olarak adlandırılmışlardır. 19. yüzyılın son çeyreğine kadar Osmanlıların bir Ermeni sorunu olmadığı gibi, Ermeni halkının da Türk yöneticileriyle halledemedikleri bir mesele yoktu.

Peki ne oldu da millet-i sadıka Osmanlı'yı en kötü zamanında sırtından vurma gibi bir gaflet hatta hıyanet içinde bulundu?

Osmanlı devleti zayıflamaya başlayıp hemen her konuda Avrupa'nın müdahalesine maruz kalınca Ermenilerle ilişkileri de bozulmaya başlamıştır. Avrupa ıslahat adı altında Osmanlı'nın iç işlerine karışırken Ermeni grupları da Osmanlı'ya karşı teşkilatlandırıyordu. İngilizler Doğu Anadolu'da Ermenilerin bulunduğu bölgelere konsolosluklar açmaya başladı. Doğu Anadolu'ya Protestan misyonerler gönderildi. Ermeni kilisesinin de kışkırtmalarıyla Ermenilerin Türklerle arası açılmaya başladı.Türklerin iyi tutumuna karşın yabancı devletlerle ittifak eden Ermeniler kendilerini ezilen bir toplum olarak gösterip kendilerinin egemenlik haklarını Türklerin gasp ettiğini ileri sürmeye başladılar.

1877-1878 Osmanlı-Rus savaşından sonra imzalanan Ayastefanos antlaşmasında ilk kez bu sorun resmi olarak ortaya çıkmıştır. Ayastefanos antlaşmasının 16. ve Berlin Kongresi sonucunda imzalanan Berlin antlaşmasının 61. maddelerinde hiçbir yerinde Ermeni çoğunluğu olmayan Doğu Anadolu'nun bir kısmında Ermeniler için reform yapılası kararlaştırıldı..

Rusların kışkırtmalarından sonra Fransızlar ve İngilizler de Ermenilerle ilgilenmeye baladılar.Anadolu'da 1880 den itibaren çeşitli Ermeni komiteler kurulmaya başlandı. Fakat bunlar refah içinde yaşayan Ermeniler tarafından ilgi görmedi. Osmanlı Ermenileri Rus Ermenilerine kıyasla çok daha iyi yaşam koşullarına sahipti. Hatta Ermeni köylüler birçok yerde Müslümanlara göre daha varlıklıydılar.Böyle olunca Anadolu'da beklenen karışıklık çıkmadı. Daha sonra Rus Ermenileri kullanılmaya başlandı.1887 de Cenevre'de Hınçak ve 1890'da Tiflis'te Taşnak komiteleri kuruldu.Bu komitelere amaç olarak Osmanlı'daki Ermenilerin kurtarılması gösterildi,hedef ise Doğu Anadolu topraklarıydı.

Ermeni komiteleri, ilk olarak 1890 Erzurum isyanını gerçekleştirmiş, ardından da Kumkapı gösterisi, Kayseri, Yozgat, Çorum ve Merzifon olayları, Sasun isyanı, Bab-ı Ali gösterisi, Zeytun ve Van isyanı, Osmanlı Bankası'nın işgali, Sultan Abdülhamit'e suikast teşebbüsü ve 1909 Adana isyan isyanlarını çıkartmışlardır.

Bu isyanlar sırasında, 1914'de Zeytun'da 100, 1915'te Van olaylarında 3000 ve 1914- Muş olaylarında 20.000 Türk, Ermeni mezalimi sonucu hayatlarını kaybetmiştir. Ermeni isyan ve katliamları sırasında katledilen Türklerin sayısı belgelere göre 517.955'dir. Olay tarihi ve yeri belli olup da sayı tespiti yapılamayanlarla birlikte bu rakam 2 milyona ulaşmaktadır.

Mart 1915'te Rus kuvvetleri Van'a doğru harekete geçtiler. 11 Nisan günü Van Ermenileri isyan etti ve Müslüman halka saldırdı. 21 Nisan günü Çar II. Nikola Van Ermeni Devrimci Komitesi'ne bir telgrafla Ruslara hizmetlerinden dolayı teşekkür eder.

(1915 ilkbaharında Rus ordusunun yanında yer alan Ermeni çeteciler.)

Amerika'daki Ermeni

Gochnak gazetesi, 24 Mayıs tarihli sayısında, Van'da yalnızca 1.500 Türk kaldığını bildirdi.

Ermeniler, Türk halkına en büyük zararı, Birinci Dünya Savaşı sırasında giriştikleri katliamlarla vermiştir. Bu dönemde Ermeniler, Ruslar hesabına casusluk yapmış, seferberlik gereği yapılan askere alma çağrısına uymayarak askerden kaçmış, askere gelip silah altına alınanlar ise silahları ile birlikte Rus ordusu saflarına geçerek, "vatana ihanet" suçunu topluca işlemişlerdir.

Osmanlı sınırını aşan Rus ordusu içindeki Ermeni güçlerine, devrimci ismi 'Armen Garo' olan eski Osmanlı milletvekili Karekin Pastırmacıyan kumanda etti.

Diğer bir eski milletvekili, Hamparsum Boyacıyan, 'Murat' kod adıyla, Türk köylerine saldıran ve sivil nüfusu katleden gerilla gücünün başındaydı.

(Hamparsum Boyacıyan)

Daha seferberliğin başlangıcında, Türk birliklerine karşı saldırıya geçen Ermeni çeteleri, Türk köylerine baskınlar düzenlemek suretiyle sivil halka büyük zarar vermişlerdir. Örneğin Van'ın Zeve köyünün bütün halkı, kadın, çocuk ve yaşlı demeden, Ermeniler tarafından öldürülmüştür.

Ermenilerin Müslümanlara ve Anadolu Ermenilerine uyguladığı bu baskı, şiddet ve belgelerle kanıtlanan katliamlar inkar edilemeyecek düzeydedir Yakın geçmişe kadar yaşanan bu katliamların canlı şahitleri mevcuttur. Soykırım yalanının Batılı emperyalistler tarafından kurgulandığına ilişkin belgeler Rus ve Osmanlı arşivlerinde bulunuyor. Bu arşivlere göre Anadolu'nun herhangi bir bölgesinde hiçbir zaman Ermeniler çoğunlukta değildi. Özellikle Taşnaklar "saf ermeni" bir devlet kurma adına Müslüman nüfusun önemli bir kısmını kılıçtan geçirdi. Daha rahat şartlarda yaşayan Ermeniler kışkırtmalar sonucu Batı'nın Doğu üzerindeki çıkar politikalarına alet olmuştur.

1.Dünya Savaşından sonra Sevr'le Türkiye'nin soykırım suçlamalarını kabul etmesi hedefleniyordu. Fakat Kurtuluş Savaşından zaferle çıkan Türkiye Cumhuriyeti'ne bu baskı uygulanmadı, uygulanamadı. 2.Dünya Savaşının araya girmesiyle konu Türkiye'de araştırılmadı, unutuldu.1965 ten itibaren Ermeni sorunun kilise tarafından dile getirilmesine kadar. Anadolu'da Müslüman halkı acımasızca katleden kilise destekli Hınçak ve Taşnak çeteleri yakın tarihimizde ASALA terörüne dönüştü.70'li yıllarda ASALA terörünün ortaya çıkmasıyla sorun dünyaya yayıldı. Ermeni terörü, ASALA, 1.Dünya Savaşı'nda ölen Ermenilerin öcünü almak amacıyla yurt dışındaki Türk görevlilerine, temsilciliklerine ve kuruluşlarına yönelik silahlı saldırılar düzenlemiş, 42 diplomatımızı şehit etmiştir. Başkalarının hatasıyla kendi hatalarını örtme anlayışıyla hareket eden Avrupa, Ermeni tehciri ile 2.Dünya Savaşı sırasındaki Yahudi soykırımını birbiriyle bağdaştırarak Türkiye'ye son darbeyi vurdu. Böylece uluslararası camiada saldırgan Türk imajını oluşturmaya çalıştı ve bunda başarılı oldu.Avrupa, Türkiye üzerinde siyasi çıkarları doğrultusundaki hain emelleri için yanıp tutuşurken, elbette Türkiye aleyhindeki siyasi ve silahlı oluşumları desteklemeyecek değildi.1980'lerden sonra ASALA ve PKK bağlantı kurarak işbirliğine başladı, tabii ki Avrupa desteğiyle.Ermeni terör örgütü fazla tepki çekince artık geri plana çekilerek PKK öne sürüldü. Türkiye'nin başına yeni belalar açılarak bu acı günler unutturuldu.

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği dağıldıktan sonra 1991 de Ermenistan bağımsızlığını ilan etti. Ermenistan, Türkiye'ye yönelik soykırım iddiasını devlet politikası haline getirmiştir. Ermeniler bağımsızlık bildirgelerinde ve anayasalarında da belirtilen Türkiye sınırları içerisinde bulunduğunu iddia ettikleri sözde Ermeni topraklarının, "Batı Ermenistan"ın iadesini sağlayarak Büyük Ermenistan'ı kurmak yönünde bir siyaset izlemektedirler. Bunun için de 'Dört T' planlarını uygulamaktadırlar: Tanıtım, Tanınma, Tazminat ve Toprak.Terör örgütleriyle kendilerini dünyaya tanıttılar.Planların arkasındaki ülkeler tarafından tanındılar.Şimdi Türkiye'ye tazminat talebinde bulunacaklar.Asıl hedefleri ise içinde Doğu Anadolu topraklarının da bulunduğu 'Büyük Ermenistan'. Ermenilerin bu toprak talebi artık gizli bir emel olmaktan çıkmış, bütün dünyaya ilan edilmiştir. Ermeniler, başta Amerika ve Fransa olmak üzere çeşitli ülkelerde lobi faaliyetleri yürüterek Ermeni davası lehinde propaganda yapmaktadırlar.

Ermeni soykırımı iddialarına karşı yapılacak savunmalar bilimsellikten uzaklaşmamalıdır. Bu sorun siyasi değil bilimsel platformlarda tartışılmalıdır. Ermeni soykırımını savunanların bilimsel tartışmalara girmediklerinden ve bu konuda oluşturulan platformlara teşrif etmeyişlerinden de anlaşılıyor ki yalanı savunmak kolay değil.

KAYNAKLAR:

www.ermenisorunu.gen.tr
www.devletarsivleri.gov.tr
Ana Britanica
İlber Ortaylı
Dr. İnanç Atılgan
Mehmet Perinçek
Hasan Kanbolat
Kamer Kasım

Batur Alp AYDIN

Hazırlayanlar: Pınar ÖZCAN, Fatma IŞILDAR

DİKKAT HER AN KARŞINIZA GEZEN KİTAP ÇIKABİLİR!

ABD'de bir mühendis tarafından kitap okuma ve okutma alışkanlığını yaygınlaştırmak için başlatılan "*bookcrossing*" yöntemi ile dünyada dolaşan kitap sayısı 38.000e ulaştı.

ABD ve İngiltere'de yaygınlaşan, dünyanın dört köşesinde hatta uluslararası denizler ve hava sahasında da karşılaşılan "*bookcrossing*", kitap değiş-tokuşu yapması için bulunmuş yeni yöntem olarak, hızla gelişiyor. Okunan kitapların üzerine not düşülerek, kamuya açık alanlara bırakıldığı yönteme Türkiye'nin de 2 kitapla dâhil olduğu belirtildi.

Ron Hornbaker tarafından 2001 yılı Mart ayında başlatılan yöntemde, kişiler, okudukları kitapların ilk sayfasına kitap hakkındaki düşüncelerini yazarak, "*Okuduktan sonra siz de başkalarıyla paylaşın*" diye not düşüp, parklar, çamaşır yıkama merkezi, plajlar, havaalanları, marketler gibi kamuya açık yerlere bırakıyor.

Roman, şiir, öykü, deneme gibi çok çeşitli kitapların dolaştırıldığı yöntem, ABD'nin ardından Avrupa'da da etkisini göstermeye başladı. Kimliğini gizli tutan kitap sahibinin tek ricası, okunduktan sonra kitabın benzer şekilde bırakılması oluyor. Bu sayede, kitap gezdirme diye adlandırılan "*bookcrossing*", yöntemiyle binlerce kitap elden ele dolaşıyor. Irak'tan, Afganistan'dan uluslararası sular ve hava sahasına kadar çok geniş coğrafyaya ulaşan "*bookcrossing*"de kitapların nerede olduğu internet aracılığıyla "www.bookcrossing.com" adlı siteden öğreniliyor.

"Okulumuzun kantinine bıraktığımız ilk kitapla uygulama okulumuzda da başlatıldı."

TÜRKİYE'DEN KATILAN KİTAPLARDAN 2'Sİ TAKİP EDİLEBİLİYOR

Türkiye'de de ilk kez Antalya'da Türkbükü Plajı'nda uygulanmaya başlayan yönteme, şu ana kadar yüzlerce kitap dâhil edilirken, hala internet üzerinden 2 kitabın takibi yapılabiliyor.

Amacı tüm dünyayı büyük bir kütüphaneye çevirmek olan sistemde, kitaba yapıştırılan etikette"*bulana kitabın bookcrossing eylemi içinde bırakıldığı, eğer ulaşım imkânı varsa sisteme bulunma ile ilgili ve eğer el değiştirecekse bir sonra bırakılacağı durak gibi bilgiler*" veriliyor. Bu sayede ABD'de yolculuğa başlayan bir kitabın şu anda nerede olduğu öğrenilebiliyor.

Türkiye'den yaklaşık 300 kişinin üye olduğu sitede dünya genelinden 450.403 kişi kayıtlı, ayrıca 2.833.711 kitap da kayıt altında bulunurken, halen 38.000 kitap dolaşıyor.

ALIŞKANLIĞIN KAZANDIRILMASINA KATKI

Çukurova Üniversitesi (ÇÜ) Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Adil Türkoğlu, yaptığı açıklamada, ülke genelinde kitap okuma alışkanlığının Avrupa'nın çok gerisinde olduğunu vurgulayarak, bu yöntemin kitapları sevdirebilmek için yararlı olabileceğini söyledi.

Türkoğlu, "*bookcrossing*" yönteminin kitap okutmak için yardımcı etken olduğunu belirterek, "Türkiye'de *de gelişebilir bir yöntem. Umarım uygun şekilde değerlendirilir. Özellikle maddi durumunu neden göstererek kitaplardan uzak durân kişilerin ilgi göstermesini bekliyorum. Kitap okuma alışkanlığında geçen yıllara göre artış var ancak, bu Avrupa ülkelerine kıyasla çok az*" dedi.

Şimdi de sıra bu uygulamayı bizim okulumuzda başlatma zamanı!

Ölerek Yaşıyorum

Yazarı: Haldun Hürel
Türü: Roman
Yayınevi: Dharma Yayınları

"Ölüm, doğmadan önceki belirsizlik değil. Yok olduğumuzu sandığımızdan sonra ki karanlık, hiç değil. Benzediği hiçbir şey yok ölümün! .."

Bu sayıda her satırının etkisini, günlerce ruhunuzun derinliklerinde hissedeceğiniz, ölüme ve ölümden sonraki yaşama dair yanıt arayan ve özellikle de arkeolojiye ilgi duyan herkesin büyük bir zevk ve heyecan ile okuyacağı bir kitabı tanıtıyor. Arka kapak yazısı yazılamayan bir kitap!.. Böylesini okumadınız!..

Doğaperest

Yazarı: Figen E. Yanık
Türü: Ekoloji
Yayınevi: İş Bankası Yayınları

Yaşamın kalitesi, bir günü diğerinden ayıran özelliğinin olmasıdır. Tespih tanelerinde imame dediğimiz daha büyük taneler vardır; burada duraksanır ya da farklı bir şey söylenir. Yaşamın akışında da imameler vardır ve bu imamelerin sayısı yaşamın kalitesini belirler. Bir insanın tespihinde ne kadar çok imame varsa, o insan hayatı o denli zengin yaşıyor; hayatını ve ilişkilerini çeşitlendiriyor.

Bu kitapta, Prof. Ali Demirsoy'un bütün ailesini bir günde yitirişinin acısına ve bu acıyı yaşadıktan sonra hayata nasıl tutunduğuna tanık olacaksınız. Hayatını adadığı doğa sevdasının düşüncelerini, hayata bakışını nasıl şekillendirdiğini ve bu sevdayı gençlere aktarmak için nasıl çabaladığını göreceksiniz.

Doğaya tutkuyla bağlı bir gencin kişisel tarihiyle üst üste binen Türkiye'nin zorlu tarihinin, onu bir "doğaperest" profesöre nasıl dönüştürdüğünün öyküsünü, kendi dilinden okuyacaksınız.

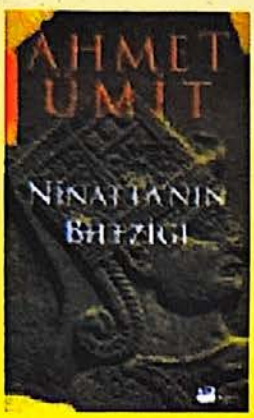
Kırdığımız Oyuncaklar

Yazarı: Sunay Akın
Türü: Deneme
Yayınevi: Çınar Yayınları

Sunay Akın Kız Kulesi'ni, batan gemileri, Kızılderilileri, bayrakları, İstanbul'u, zürafaları yazarken, kıyıya, köşeye itilmiş, kırılmış, unutulmuş oyuncakların da izini sürüyor. Herkes bu kitapta kendi oyuncağını bulacak.

Ninatta'nın Bileziği

Yazarı: Ahmet Ümit
Türü: Epik roman
Yayınevi: Doğan Kitap Yayınları

Ninatta'nın Bileziği'nde ise tarihin ötesinden savaşın kederiyle örtülü bir kadın sesi ulaşıyor bize ve ölümsüz sevdasının öyküsünü taşıyor bugüne. Ninatta, sonsuz bir aşkı anlatırken Hitit dualarını, Hitit büyülerini, Hitit-Mısır yazışmalarını da aktarıyor ve okuru zevkli bir tarih yolculuğuna çıkarıyor.

Yerim Seni ÖSS

Yazarı: Erdal Demirkan
Türü: Roman
Yayın Evi: Kashna Kitap
Ağacı Yayınları

Eğer hiç takılmadan 10'a kadar sayabilecek düzeyde matematik, yemek yerken kaşığı kulağına değil de ağzına götürebilecek kadar biyoloji, evine bildiğin en kestirme yoldan gidebilecek kadar fizik, doğum tarihini ezberden söyleyebilecek kadar tarih, yağan şeyin kar değil yağmur olduğunu anlayabilecek kadar coğrafya, başkalarından yardım almadan adını yazabilecek kadar Türkçe, çaya şeker yerine tuz atmayacak kadar Kimya biliyorsan, emin ol ki senin için ÖSS, doğum gününde en kestirme yoldan evine gidip senin için yaptırılan doğum günü pastasının üzerindeki yazıyı okuyarak mumları eksiksiz sayıp üfledikten sonra pastanın tadına bakıp dışarıda yağan yağmuru seyrederek çay keyfi yapabilmen kadar kolay bir iştir... Şimdi yukarıda sayılanları yapamıyorsan lütfen usulca bu kitabı yerine koy ve hiç zaman kaybetmeden git uyu. Yapabiliyorsan bu kitabı al, en kısa zamanda oku ve dert etme, o iş tamam...

Muniar

Yazarı: Latife Tekin
Yayın Evi: Everest Yayınları

"Dünyanın ne gücüne gidiyor biliyor musun Elime... Senin ırmaklarının, dağlarının yeri yanlış demek istiyor bu insanlar bana, kesiyoruz ormanlarını, doldurup düzlüyoruz kıyılarını, kırıyoruz tepelerinin burnunu... İşi doğrusuna getiriyoruz biz, beğenmiyoruz aldığın biçimi, acele soğumuşa benziyorsun, güzel olmamış kabuğun... Uçaklarına pist yapacak yer bulamadılar, havalimanıymış!.. Ölsünler, mil çekiliyor mu gözlerine, su kuşları karşılayacak onları, gagaları demir ateşi, ince dağlama geçecekler üstlerinden, sazlıkların yeri doğru muymuş, anlarlar o zaman...

EL-VEDA

Sonbahar gene, ayva sarı, nar kırmızı hani. Ya da tam alışmışken, sevebilmeye başlamışken bir şeyleri kaybetme zamanı gene. Her sonbahar yazılar yazdım bu dergiye ve sanki bir ömürdür okuyormuşum gibi, kendimi bildim bileli, edebiyatı sevdim seveli ya da AFL'li oldum olalı mı demeli?

Hiç de kabullenmemiştik aslında. Her sınavdan sonra mı dedim? Daha sık belki de. Kaç kez lanet ettim bu okula, nereden yaptım bu tercihleri diye. Her kavgadan sonra mı acaba kaç kez küstüm tüm dünyaya? Bu mor duvarlar dili olsa da konuşmaz ki şimdi. Kaç kez kızlar tuvaletinde ağladım gizli gizli ya da herkesin başıma toplandığı hani avutmak için. Kaç kez dans ettim bu loş bodrumda? Ve acaba sadece nefesleriyle yüz elli kişinin, kaç kere bu kadar sıcak oldu bu okul?

O kadar da nefret ettim oysa. Şunlara bakın dedim. Okuldan ayrılırken, buradan ayrılırken üzülüyorlar. Deli olmak lazım herhalde. Mazoşist falan belki. Çünkü hayallerimin, aklımın, mantığımın ötesinde incindim ben bu okulda. Bir kez iki kez de değil öyle. Ya da ne bileyim fair play değil mesela. Üst üste gelir hep darbeler. Sen yerden kalkmayı daha aklına bile getiremeden.

Bir ömür geçti sanki. Gözüm kapalı bulacak kadar her yerini okulun. Siyah ayakkabılarınla ve kontrolden geçer geçmez açacağın saçların, merdivenleri çık sessiz. Birkaç kısa adım. Sonra sağa dön. Kayıp düşme sakın, merdivenlerimiz yeni yapıldı. Sonra en son basamak hani o diğerlerinden daha yüksek olan. Onu da geçince sola dön. Karşına çıkan ilk kapı. Mantonu as, çantanı bırak. Belki günaydın diyen güler yüzler de bulursun hem sabahın o saatinde uykulu. Kahvaltıya inenler olur. Sırada uyuyanlar, inatla ders anlatan hocalar olur ve bitmek bilmeyen sınavlar. Ve zaman geçer yavaş ve sessiz. Hissettirmeden hiçbir şeyi. Sen o kadar meşgulsündür ki, günlük dertlerin o kadar vaktini alır ki her şeyin dışına çıkıp şöyle bir yukarıdan bakıvermek her şeye, hiç mümkün olmaz. Sonra zaman yine geçer. Yaz tatilleri okulun en güzel zamanı gelir. Birkaç bahar, birkaç sevgili, birkaç arkadaş geçer anılardan. Sonra her şey geçip hiçbir şey kalmadıktan sonra, yalnız başına upuzun gecede, veda bile hani o kadar yazmayacağım dediğin- veda bile yazarken en son, hazırlıkta edebiyat derslerine kompozisyon yazma telaşın gelir, o bile gelir aklına. Hani o sonbahar herkes ne kadar farklıyken, ne kadar eski şimdi,sonra üzüldüğünü fark edersin. O gidenlerin hepsinin arkasından 'Ben mezun olurken değil ağlamak zil takıp oynarım' dediğin, dediklerin neler neler aklına gelir. Ben bu okulu seymiştim ne zaman oldu her şey anlayamazsın. Ve eğer tüm bu sınavlar gibi öldürmeyen şey daha güçlü yaparsa insanı yine tutunacak bir dal bulursun karanlıkta. Mor olmaz belki duvarları. Ama düşüncesi bile acı verirken şimdi elim gitmez ki yazmaya. Sadece şimdi small beden AFL tişörtünü dolduramadan mezun olanlar aklımda. O zamanlar ne kadar çok vardı daha. Yıllar vardı hüzünlü konuşmalara. Bir şeyleri bırakıp gitme, ayrılma, ayrılıverme zamanına ve bazı bir daha hiç görmeyeceğimi bildiğim şeylerin, ne çok vardı o zaman. Hüzünlü bir yazıyı sonuna kadar okuyamayacak kadar sıkıldığımız zamanlar. Ya da yaşarken hiç konuşulmayan nice kayıp bilgi, eteğimdeki taşlar ve kalan onlarca sarı fotoğraf geriye.

Bir şekilde geçer demiştik zaman. Sabır biraz, mutlaka geçer. Ve ne kadar inanılmaz gelse de şimdi, gerçekten hızlı geçti zaman. Fazla hızlı geçti,bir yerinden tutup asılmaya, durdurmaya, kırk sekiz kişi bu derslere çalıştığımız kadar çalışabilirdik oysa ki. Kalanlar kıymetini bilsin,birkaç damla gözyaşından fazlasını götürüyor bu okul, ama biz de notlardan fazlasını götürüyoruz giderken. En azından kalbimdeki ağrı öyle diyor şimdi. Uzun ve acılı oldu. Ama gülümseyebildiğimiz anlar da vardı ya, dönüp bakınca onları hatırlıyorum AFL'li. Sen de onları hatırla ve bol bol gülümse şimdi. Çünkü başka türlü göz yaşların durmuyor. Ayaklarının bu mor duvarlardan dışarı çıkıyor. Ve bol bol gülümse şimdi çünkü zaman inatla geçmeye devam ediyor.

EZGİ AYDIN

"2005-2006 Günebakan Kitaplık Bölümü Sorumlusu"

Hazırlayan: Merve GÜLŞEN

NOBEL YOLUNDA BABAMIN BAVULU

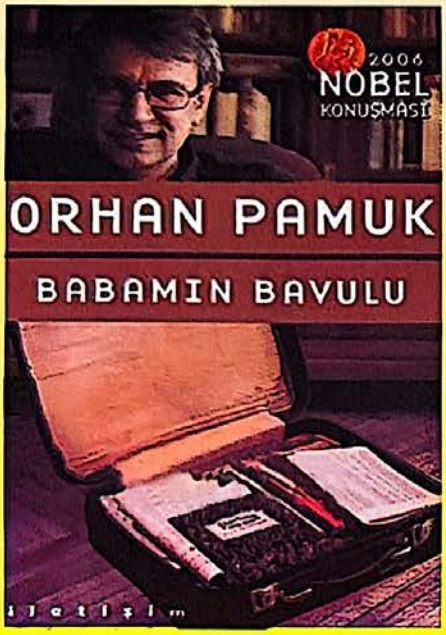
Her yazar için bir tutkudur yaptıkları iş geçinmenin ötesinde, her yazar her şair için farklı bir tanımı, değeri vardır yazmanın, edebiyatın. Masasının başında eli kafasında yalnız bir Nişantaşı sakini yazar Orhan Pamuk da edebiyattan yazarlıktan onun için ne ifade ettiklerinden, otuz senelik yazarlık hayatından bahsediyor yüzlerce kişinin önünde. Babasının bavulundan söz ediyor...

Her yazar bu işe başlama nedeni, yazarlıktan başka bir şey yapamayacağını anlama süreci vardır ya, Orhan Pamuk da tutunamıyor mimarlıkta. Ressam da olamayacağına karar veriyor. İstediği şey başkadır Orhan Pamuk'un. .Onu mutlu eden, boşluğunu dolduran şey... "Caluino'nun grafomani yani yaşadığı ve gördüğü her şeyi yazma dürtüsü bende de vardır." diyor yazar. Ve bundan sonra her şeyi bırakıp sadece roman yazmak istiyor. " Bir odaya kapanıp, bir masaya oturup, bir köşeye çekilip kağıtla kalemle kendini ifade eden insanın yaptığı şey" diye tanımlarken edebiyatı, " İnsanın içinde gizli ikinci kişiyi, o kişiyi yapan alemi sabırla yıllarca uğraşarak keşfetmesidir." diyor yazarlık için.

Peki neydi yazarlığa böyle başlayan Orhan Pamuk'a Nobel kazandıran? Orhan Pamuk edebiyatını, onu o yapanları şekillendiren, onlara yön veren şeyler neydi? Geçmişi, ilk gençlik yılları, gizli korkuları, zevkleri, anıları... Babasının ' Ben öldükten sonra açar, bakarsın' dediği bavulun içindekiler nelerdi?

Konuşmasında bahsettiği yalnızlığıydı belki onun Nobel'e kadar giden edebiyat yolundaki tetikleyicisi. Çünkü masaya oturup sabırla kendi içine dönmek olarak görüyor yanan her şeyin başını. 'Kitaplarla dolu bir odaya kapanma isteği bizi harekete geçiren ilk şeydir. "Diyor ve şunları da çıkarıyor bavuldan: '... yalnızca kendi vicdanının sesini dinleyerek başkalarının sözleriyle tartışan ve kitaplarla konuşa konuşa kendi düşüncelerini ve alemini oluşturan özgür, bağımsız yazarın ilk büyük örneği, modern edebiyatın başlangıcı Montaigne'dir elbette... Benim için hakiki edebiyatın başladığı yer kitaplarla kendini bir odaya kapatan adamdır.' Daha sonra aslında bu odada da tam anlamıyla yalnız kalınamayacağını söylüyor. Çünkü o kitaplarla dolu odada başka yazarlar, onların fikirleri, kitapları bekliyordur yazarı. O bunlara gelenek diyor, edebiyatçı geleneği."... Kendi hikayemizden başkalarının hikayesi gibi bahsedebilme hüneridir edebiyat."

Belki acı duygusudur Orhan Pamuk'u zirveye çıkaran. Pek fazla maddi acı duymasa da, açlık çekmese, evsiz kalmasa da yazması için bir huzursuzluğunun olması

gerektiğine inanıyor insanın. Endişelerinin olması gerektiğine... Bavuldakilerin kendisinde uyandırdığı hisler: taşrada olma(merkezde olamama) duygusu ve hakiki olamama endişesi. Yazar bu duyguları ancak onlar hakkında romanlar yazdıktan sonra bütünüyle tanıdığını söylüyor. (taşralık için Kar, İstanbul, hakikilik için Benim Adım Kırmızı, Kara Kitap...)

Hakikilik için "... babamın bavulunu işte bu dörtlükte açtım ilk... içimdeki hakiki olamama korkusu, babamın yazılarını iyi bulamama, hatta babamın başka yazarlardan fazla etkilendiğini görme endişemi aşmış, özellikle gençliğimde olduğu gibi bütün varlığımı, hayatımı, yazma isteğimi ve kendi yazdıklarımı bana sorgulatan bir hakikilik buhranına dönüşüyordu. Roman yazmaya başladığım ilk on yılda bu korkuyu daha derinden hisseder ona karşı koymakta zorlanır, tıpkı resim yapmaktan vazgeçtiğim gibi, bir gün yenilgiye uğrayıp roman yazmayı da bu endişeyle bırakmaktan bazen korkardım..." derken yazar, taşrada olma şöyle etkiliyordu onu: "...Dostoyevski'nin bütün hayatı boyunca Batı'ya karşı hissettiği aşk ve nefret duygularını pek çok kareler kendi içimde de hissettim. Ama ondan asıl öğrendiğim şey, asıl iyimserlik kaynağı, bu büyük yazarın Batı ile aşk ve nefret ilişkisinden yola çıkıp, onların ötesinde kurduğu bambaşka bir alem oldu."

Anlama, anlatma isteğidir belki. Kendi gizli yaralarını anlatırken bilerek-bilmeyerek, yazarların insana güven verdiğini, bu güvenin insanda sempati uyandırdığını çünkü bu gizli yaraların bir şekilde her insanın içinde olduğunu söylüyor Orhan Pamuk. Yeni yazar kendini anlatırken okur anlıyor ve anlaşıldığını hissediyor aynı zamanda. "Herkesin bildiği ve ama bildiğini bilmediği şeylerden söz etmektir yazarlık."

Ya da çelişkilerdir her yazarın içinde olan. Babasının iyi bir yazar olmasından, babasının içindeki bambaşka adamdan korkarken, onun sadece babası olmasını isterken, birinci endişesinin bavuldan çıkanları beğenmeme olduğundan söz ediyor yazar. Onun tasasızlığını, mutluluğunu kıskanırken zaman zaman, huzursuz olunmadan yazılamayacağını düşünüyor. "Neden yazıyorsunuz?" sorusuna tutarlı, çelişkili, aklına o anda geldiği gibi, yıllarca düşümdüğü gibi cevap veriyor: "...İçimden geldiği için yazıyorum. Başkaları gibi normal bir iş yapmadığım için yazıyorum...Hepinize, herkese çok kızdığım için yazıyorum... Onu ancak değiştirerek gerçekliğe katlanabildiğim için yazıyorum... Kağıdın, kalemin, mürekkebin kokusunu sevdiğim için yazıyorum... Unutulmaktan korktuğum için yazıyorum. Getirdiği ün ve ilgiden hoşlandığım için yazıyorum... Yalnız kalmak için yazıyorum... Hep gidilecek bir yer varmış ve oraya tıpkı bir rüyadaki gibi- bir türlü gidemiyormuşum duygusundan kurtulmak için yazıyorum. Bir türlü mutlu olamadığım için yazıyorum. Mutlu olmak için yazıyorum..."

Yalnızlık, korku, cesaret, acılar, mutluluklar, fikirler, ikilemler, belki bavuldan çıkanlar.Belki hiç biri değil, belki daha fazlası. Satır aralarındaki çocuksu düşünceler ince ironiler ya da olgun bir adamın bütün ciddiliğidir belki.Bilemem kimse bilemez.Yazarla eserleri arasında gizli bir sözleşme herhalde sebepler, duygular, dürtüler...Önemli ya da değil tartışılır. Önemli olan ise Türk edebiyatının bir Nobel'i olması artık eğer önemliyse bu ödül.Hayırlı olsun.

Bu ara ne çok veda yazısı yazdım. Sıra sende mi Günebakan ben daha yazılarını yetiştiremezken sindiremezken seni birdenbire ayrıldık ya. Acısız olsun diye mi bilmem. Bu sayfaların yazılmasında ya-yımlanmasındaki emekleri için Altınsoy'a, öğretmenlere, editörlerimize, arkadaşla-rıma herkese teşekkür ediyorum. Özellikle Tiriç'e benim kadar bu sayfayı geciktiren birine katlandığı ve üzerimdeki büyük hakkı için çok teşekkür ediyorum.Son olarak AFL'nin entelektüel yanına: Daha güzel, en güzel, hep güzel yazılar senin olsun. GÜNEBAKAN'lara selâm ile...

"2005-2006 Günebakan Kitaplık Bölümü Sorumlusu"

Müzik, armoni, melodi ve ritm gibi öğelerinden oluşan, kültürel toplumsal kişisel hemen her türü bulunan ama ne kadar uğraşılırsa uğraşılsın sınırlar içine kapatılamayan, her zaman kapsayan ses öbeği.

Bu müziğin belki de en düz tanımı internette yaptığımız küçük bir araştırma sonucu müzik için o kadar güzel şeyler okuduk ki bunlardan bir kaçını sizinle de paylaşmak istedik.

- Aynı filme yüz defa gitsen, aynı kitabı 95 defa okusan garip bakarlar adama da, neden aynı şeyi bin kez dinleyince garip bakmıyorlar, garip değil mi abi..

- Durup duruken her şeyden nefret etme moduna girdiğinizde,bunalım yaptığınızda size 'neyin var' 'nooldu' demeden, trip yapmadan, karşılık beklemeden eşlik eden,arkadaşlık yapan mükemmel oluşum. İyi ki varsın, öpüyorum.

Tanımında bile o kadar hoş şeyler çıkan ve maddi kaygı taşımadığında tam bizim düşüncelerimize tercüman olan dünyadaki bütün imgesel anlatımları kullansak bile tam olarak anlatamadığımız ama her gün dinlediğimiz bizi mutlu eden şey. Ve dergimizin bu sayısının hazırlanması bize nasip oldu biz de değişik bir şeyler yapalım dedik. Müzik bölümünün hazırlanmasında emeği geçen Yiğit Aydoğan, Sezer Çınaroğlu, Melis Yorulmaz, M. Çağrı Coşkun ve Edip Özden'e çok teşekkür ederim. Sözümü ünlü bir düşünürün sözüyle bitirmek istiyorum; Her gün kimya sınavı varmış gibi kimya çalışın, hiç kimya sınavı olmayacakmış gibi müzik dinleyin, eğlenin. (S.Ç)

müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik....

AFL STAR -1-

Bu yarışmaya katılmadım diye üzüleceksiniz. AFL'de S.Arda ALTINYÜREK'in (ben oluyorum) ateşini yaktığı bu yarışmanın birincisine afl records-afl production ortak yapımı bir albüm. Albümde çoook tanınmamış ve çok az tanınmış insanlarla düetler. Bir Kemer-Ayko turnesi, moral gecesinde beş dakikalık konser ve myspace.com'da kendi hazırlayacağı bir sayfa.

YARIŞMACILAR

H.Burak SIRMALI: Yeraltının en tanınmış Türk sanat müziği üstadı.

Mehmet DEMİRYAY: Arabeskin babası.Kulakların seri katili

Deniz ÇIRPAN: Eşsiz İngilizcesiyle rock müziğin yeni fenomeni

Mert ERSAN: Süper mimikleri kıvrak hareketleriyle pop müziğin geleceği.

H.Görkem KAZICI: Ertan'a diss gerek adlı parçasının,her taraf iskele yanda deniz varolarak anlaşılmasından sonra intihar eden ama ölmeyip rape dört elle sarılan flow hırsızı, kafiye katili, süper rapçi.

KONUK SANATÇILAR

Okulumuzun ilahi topluluğu (Yekta Özsoy, Necip Kırman, Mustafa Kavran) bu sayımıza özel "Sordum Sarı Çiçeğe" adlı ilahiyi kavırlayıp en çok dinlenenler listesinde bir numaraya yükseldiler.

ORKESTRA

Sezer ÇINAROĞLU: Orkestramızın başçısı. Adam tam gideceği sene bu teklife hayır diyemeyip grubu krematoryumla yarışmamıza alt yapı hazırlayıp orkestraya katılmayı kabul etti.

Perçin YERGİN: Davulcumuz olarak katıldı öyle devam ediyor. Her ne kadar hızlı çalıyorum dese de Soner'in piyanodaki hızına yaklaşamadı.

Deniz-Salih: Ve krematoryumun iki kafadar elektrocusu. Her ne kadar Deniz yarışmaya rock kategorisinde katılmak istemiş olsa da Deniz ÇIRPAN'ın eşsiz sesi ve İngilizcedeki düzgün telaffuzunun yanından bile geçemedi ve orkestrada yer aldı. Salih de ona uyup hayatının hatasını bu orkestrada yer alarak yaptı.

Soner ALBAYRAK: Bu arkadaş her ne kadar yaptığı çalıntı bestelerle milyonlarca dolar kazanmış olsa da hâlâ dört pilli piyanosundan vazgeçemeyip programlara dahi onunla çıkmakta. Hatta adi pil kullandığı için her reklam arasında pilleri değiştirip epey zaman kaybı yapıyor. Buradan sesleniyorum SONER lütfen şarjlı dürasel pile geç.

JÜRİLER

Hülya OLGUN: Yarışmacıların kıyafetleri ve sahnedeki duruşları onu ilgilendirir ve bizce bu olayın tek hakimi.

Fatih ANIL: Yarışmacıların ilk günden son güne kadarki performansları kendi yaptıkları parçaların felsefeleri ve basına verilecek bilgiler onun işi ve bu işin bir numarası.

Serkan TİREN: Nihat AFŞİN'in dünya turnesine çıkıp Türk halk müziğini dünyaya tanıtmaya çalışması sonucu buraya en uygun adaydı ve kabul etti.Aynı zamanda yeni efe oyunları adlı tamamıyla kendisine ait figürlerin olduğu bir cd çıkarmanın eşiğinde ve bu CD tabiî ki AFL prodiksiyondan çıkacak.

İsmail ÜNGÖR: Yarışmacılarımızın yeme-içme ve başını sokacak bir yer bulma sponsoru. AYNI zamanda birinciye yapılacak albümün hem maddi hem maddi destekçisi çünkü maddiyat direkt sonuncuya ait. Neyse biz ön elemeleri yaptık ve finale kalan arkadaşlarımızdan soru üzerine yapılmış sözleri kendilerine müziği orkestramıza ait bir parça istedik. Hepsi elinden geleni yaptı ve öncelikle jürimiz olmak üzere hepimi-ze dinlettiler. Sonuç biraz azotlu olmakla beraber iyiydi. Sıra yarı finale geldi. Yarı final elemelerinde arkadaşları önce ikiye ayırdık ve M.DEMİRYAY bay olarak bir üst tura çıkmaya hak kazandı. Diğer arkadaşları da yazı-tura atarak belirledik finalistler kimler mi fazla soru sormayın onlar bi dahaki sayıya.

Samet Arda ALTINYÜREK

TRIVIUM!..

İşte Metal dünyasının yeni kahramanları! Birçokları onları "Metal'in Geleceği" olarak görüyor ve böyle düşünenlere de hak vermemek oldukça zor. Müziğe [illegible] yılında başlamış olan elemanlardan kurulu ve şu an [illegible] ortalaması 20 olan bir grup! 2003 yılındaki ilk albümleri [illegible]ber To Inferno"nun çıktığı zaman 17-18 yaşlarında [illegible] bu gençleri Roadrunner Records hemen keşfetmiş [illegible] o zamanlar kontrat gruba yollandığı zaman grup üyeleri[illegible]den sadece tanesi 18 yaş üstü olduğu için kontrat[illegible] o imzalamış. Grup üyelerinin: "Hepimiz [illegible] için yaşıyoruz. Uyanıyoruz ve önce bu[illegible] kendi provalarımızı [illegible] gidiyoruz ve saatler [illegible] biz bunu [illegible] ilk albümden sonra "[illegible]na del[illegible]ova yapmadığımız gün sayısı 13'tür. [illegible] günlerde de konserler vardı." demesi çıktığı zaman ortalığı kasıp kavuran 'Ascendancy' albümünün de o kadar başarılı olmasının nedenini bize açıkça gösteriyor. Her zaman için Metallica, Slayer, Megadeth, Testament, Pantera, Overkill ve G'N'R gibi old-school grupları dinleyerek bu müziği yapmaya başladıklarını vurgulayan grup elemanları, 'Ascendancy' albümünü inanılmaz güçlü davul sound'u, Metalcore rifflerin etrafında uçuşan old-school Thrash ve Iron Maiden soloları ve de oldukça kızgın bir vokal sesi ile oluşturmuş. 12 parçadan oluşan bu albümde özellikle "Pull Harder On The Strings Of Your Martyr", "A Gunshot To The Head Of Trepidation" ve "Dying In Your Arms" adlı şarkılardaki gitar rifflerine, melodilerine, sololara ve nakarat bölümlerine kayıtsız kalmanız mümkün görünmüyor. Tabii sert, hızlı, öfke ve hırs dolu, olabildiğince de güçlü bir sound'a sahip bir albümle yüzleşmeye kendinizi hazır hissediyorsanız... Kısacası Trivium'u eğer hala dinlemediyseniz büyük bir kayıptasınız. Eğer metalden nefret ediyorsanız bu ön yargıyı ortadan kaldırmak; seviyor ama grubu bilmiyorsanız; meraklarınızı ortadan bir çırpıda yok edecek tek bir şey var: "Ascendancy" albümünü dinlemek! Bu arada grup üyelerinin ismini vermedim. Nasıl olsa işinize yaramayacak: Hayatınızın müzikten kopmaması dileğiyle...

müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik.... müzik....

BİLENLERE BİLMEYENLERE DÜNYANIN (neredeyse) EN İYİLERİ....

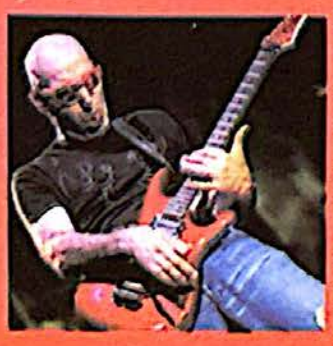
Michael Stephen Portnoy (Davul):

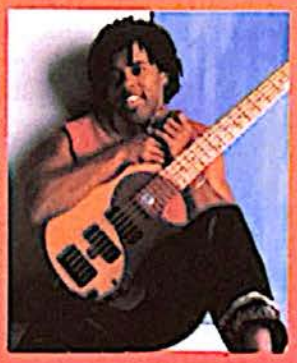
Dream Theater grubunun kurucu elemanlarından biri ve davulcusudur. New York'da doğmuş ve büyümüştür. Küçük yaşlarda DJ babası sayesinde müzik zevki oluşmaya başlamıştır. Davul çalmayı kendi kendisine öğrenmekle beraber lisede teorik müzik dersleri almıştır. Bir süre yerel gruplarla çaldıktan sonra Berklee College of Music'de okurken John Myung ve John Petrucci ile birlikte Dream Theater'ı kurmuştur.

Joe Satriani (Gitar):

15 Temmuz 1956'da, Westbury/New York' da doğmuştur. 14 yaşında ilk kez eline gitarı alıp macerasına başlamıştır. 1971 yılında etrafındakilere gitar dersleri vermeye başlamıştır. Dünyaca ünlü birçok müzisyen onun elinden geçmiştir. Gitarın kalın tellerinin akordunu azaltıp bas sesler elde ederken, alyan anahtarları ile gitarın manyetiklerine vurarak meydana getirdiği davul benzeri seslerden yararlananarak yeni efektler elde etmiş usta bir müzisyendir.

Victor Wooten (Bass) :

Bas gitar çalmaya 3 yaşında başlamasının yanısıra 7-8 yaşlarından beri dahi hergün 12 saatten fazla çalmıştır. Bu yüzden sağ elinin parmak uçları balon gibi şiştir. Acayip slap tekniği ile çok hızlı partisyonlar yaratabilen, fiziksel yapısı bas çalmak üzere değişime uğrayıp insanlıktan uzaklaşmaya başlamış müzisyendir. Ayrıca bassı da kendisinden büyüktür.

Sezer ÇINAROĞLU

HACKERLARIN TARİHİ

Aşağıdaki italikle yazılmış olan bölümlerdeki kurum, kuruluş ve kişi adları tamamen hayal mahsulü olup gerçek kişilerle isim benzerliği dışında bir alâkası yoktur.

-1960'lar: Hack'in Doğuşu

"Bilgisayar sistemine izinsiz girerek sistemi bozan kişiler olarak" olarak tanımlanan hackerlar ilk olarak ABD-Massachussets'deki Teknoloji Enstitüsünde ortaya çıktı. Bir grup elektrik devrelerini kurcalama merakını, kampüste geliştirilen yeni bilgisayarlara yöneltti ve dünyanın ilk hackerları oldular.

-AFL'de bir araya gelen Burkay-Ufuk-Çağrı üçlüsü her şeyi bozup parçalayıp biraya getirememe becerilerini, Çağrı'nın evinden zorla getirdiği Laptop'a uygulamaya karar verdiler ve her nasıl olduysa AFL'nin ilk hackerları oldular!

-1970'ler: Telefon Hackerları

Telefon sistemlerine girerek ücretsiz görüşme yapmayı amaçlayan John Drapes; geliştirdiği bir cihazla Amerikan telefon şirketi AT&T'nin sistemlerine girerek ücretsiz telefon görüşmesi yapmayı başardı.

-Özellikle yurtdışıyla yaptığı görüşmelere kontör dayandıramayan AFL öğrencisi Tutku Ünver, Soner'i de yanına alarak Romanya işbirliği ile Commennius gizli projesi kapsamında telefon şirketlerin hatlarına girebilen özel bir cihaz tasarladılar.

-1980: Hacker Mesaj Grupları

Telefon sistemlerine izinsiz girişler, bilgisayar sektörüne kaymaya başladı. Elektronik yayıncılık sistemi BBSs üzerinde "Sherwood Ormanı" ve "Catch-22" gibi ele geçirdikleri gizli şifreleri ve kredi kartı numaralarını birbirleriyle paylaşan gruplar ortaya çıktı.

-Rastgele ünlü olan "BUÇ" (Burkay-Ufuk-Çağrı) hacker grubuna karşı Edip-Kağan ikilisinin kurduğu "EdKa" gibi hacker grupları ortaya çıktı. Bu gruplar AFL'ye karşı, bilgilerini de paylaşarak, büyük operasyonlar başlattılar.

-1986: Bilgisayar Kullan Hapse Gir

Hükümet ve şirket bilgisayarlarına izinsiz girişler artınca Amerikan Kongresi önlem almaya karar verdi ve çocuk suçluları kapsamayan, hack etmeyi cezalandıran bir kanun hazırladı.

-AFL'ye karşı saldırıya geçip, öğretmen odasındaki bilgisayarlardan bilgi sızdırmayı başaran AFL hacker gruplara karşı, Özer Hoca hemen disiplin kurulunu topladı. Gül Hoca, Sezai Hoca ve Ayşegül Hoca'yla birlikte gizli bir toplantı yapan Özer Hoca'nın AFL hacker gruplarını bulursa nasıl bir ceza yöntemi uygulayacağı merak ediliyordu.

-1988: Morris Virüsü

Cornell Üniversitesi'nde okuyan Robert T.Morris adlı genç, hükümete ait ARPAnet'e kendini kopyalayan bir virüs yerleştirdi. Bütün bilgisayarlar kilitlendi. Yaptığı ortaya çıkınca Morris Cornell Üniversitesi'nden atıldı, üç yıl hapse mahkum oldu ve on bin dolar cezaya çarptırıldı.

-Herkesten habersiz bir işe kalkışan Atıf Emre, evinde kendi başına yarattığı "Bahtiyar" virüsünü bilgisayar odasındaki bilgisayarlara yerleştirerek zaten zor çalışan bilgisayarların tamamen kilitlenmesine yol açtı. Yediği haltı Semih'e anlatırken Emine Hoca'nın duyduğu Atıf, AFL'nin ilk ceza alan hackeri oldu ve bir hafta okuldan uzaklaştırıldı. Özer Hoca'nın tazminat parası aldığı da söylentiler arasındaydı.

-1990: Sundevil Operasyonu

Amerikan Gizli Servisi, uzun bir araştırmanın ardından on dört kentte büyük bir hacker operasyonu başlattı. Sabah erken saatlerde yapılan baskınlarda bilgisayar, kredi kartı ve telefon sahtekarlığı yapan çok sayıda kişi tutuklandı. Bu operasyon hacker gruplara büyük darbe vurdu.

-Özer Hoca ve ekibi defalarca yaptığı gizli toplantıların yurda İsmail Hoca destekli "AFL hell" adlı operasyon yapma kararı aldı. Sabahın köründe yapılan baskında, ajan Serkan Hoca önderliğinde bütün odalar tek tek arandı. "BUÇ" grubunun üyeleri ve "EdKa" grubunun üyelerinde Kağan yaka paça Özer Hoca'nın odasına götürüldü. Her ne kadar verilmesi gereken ceza "okuldan atılma" olsa da Özer Hoca cezayı paraya çevirmenin daha kazançlı olacağı kararına vardı.

-1993: Hack Etmek Varken Neden Araba Çalayım?
Bir radyo istasyonu dinleyicilerin telefonla katıldığı bir yarışma düzenliyordu. Kevin Poulsen ve iki arkadaşı, radyonun telefon sistemini sadece kendilerinin arayabileceği hale getirdi ve iki Porche ile 20 bin dolarlık tatil kazanmayı başardı. Suçunun ortaya çıkması üzerine 5 yıl hapse mahkum oldu.

-"AFL Hell" operasyonundan gündüzlü oldukları için kıl payı kurtulan Edip ve Atıf uslanmadıklarını bir kez daha gösterdiler ve Özer Hoca'nın bilgisayarına girip dergide sorulan ödüllü sorunun cevabını çalıp ödülü aldılar. Her şeyin ortaya çıkması üzerine disiplin kuruluna sevk edilen Atıf ve Edip iki hafta okuldan uzaklaştırıldı.

-1995: Rus Hackerlar
Rus hackerlar Citibank'ın sistemine girerek, dünyanın farklı ülkelerine tam 10 milyon dolar transfer etti. Grubun lideri Vladimir Levin ABD'de yargılandı ve üç yıl hapse mahkum oldu. Yetkililer, 400 bin dolarlık kısmı dışında çalınan parayı geri almayı başardı.
-Tüm AFL hackerları birleşerek, Özer Hoca'nın AFL için açtırdığı banka hesabından 500Ytl parayı başka bir hesaba aktardı. Özer Hoca'nın topladığı yüklü miktarda paranın bulunduğu bankadan, zor da olsa, 500Ytl'cik paranın çalındığını fark etmesi üzerine suçlular bulundu. Ajan Serkan Hoca, paranın bir kısmının, olay gününün akşamı suçlular tarafından Çamlıköşk Pide'de yendiğini tespit etti. Geri kalan kısmı Özer Hoca'ya teslim etti. Suçlular 1 ay okuldan uzaklaştırıldı ve yedikleri paranın 10 katını Özer Hoca'ya ceza olarak verdi.

-1997: AOL'yi Hacklemek
"America Online"ı hacklemeye yarayan "AOHell" adlı küçük bir yazılım ortaya çıktı. Böylece sınırlı bilgisi olan hackerlar bile AOL sistemine kolayca giriyordu. AOL kullanıcılarının e-mail'leri günlerce mesaj bombardımanına uğradı.

-"BUÇ" grubu AFL'nin resmi sitesini hacklemeye yarayan "AFLöç" adlı bir program hazırladı. Fatih Hoca'nın çok iyi korunduğunu savunduğu site artık herkes tarafından kontrol edilebiliyordu.

-2000: Servis Dışı
Hackerlar eBay, Yahoo ve Amazon gibi internet devlerine karşı büyük saldırılar düzenledi. Milyonlarca kişinin ziyaret ettiği siteler saatlerce servis dışı kalarak binlerce dolarlık kayba uğradı.

-"EdKa" grubu bütün imkanlarını kullanarak AFL'ye karşı bir hareket düzenledi ve tüm AFL'ye ait forumları hackledi.

-2001: Microsoft
Microsoft yeni bir hack eyleminin kurbanı oldu. Şirketin ana servislerine giren hackerlar kullanıcıların iki gün boyunca Microsoft'un sitelerine girememesine yol açtı.

-Artık profesyonelleşen AFL hacker grupları son saldırılarının başarı kazanması ve ortaya çıkarılamamasıyla cesaretlenerek, ortak bir saldırıyla AFL'ye ait tüm bilgisayarları çökertti.

"BUÇ" Grubu
Profesyonel bir hacker grubu. Dünyada yankı uyandıran birçok olaya karıştıkları tahmin ediliyor fakat bir türlü yakalanamıyorlar.

"EdKa" Grubu
"BUÇ" kadar profesyonel olamadıkları kesin. Son saldırılarından sonra yakalandılar. Ömür boyu hapse mahkum oldular.

Atıf Emre
Bütün girişimlerinin sonucunda hep yakalandı. Mahkeme uslanmayacağını anladı ve kamu görevlisi yaptı.

Bilgisayarın Tarihini Merak Edenlere

Günümüzde kullanmakta olduğumuz bilgisayarlar bazı küçük farklara sahip olsalar da çoğu özellikleriyle birbirine benziyor. Bu sayede arkadaşınızdan aldığınız herhangi bir yazılımı kendi bilgisayarınız rahatça yükleyebiliyorsunuz. Ancak bundan 15-20 yıl önce bilgisayar tasarımları bambaşkaydı. Her bilgisayarın kendine özgü işletim sistemi bulunmaktaydı. Bu yüzden sadece aynı marka ve model bilgisayarlar arasında yazılımlar paylaşılabiliyordu. Daha eskiye gittiğimizde ise çok daha farklı sonuçlarla karşılaşıyoruz. İşte size bu sonuçların hepsini görebileceğiniz bir site tavsiye ediyoruz. http://www.old-computers.com adresinde bilgisayarların gelişim sürecini ve bu süreç içerisinde geliştirilen tüm modelleri görebilirsiniz. Ayrıca sitede yayımlanmış bilgisayar reklâmları, eski bilgisayar oyunları ve yazılımları, bilgisayar müzesi gibi çeşitli bölümler yer almakta. İlgi çekici bir bölüm olan bilgisayar müzesi kısmında ilk bilgisayardan günümüz bilgisayarına kadar 950'ye yakın bilgisayar sergileniyor. Bilgisayar tarihine ilgi duyanlar! Bu büyük arşivi görmelisiniz.

YARARLI LİNKLER

*Sanal ortamda balık beslemek için:

Akvaryumla uğraşacak vaktiniz yok mu? İşte size son derece muhteşem bir yazılım Serene Screen adlı firmanın yaptığı 3D Marine Aquarium sizin beklentilerinizi karşılayacak. Yazılım aslında bir tür ekran koruyucu ancak akvaryum görüntülü bu ekran koruyucunun özelliği içindeki balıklara kadar her şeyin üç boyutlu tasarlanması. Bu sayede ortaya son derece gerçekçi bir görünüm çıkıyor. Yazılımın deneme sürümünü http://www.serenescreen.com/product/aquarium adresinden indirebilirsiniz. Okulumuzun internet laboratuarında denememenizi tavsiye ederiz.

*Gizemli Kar Taneleri

Kış geldi, hatta kendisi fark etmese de geçiyor. Her ne kadar Aydın'ımızda göremeyecek olsak bile kar tanelerinin kendilerine özgü biçimleri olduğunu bilmek çok şaşırtıcı. Eğer merak ediyorsanız , elinize bir büyüteç alın ve kar tanelerini inceleyin. Son derece ilginç geometrik şekillerle karşılaşacaksınız. Ancak sizin için bu biraz zahmetliyse internetten de yararlanabilirsiniz. Bunun için tek yapmanız gereken http://www.its.caltech.edu/~atomic/snowcrystals/ adresinizi ziyaret etmek. Sitede kar tanelerine ait harika fotoğraflar ve yararlı bilgiler bulabileceksiniz. Görecekleriniz karşısında eminim çok etkileneceksiniz.

*Kendi şehrinizi yapın.

Bütün özellikleriyle bir şehir oluşturmaya ne dersiniz? Eğer bilgisayar başında vakit geçirmekten hoşlanıyorsanız, http://www.citycreator.com adresini ziyaret etmenizi öneririz. Bu site size üç farklı şehir görüntüsü sunuyor. Bunlardan beğendiğiniz birini seçtikten sonra şehrinizi oluşturmaya başlıyorsunuz. Son derece basit menüsüyle istediğiniz şehri yaratmanız mümkün. Ayrıca siteye kayıt olup oluşturduğunuz şehirleri saklayabilme veya arkadaşlarınıza gönderme imkanına sahipsiniz. City Creator yaratıcı yönünüzü geliştirmenize yardımcı olacak eğlenceli bir site.

SPOR

2006 yılı spor adına çok ilginç bir sene oldu. Dünya Kupası, Turkcell Süper Lig'de gerekse diğer spor dallarında değişik olaylar oldu. Zidane'nin ve Arda'nın kafa atma olayları yıla damgasını vurmuşken bunlara rağmen çok güzel olaylar da oldu.

Bunlara en güzel örnekler Barcelona takımının UNICEF'in reklâmlığını alıp tüm gelirini kuruma bağışlayacağını açıklamasıydı. Ronaldinho'nun ve birçok sporcunun okul açması ve bunların yanında güzel goller de vardı.

2006 EN İYİLER

	DÜNYA	AFL
Yılın Sporcusu	Mehmet Okur (San Antanio)	Samet Altınyürek
Yılın Koçu	Tanjeviç (Türk Milli Takımı)	Özer Akyıldız
Yılın Teknik Direktörü	Eric Gerets (Galatasaray)	
Yılın Milli Futbol Takımı	Arjantin	
Yılın Futbol Takımı	Galatasaray (Türkiye)	
Yılın Milli Basketbol Takımı	Türkiye	**10-A**
Yılın Basketbol Takımı	Miami Heat (ABD)	Sedatcan-Mert-Özhan
Yılın Taraftarı	Çarşı (Beşiktaş)	Kamacılar + Ayberk
Yılın Spor Olayı	Zidane'nin Kafa Olayı	Hükmen galibiyetimiz
Yılın Futbolcusu	Arda Turan (GS)	Onur Okan (Futbol)
Yılın Genç Yeteneği	Caner Erkin (CSKA Moskova)	Ertan Tolan

2006 HAYAL KIRIKLIKLARI

Sporcu	Ronaldinho	
Futbolcu	Ronaldinho	Necip Kırman
Basketbolcu	Ersan İlyasova	Batur Alp Aydın
Koçu	C.Daum	
Futbol Takımı	Fenerbahçe	Voleybol Takımı
Genç Yetenek	Messi	Yiğit Aydoğan
Milli Takım	Brezilya	

Burak Sırmalı

AFL'NİN TEK TAKIMI

İki senedir voleybolda yüzü gülmeyen, idmansızlıklar içinde çürüyüp giden öğrenciler bu sene Özer Hoca'nın disiplinli idmanlarıyla ve estetik hareketleriyle kendilerine geldiler. Geçen senelerde göze çarpan koç eksikliği bu sene giderildi. Ayrıca idman görmemiş çocukların idman görmesiyle takımda mutlu, huzurlu bir ortam oluştu. Şanssız geçen sezon sonunda takımımız grup üçüncüsü oldu. takıma karşı olan güven arttı.

AFL'de SPOR
Kısa kısa...

- AFL'de satranç turnuvası tüm hızıyla sürmekte, Derslikler katında iki masada devam eden satranç turnuvasında maçlar iddialı geçiyor.
- Okul basketbol sahasına dört adet yeni basketbol potası yapılması ile aynı anda daha çok arkadaşımız basketbol oynayabiliyor.
- Özer Hoca'dan aldığımız duyuma göre minyatür futbol kalelerimiz okula gelmek üzereymiş.
- Yine Özer Hoca'dan aldığımız bir başka duyuma göre yeni masa tenisi masası okula gelmek üzereymiş.
- Bahar dönemi sınıflar arası voleybol, mini futbol, basketbol ve masa tenisi turnuva kayıtları başladı.

Mert Ersan

SİNEMA

Yine kış geldi, sinemanın hareketli mevsimi başladı.Şu günlerde vizyona pek çok yeni film girdi ve giriyor. Deja Vu daha vizyona girmeden favorim olmuştu. Başroldeki Denzel Washington en sevdiğim oyunculardan biridir ve bu filmde onu izleme imkanı bulduğum için çok mutluyum. Deja vu şu anda yaşana bir olayın önceden yaşanmış gibi hatırlanmasıdır. Film de bu temel üzerine kurulu.

Sinemada bir Özgü Namal fırtınası esiyor bu yıl ve daha da esecek. Önce beynelmilel: Başrolde Cezmi Baskın ve Özgü Namal var. Ardından Polis filminde başrolü Haluk Bilginer ile paylaşıyor. Film 63 yaşındaki cinayet masası dedektifinin kanser olduğunu, 2 ay ömrünün kaldığını öğrenince zamana karşı yarışıp iş ve aşk hayatını düzene koymasını anlatıyor. Bence izlemeye değer.

Animasyon hayranlarına müjde ise vizyona giren Arthur ile Minimoylar. Bu filmin sadece bir kısmı fantastik. Tabi çok sevindirici haberlerden biri de simpsons'ların beyaz perdeye uyarlanması.

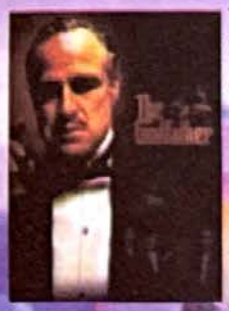

BABA'DAN KURTLAR VADİSİ IRAK'A

Bu sayıda ülkemizde Kurtlar Vadisi ile popularitesi iyice artan mafya filmlerine göz atmak istedim.

BABA 1,2,3 (GODFATHER);

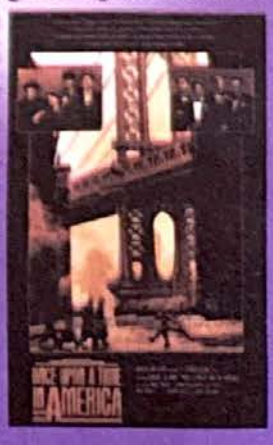
Mafya filmleri deyince herkesin ilk aklına gelen film olma özelliğini her daim koruyan bu başyapıt güçlü oyuncu kadrosu ve hafızalara kazınan replikleriyle sinema tarihinin en önemli filmlerinden biridir. İlk filmi serinin en iyi filmidir. 3.film ise sadece ilk iki filmin halkça tutulmasını kullanan bir devam filmidir sadece. Film Sicilya'dan Amerika'ya gelen Don Vito Carleone ve ailesinin buraya tutunma çabasıdır aslında. İlk filmde Don Vito Carleone rolüyle Marlon Brando ününe ün kattı. Ancak bu film aynı zamanda Marlon Brando'nun neden bir efsane olduğunu açıklar. Filmde Marlon Brando konuşurken yüzünün sarkık görünmesi için özel bir ağızlık takmıştır ve ayrıca sinirli gözükmesi gereken bir sahnede alnındaki damarı şişerek attırabilmiştir. Marlon Brando sayesinde kısık sesli kedi sever baba rolü zihinlerde yer etmiştir. Bu film Al Pacino'yu Al Pacino yapan filmdir aynı zamanda bu filmde başrol ona düşmese de 3.film sadece ona kalmıştır.1.film babanın ölümüyle son bulur. 2.filmde karşımıza Robert De Niro çıkar bu filmde Marlon Brando'nun gençliğini ve Amerika'ya gelişi anlatılır. Aynı zamanda Robert De Niro ve Marlon Brando aynı rolü oynayıp Oscar alan tek ikilidir. 3.film ise derin devleti anlatır. Film ilk 2 filmin yanına bile yaklaşamaz. Al Pacino ve Andy Garcia durumu biraz kurtarsa da yeterli olamazlar filmi iyi yapmaya.

BİR ZAMANLAR AMERİKA (ONCE UPON A TİME İN AMERİCA)

Bu film bazıları için babayla kıyaslanmasa bile bence iyidir hatta çok iyidir. Filmin 3 saat 40 dakika olması bizi yorsa da sık sık geriye dönüş yapılması kafamızı karıştırsa da film bitince bir daha izleyesiniz gelen filmlerden. Her zaman işlenen Sicilya'lı mafyanın yerini Yahudi mafyası almıştır bu filmde. Film bir Robert De Niro sahnesiyle başlıyor. Film 4 arkadaşın çocuklarına dönüyor ve 45 dakikası sadece buna ayrılmış ancak bu bizi sıkmıyor hatta keyiflendiriyor. Amerika'daki içki yasağından 40'ların Amerika'sı hakkında bayağı bilgi veriyor film. Dostluk ve ihaneti bundan iyi anlatan bir filme rastlamadım. Filmde tabi ki mafya filmlerinin demirbaşı Robert De Niro var. Ve yine yeniden çok iyi. Filmin 11 yılda yazılmış olması repliklerin neden bu kadar iyi olduğunu açıklar sanırım. Televizyonda izlememenizi tavsiye ederim çünkü film hem pek çok yerinden kesilmiş olacak hem reklâmlarla sizi bunaltacak.

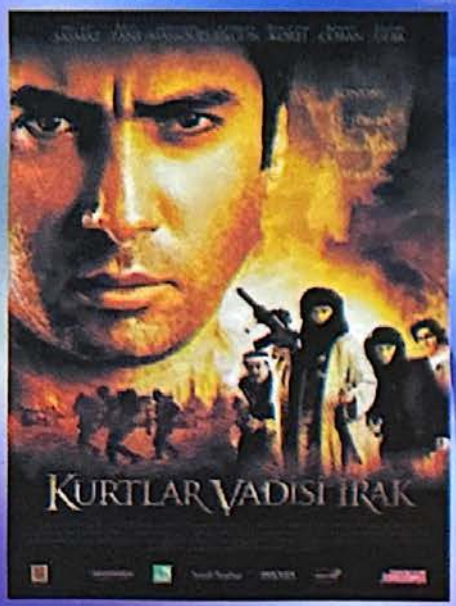
ANLATAMADIM MI? (ANLYZE THAT);

Bir mafya babası şiddet uygulayamazsa ne olur? Komedi olur. Film de tam da bu temadan yola çıkmış. Bu babanın psikolog arayışı ve bunu bir kazada bulmasıyla çözümlenmiş. Sonra da psikolog için zor güzler başlamış. İkinci film kesinlikle ilki kadar komik değil. İkinci filmde hapisten çıkan babanın normal bir yaşam sürme çabası. Filmde yine Robert De Niro var. Yanında da Billy Crystal. Çok iyi bir komedi bence ancak değişik bakış açısıyla yılların Robert De Niro'sunu neye çevirmişler?

KURTLAR VADİSİ IRAK;

Ülkemizde hızla yükselen mafya dizisi merakının en önemli temsilcisiydi. Dizinin çocukları etkilediği tartışmaları sürdü gitti. Dizi bitti filme çekildi. Senaristin kendi kardeşini filmde oynatması tepki topladı. Ancak bütün bu tartışmalar süre dursun film büyük bir hasılat yaptı.

YAZAN: Nil KARACAOĞLU

NEDEN TÜRK FİLMLERİYLE DALGA GEÇERKEN, YABANCI FİLMLERİ ALKIŞLIYORUZ?

Gelişen dünyada, insanlar daha fazla çalışmak zorunda kalıyorlar. Bu yüzden daha çok yoruluyorlar. Yorgunluklarını atmak için kültürel faaliyetler insanlar için bir seçenek. Sinema da tabi ki bu seçenekler arasında. Dünya piyasasına baktığımızda son senelerde çekilen filmlere daha çok özen gösteriliyor, filmlerin çekime milyon dolarlar harcanıyor. Yüzüklerin Efendisi ya da Karayip Korsanları gibi filmlerin sadece Türkiye'de bir ordu yaratacak kadar hayranı var.

Bu sebeple Türk şirketleri de dünyaya ayak uydurmak için film piyasa-sına iyi filmler sunmaya başladılar. Geçtiğimiz bayram tatilinde Türk filmlerine gidenlerin sayısını 3'e katladı.Bu fark sinemamızın geliştiğini gösteriyor. Bildiğimiz üzere ilk bilimkurgu filmleri bizden olan "Dünyayı Kurtaran Adam" ın ikincisi çekildi. Ancak bu sefer bilimkurgu şeklinde değil de komedi şeklinde.Neden mi? Çünkü bizler ilk filme ne kadar [illegible] diyerek katıla katıla güldük. Halbuki ilk deneyimlerimizdendi bu. Dünyayı yakalamak için Amerika'da izlenileni milletimizde izlesin diye bir grup iyi niyetli insanın çektiği basit bir filmdi. İkinci filmin komedi şeklinde çekilmesi aslında utanılacak bir durum.

Matrix saçma değil miydi? Kaçımız Matrix'in konusunu ilk izleyişte, kendi başına anlayabildi? Şayet ben (rezil olacağım şimdi) filmden hala bir şey anlayamadım. Özetini çıkar deseniz çıkaramam. Asıl Matrix'e gülmemiz lazımdı. Yok mavi hapmış, yok kırmızı hapmış, yok beyaz tavşanı izleymiş. Ama Matrix'in Dünya'yı Kurtaran Adam'dan farkı Amerikan filmi olmasıydı. Bizim filmimiz kısıtlı imkanlarla, üç beş kuruşla çekilmiş bir bilimkurgu filmiydi. Bundan daha iyisini beklemek olamazdı açıkcası, olmadı da zaten.

Şu an Türk filmler eskisine göre kesinlikle çok kaliteli. Bir filmimiz Türkiye'yi 'en iyi yabancı film' dalında temsil etmesi için 'Oscar aday adayı' seçildi. Oyuncuların tamamının Muğlalı amatör oyunculardan seçilmiş olan film, bu yönüyle İtalyan yönetmen Fellini'nin filmlerine benzerlik göstermektedir. Dünyanın en büyük aktörleri Türk yapımı filmlerde oynamaya başladı. İki üç sene önce izlediğimiz filme hâlâ gülüyoruz, oradan espriler çalıyoruz. Yine de hâlâ yabancı filmleri öven aklıevvellerimiz; düşünmeli, iyi niyetli çabalarla dalga geçmemeli ve hem Türk filmlerine hem yabancı filmlere gidip ikisine de aynı gözle bakarak izlemeli. Niye Türk filmleri ezilsin ki?

Yiğit AYDOĞAN

Düşündük, taşındık, dedik olmaz bu böyle. Bu işe bir çare bulalım. **Bizi** sınav yapıp duranlara biz de yapalım bir güzellik. Hep siz bizi sınav yapacak değilsiniz ya... Hocalarımızı da biz sınayalım bir kez olsun. Ve oldu da, hocalarımız sorularımız karşısında soğuk terler dökmedi değil.(!) Öyle bizi, sınavlarda öldürüp öldürüp diriltmek nasılmış? Görsünler dedik medik ama...

Sonuçlar pek de iç açıcı değildi açıkçası. Şu an şurada açıklıyoruz notlarını. Çoğu düşük aldı. Evet evet yükseltmelere girmek zorunda kaldı hepsi. İlk verdiğimizde çoğu anketleri kaybetti. Bu kadar sorumluluk sahibi hocalarımız olduğunu üzülerek açıklıyoruz siz sevgili Günebakan okurlarımıza. Ama böyle işte. Sınav yönetmeliğini açıklıyoruz. Sınav sekiz soruydu. Koyu yazdıklarımız bizim cümlelerimiz. Hocalarımızın yapması gereken ise o cümlelerin başına ve sonuna birer cümle yazmaktı kendilerine göre. Süre de bildiğiniz gibi sınırsız. Ama hocalarımız topu topu sekiz cümleyi okuyup başına ve sonuna birer cümle yazmayı bile erteleddiler. Sonuç olarak sorumluluk sahibi hocalarımızı kutluyor, tebrik ediyor, anketlerini peşlerinde koşturmakla da olsa teslim edenlere minnetlerimizi sunuyoruz buradan.

Ebru KÜÇÜKÇOTUR

Ve işte bizi muhteşem sorularımıza ve cümlelerimize hocalarımızın verdiği olağanüstü cevaplar:

*İşte Serkan hocamızın anketi. Tek kelimeyle...YORUMSUZ! Buyrun! Yorum sizin...

-Çiftçiyi yediler bitirdiler.
-Tütün taban fiyatlarına iki kat oranında yapılan muazzam zammı duydunuz mu?
-Hayatta inanmam.

-Hayırdır neyin var?
-Soyu tükenmekte olan bir hayvan, soyu tükenmekte olan bir bitkiyle besleniyorsa ne yapmalı?
-Bu beni aşar.

-Babacım,babacım çok teşekkür ederim!
- Bu izdivaca sırf senin saadetin için razı olduğumu aklından çıkarma sevgili kızım!
-Bilse üç aylık hamile olduğumu...

-Ne gada garip öğrencilerimiz var ya!
-Yani sen elmayı seviyorsun diye, elmanın da seni sevmesi şart mı?
-Haaa!...

-Yengen bi sucuklu yumurta yaptı dadından yinmez!
-Bu eseri realizmi destekleyen fütürist yaklaşımı günümüzün postmodernist entelektüel arenasında saygın bir yer kazanmasına sebep olduğu görüşüne katılıyor musunuz?
-Hadi size iyi günneeeer!

-Ölümüne kankayız!
-Eee! Günaydın İsmet Abi! Nasılsın?
-Hasretinden prangalar eskittim

-Ruh gibisiniz ruh!
-Bir UFO (Ulusal Fizik Olimpiyatı) sorusu çözsem.
-Başın arşa mı değecek?

-Bana mutluluğun resmini çizebilir misin?
-Tabelacılar greve giderlerse ellerindeki pankartlara bir şey yazabilirler mi?
-Ama bence yumurta tavuktan çıkar.
**Mustafa hocamızda kırmadı bizi, üşenmeyip doldurdu anketimizi.Biz en çok onun soyu tükenmekte olan canlılara bulduğu çözümü beğendik.Bakalım sizin tercihiniz hangisinden yana olacak?*

-Tütün taban fiyatlarına iki kat oranında yapılan muazzam zammı duydunuz mu?
-Bence tavan fiyatları düşürmek lazım.

-Tükenme kelimesiyle ilgili bir cümle kurabilir misiniz?
-Soyu tükenmekte olan bir hayvan, soyu tükenmekte olan bir bitkiyle besleniyorsa ne yapmalı?
-Tüketici hakları derneğine müracaatta bulunmalı.

-Sevgi tek taraflı olabilir mi?
-Yani sen elmayı seviyorsun diye,elmanın da seni sevmesi şart mı?
-Sevgi ve şart bunlar beraber olamaz.

-Bu eseri realizmi destekleyen futurist yaklaşımı günümüzün postmodernist entelektüel arenasında saygın bir yer kazanmasına sebep olduğu görüşüne katılıyor musunuz?
-Bu konuda bir yorum yapamam.Çünkü henüz daha enerji konusunu görmedik.

-Bugün bir değişiklik yapıp,
-Bir UFO (Ulusal Fizik Olimpiyatı) sorusu çözsem.
-Vay be iyi soruymuş.

-Mesleği yazmak olan birisi grev yapsa mesela;
-Tabelacılar greve giderlerse ellerindeki pankartlara bir şey yazabilirler mi?
-Bence greve gitmeyen diğer sendikanın üyelerine(tabelacılarına) yazdırsınlar.

**Tiriç hocamızın cevaplarını merak edenlere... Ayrıca onu anketi elimize ilk ulaştırdığı için kutluyoruz. Sağolun, varolun! Toplumsal mesajlarınızı buradan herkese ulaştırma imkanı bulduk. Medyanın gücü işte...*

-Bundan 251 milyon yıl önce sıcaklık volkanların etkisiyle 5-6 ˚C artınca canlı türlerinin %90ının yok olduğunu biliyor musunuz?
-Tütün taban fiyatlarına iki kat oranında yapılan muazzam zammı duydunuz mu?

-Duvar bitince Çin Seddi'ni yapan ustalara ne oldu?
-Soyu tükenmekte olan bir hayvan,soyu tükenmekte olan bir bitkiyle besleniyorsa ne yapmalı?

-1923 Devrimi akla ve bilime öncelik taşıyan uygarlık tasarısı sunmuştur.
- Bu izdivaca sırf senin saadetin için razı olduğumu aklından çıkarma sevgili kızım!

-Volkanik dağların etrafında fırtınalar çok olur.
-Yani sen elmayı seviyorsun diye, elmanın da seni sevmesi şart mı?

-Olmak istediğin gibi görün olduğun gibi değil.
-Bu eseri realizmi destekleyen futurist yaklaşımı günümüzün postmodernist entelektüel arenasında saygın bir yer kazanmasına sebep olduğu görüşüne katılıyor musunuz?

-Çünkü her yalan bir yaratıştır.
-Eee! Günaydın İsmet Abi!Nasılsın?

-İnsanoğlunun değeri bir kesirle ifade edilirse payı gerçek kişiliğini,paydası da kendini ne
zannettiğini gösterir.
-Bir UFO(Ulusal Fizik Olimpiyatı) sorusu çözsem.

-Payda büyüdükçe kesrin değeri küçülür.
-Tabelacılar greve giderlerse ellerindeki pankartlara bir şey yazabilirler mi?

Bu yüzyılın sonuna doğru sıcaklığın 5-6 derece artacağını biliyor musunuz?

***Sevgili okurlarımız alın size bir zeka sorusu Tiriç'in yazdıklarıyla bizim cümlelerimiz arasındaki alakayı bulun. Vallahi kolay gelsin ve bulabilene aşk olsun!**

Göksel Hocamızın cevaplarını gururla sunuyoruz! Arz ederim!

-Sigara içmiyorum.

-Tütün taban fiyatlarına iki kat oranında yapılan muazzam zammı duydunuz mu?

-Problem değil.

-Hayat zordur.

-Soyu tükenmekte olan bir hayvan, soyu tükenmekte olan bir bitkiyle besleniyorsa ne yapmalı?

-Bazıları için daha zor.

-Şekerlerime iyi bak.

-Yani sen elmayı seviyorsun diye, elmanın da seni sevmesi şart mı?

-Sevmek karşılıksızdır.

-Hayat her zaman sade değildir.

-Bu eseri realizmi destekleyen futurist yaklaşımı günümüzün postmodernist entelektüel arenasında saygın bir yer kazanmasına sebep olduğu görüşüne katılıyor musunuz?

-Evet ama irrasyonel hümanizm izdüşümünü de almak lazım bence.

-Günaydın!

-Eee! Günaydın İsmet Abi! Nasılsın?

-Yine günaydın.

-Bu problem beni aşar.

-Bir UFO(Ulusal Fizik Olimpiyatı) sorusu çözsem.

-Edebiyatçı olmazdım.

-Sunum önemlidir.

-Tabelacılar greve giderlerse ellerindeki pankartlara bir şey yazabilirler mi?

-Yazım ve noktalamaya dikkat etmek koşuluyla.

**Ayşegül Hocam, sağ olun bizi kırmadınız en azından anketi doldurmaya kabul ettiniz. Ama keşke daha çok soru cevaplasaydınız; sevdim belki onu... Tabi ki demem... Olsun anketimiz böyle de güzel.*

-Yıldız sigaradaki ölenlerin sayısını ye

-Tütün taban fiyatlarına iki kat oranında yapılan muazzam zammı duydunuz mu?

-Ne gam, üreticiler memnun mamul de...

-Ne dediyeyim ki ben.

-Bu izdivaca sırf senin saadetin için razı olduğumu aklından çıkarma sevgili kızım!

-İzdivaç kelimesini duyunca aklıma Filiz Akın'lı Türkan Şoray'lı Türk filmleri geliyor.

-Yani sen elmayı seviyorsun diye, elmanın da seni sevmesi şart mı?

-Ben sana elmayla ilgili başka bir soru sorayım. Bir elmada bir kurt çıkmasından daha/kötü olan şey nedir?

-Şimdi zamanı nasıl değerlendirmek istersin?

-Bir UFO (Ulusal Fizik Olimpiyatı) sorusu çözsem.

-Aferin sana da bu yakışır.

-Tabelacılar greve giderlerse ellerindeki pankartlara bir şey yazabilirler mi?

-Bence terzi söküğünü dikemez.

Buyrun karşınızda Emine Cengiz...Biz o sorularla aslında onun çocukluğuna inmeyi amaçlıyorduk ama ...Yapamadık sanki...Pardon hocam o sizin işinizmiş.

-Tütün zararlıdır.

-Tütün taban fiyatlarına iki kat oranında yapılan muazzam zammı duydunuz mu?

-Duymadım.

-Hayvanları ve bitkileri koruyalım.

-Soyu tükenmekte olan bir hayvan, soyu tükenmekte olan bir bitkiyle besleniyorsa ne yapmalı?

-Ne yapılabileceği hakkında uzmanlara çalışma yaptırılmalı.

-Birbirimizi anlamak önemli.

- Bu izdivaca sırf senin saadetin için razı olduğumu aklından çıkarma sevgili kızım!

-Hep aklımda olacak.

-Mineral bakımından zengin.

-Yani sen elmayı seviyorsun diye, elmanın da seni sevmesi şart mı?

-Tabiî ki değil.

-Anlamadığım kavramları öğrenmem yararlı olur.

-Bu eseri realizmi destekleyen futurist yaklaşımı günümüzün postmodernist entelektüel arenasında saygın bir yer kazanmasına sebep olduğu görüşüne katılıyor musunuz?

-Anlasam ve aynı fikirde olsam neden katılmayayım.

-Alakasız, bağlantı kuramadım.

-Eee! Günaydın İsmet Abi!Nasılsın?

-Buna cevap vermek uygun değil, zira İsmet değilim ben.

-FKB önemli tabi.

-Bir UFO (Ulusal Fizik Olimpiyatı) sorusu çözsem.

-Tebrik ederim.

-Her meslek elemanları gerektiğinde grev yapmalı.

-Tabelacılar greve giderlerse ellerindeki pankartlara bir şey yazabilirler mi?

-Hür iradelerine kalmış.

İşte bu da Emine Altınsoy'un yanıtları. Gerçi biz ona anket yetiştiremedik. Sürekli kaybettiğinden biz artık pes ettik. Ama o son bi şans olarak yükseltmelere girmek istedi. Napalım biz de o kadar acımasız değiliz. Sınıfta bırakmayız hemen. O da baya hırs yapmış, çalışmış olacak ki biz çekip almasak kağıdını hiç vermeye niyeti yoktu vallahi.

-Ya şimdi bu tütün ot değil mi, yerden yetişenler faydalı değil mi zaten? (yani bitki cinsinden)

-Tütün taban fiyatlarına iki kat oranda yapılan muazzam zammı duydunuz mu?

-Eh ne gam, üreticiler memnun mamul de... Eh ne diyeyim ki ben şimdi...Özer Hoca geçirmez ki bunu.

-Şu dünyada nereyi tutsak elimizde kalıyor. Seçme yapmak da cabası.

-Soyu tükenmekte olan bir hayvan, soyu tükenmekte olan bir bitkiyle besleniyorsa ne yapmalı?

-Hiçbir şey. Zaten iki, birin ispatı değil mi. Ha biri ha diğeri... Hepsi bir. Şimdi ying yang meselesine dalsam mı ki?

-Der ki Yusuf Has Hacip "Kutadgu Bilig'de kızın varsa kötü. Bunun için kızı tez evermek gerekir. Ha bir de...

-Bu izdivaca sırf senin saadetin için razı olduğumu aklından çıkarma sevgili kızım.

-Sevilmeyi beklemek çıkardır.

-Yani sen elmayı seviyorsun diye elmanın da seni sevmesi şart mı?

-Hani sevse belki daha iyi olurdu; ama biliyoruz ki Zühre artık sevmeseydi Tahir'i, yahut hiç sevmeseydi Tahir ne kaybederdi Tahirliğinden.

-Şu resmin önündeki kız da güzelmiş. Ama dur cebimde ona uygun söylenecek bir yazı olacak ama hah...

-Bu eserin realizmi destekleyen futurist yaklaşımı günümüzün postmodernist entelektüel arenasında saygın bir yer kazanmasına sebep olduğu görüşüne katılıyor musunuz?

-Eee katılıyorsanız mesele yok. İsterseniz devamını ilerdeki çay bahçesinde konuşalım.Hayır mı? Niye ki?

-Ya yine veznede bu sarkık gerdanlı, kel kafalı, gıcık İsmet var. Bak yine dikti o balık ölüsü gözlerini.

-Eee! Günaydın İsmet abi! Nasılsın?

-Ben yine kredi için geldim de. Verir misin yoksa... Yarın mı geleyim?

-Şu fen liseli veletleri gıcık etsem, kafalarını karıştırsam.

-Bir UFO(Ulusal Fizik Olimpiyatı) sorusu çözsem.

-Sonra da nasıl çözdüğümü açıklasam. Bugün onlara olan dersimi unuttuğumu anlarlar mı ki?

-Sunum önemlidir.

-Tabelacılar greve giderlerse ellerindeki pankartlara bir şey yazabilirler mi?

-Yazım ve noktalamaya dikkat etmek koşuluyla neden olmasın? Ayyy... Ama ben bu denli uzun aynı yerde oturup düşünemem ki... Kusura bakma Göksel kopya çektim. Ama cevap güzel olmuş cidden. Tebrik ve takdir ediyorum. Dur yaa Nihat Hoca'nın cevabı daha güzelmiş. Ama durun çocuklar almayın kağıdımı. Yaa ben doğru mu diye kontrol ediyordum yaa...

Nihat Hocamız. İşte bu yaa! Sabahın köründe gelip anketi isteyip durduk sizden ama artık kusurlarımız affola…

-Türk çiftçisine tütün ektirmiyorlar ki artık.

-Tütün taban fiyatlarına iki kat oranda yapılan muazzam zammı duydunuz mu?

-Umarım sigara fiyatlarına beş kat oranında yansır.

-Küçük bir grup dışında dünyayı kendi çıkarları için kullanıyor insanlar.

-Soyu tükenmekte olan bir hayvan, soyu tükenmekte olan bir bitkiyle besleniyorsa ne yapmalı?

-Farkında olmadan her ikisi de yok olur sanırım.

-Muratla haa! Senden bunu beklemezdim.

-Bu izdivaca sırf senin saadetin için razı olduğumu aklından çıkarma sevgili kızım.

-Evdeki odanın kapısını kilitle ve anahtarı sende dursun.

-Sevgi tek taraflı ne kadar sürmeli!

-Yani sen elmayı seviyorsun diye elmanın da seni sevmesi şart mı?

-Annenin çocuk sevgisi dışında böyle bir şey yok. En azından sürekli değil.

-Kelaynakların yaşama hakkını çok önemsiyorum.

-Bu eserin realizmi destekleyen futurist yaklaşımı günümüzün postmodernist entelektüel arenasında saygın bir yer kazanmasına sebep olduğu görüşüne katılıyor musunuz?

-Katılıyorum. Geçenlerde de katıldım.Ama bu kuşlar çok garip hayvanlar. İyi uçamıyorlar üstadım.

-Kalktım.

-Eee! Günaydın İsmet abi! Nasılsın?

-Dedim. Bunu çok önemsiyorum.

-Bugün.

-Bir UFO(Ulusal Fizik Olimpiyatı) sorusu çözsem.

-Diyorum ama ortada soru yok.

-Bu meslek grubunun bu kadar örgütlü oluşu çok şaşırtıcı canım.

-Tabelacılar greve giderlerse ellerindeki pankartlara bir şey yazabilirler mi?

-Bence ellerindekilere değil, birbirlerininkine yazabilirler.

** Hocam sizi nöbet gününüzde bile rahat bırakmadık ama… Değmiş yani. Biz tin tin tini mini minicik bu hanımın cevaplarını pek bi beğendik.*

-Tütün yetiştiricilerine müjde! Ne kadar kaldıysa…

-Tütün taban fiyatlarına iki kat oranda yapılan muazzam zammı duydunuz mu?

-Ne yazık ki içenler de o oranda artıyor.

-Hadi gel beraber yaşamayı öğrenelim.

-Soyu tükenmekte olan bir hayvan, soyu tükenmekte olan bir bitkiyle besleniyorsa ne yapmalı?

-Biraz sen biraz ben fedakarlık yapsak olmaz mı bu iş?

-Bu seçimime umarım bir kusur bulmazsın artık anneciğim.

-Bu izdivaca sırf senin saadetin için razı olduğumu aklından çıkarma sevgili kızım.

-Bilirim hep sen benim saadetimi düşünürsün.

-Platonik aşklar da çekilmez yani.

-Yani sen elmayı seviyorsun diye elmanın da seni sevmesi şart mı?

-Sevgi karşılıklı olursa anlamlı olur.

-Bu yaklaşımlar insanların kafasını karıştırıyor doğrusu.

-Bu eserin realizmi destekleyen futurist yaklaşımı günümüzün postmodernist entelektüel arenasında saygın bir yer kazanmasına sebep olduğu görüşüne katılıyor musunuz?

-Hiçbir fikrim yok bu konuda.

-Uğurlar olsun nereye böyle?

-Eee! Günaydın İsmet abi! Nasılsın?

-Çok iyiyim yaa sen?

-Yine ne düşünüyorsun kara kara böyle?

-Bir UFO (Ulusal Fizik Olimpiyatı) sorusu çözsem.

-Hayat kısa; çık, dolaş, eğlen biraz.

-Bugünkü tartışma konumuz ne arkadaşlar?

-Tabelacılar greve giderlerse ellerindeki pankartlara bir şey yazabilirler mi?

-Bu kadar hayati bir soruna değindiğiniz için sizi kutlarım.

**Özer Hocam, siz bizden her şeyi tam yapmamızı istersiniz ya.Biz de sizden aynı şeyi istedik."Öyle bir şiirle kurtulamazsınız bizden" dedik ve başınızın etini yedik, anketimizi doldurttuk size.*

-Tütün taban fiyatlarına iki kat oranında yapılan muazzam zammı duydunuz mu?

-Sigaraya zam olarak yansıyacağından güzel haber, belki bazıları sigarayı bırakır.

-Soyu tükenmekte olan hayvan, soyu tükenmekte olan bir bitkiyle besleniyorsa ne yapmalı?

-Mukadderat!!!

-Bu izdivaca sırf senin saadetin için razı olduğumu aklından çıkarma sevgili kızım?

-Sanki başka bir seçeneğim mi vardı?

-Seversin dünyayı dolu dizgin.

Ama o bunun farkında değildir.

Ayrılmak istemezsin dünyadan.

Ama o senden ayrılacak.

-Yani sen elmayı seviyorsun diye elmanın da seni sevmesi şart mı?

-Bu eser

-Bu eserin realizmi destekleyen futurist yaklaşımı günümüzün postmodernist entelektüel arenasında saygın bir yer kazanmasına sebep olduğu görüşüne katılıyor musunuz?

-Yok böyle bir eser…

-Günaydın gözüm!

-Eee! Günaydın İsmet Abi! Nasılsın?

-Kalanlardan iyi, gidenlerden kötüyüm.

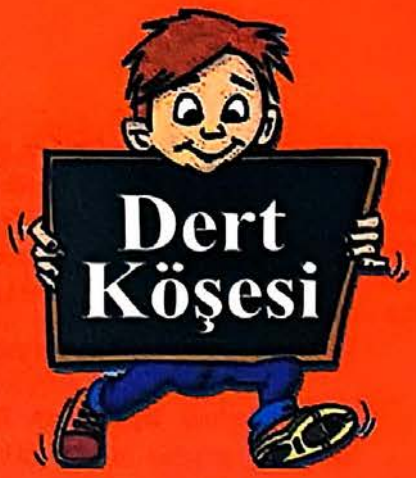
-İnsanları anlamaya çalışsan

-Bir UFO(Ulusal Fizik Olimpiyatı) sorusu çözsem.

-İşin kolayına kaçmak yok.

-Tabelacılar greve giderlerse ellerindeki pankartlara bir şey yazabilirler mi?

-Yazmasına yazarlar ama doğru yazabilirler mi bilmem.

Sevgili Güzin Abla;
Derdimi sadece sana yazabiliyorum, ne olur bir çare buluver. Bu soruma bir tek sen cevap bulabilirsin. Güzin Abla nasıl anlatsam bilemiyorum ama çok zor durumdaydım. Uzun bir süreden beri bende değişiklikler başladı, çok korkuyorum. Dersim olmadığı halde kendimi okulda, bu da yetmiyormuş gibi sınıfta buluyorum. Ne arıyorum burada diyorum kendime, cevap veremiyorum. Hiç kimseyle konuşmaz oldum. Sınıfta hep öne oturmak için çıldırıyorum. Not tutmaktan parmaklarımda nasırlar oluştu, ızdırabıma bir de bu ızdıraplar eklendi. Geçen gün arkadaşım tuttuğum notlarda 'hapşu öhö öhööö' yazdığımı görünce gülmeye, alay etmeye başladı benimle. Ne yapayım hocamız grip olmuşsa, suç ben de mi sence? Her gece rüyamda ders çalışıp sınavlara giriyorum. Bir görsen öyle mutlu oluyorum ki. Rüyaların etkisinden kurtulamıyorum sabahları. Günlerin, hatta mevsimlerin geçtiğinin bile farkına varmamışım çalışma masasının başında. Bir de garip sesler çıkarıyorum elimde olmadan. Bu günlerde yabancılık hissediyorum arkadaşlarımın yanında. Yeşil otlara, çimenlere, çiçeklere aşırı ilgi duyuyorum. Artık kahvaltı ve yemekleri de gözüm tutmaz oldu. Geçen gün de başımın iki yanında acayip çıkıntılar oluşmaya başladı, beynimde ur varmış gibi geliyor. Yoksa kanser miyim, Güzin Abla ne diyorsun?
RUMUZ: BİR AFL'Lİ
CEVAP: Ah zavallı yavrucuğum. Sen kanser manser değil, bal gibi ineklik hastalığına tutulmuşsun. Ama hiç ümitsizliğe kapılma, önce çık dışarı. Şöyle bir hava al. Tedavi n konusunda kahve kültürü yüksek arkadaşların en büyük yardımcın olacak. Git turistiğe maç izle, biraz internet kafeye takıl. Knight falan oyna, görüş açını değiştir biraz. Başka ne diyeyim yavrucuğum? Fotokopi diye bir olay duymadın mı hiç? Biraz da İbrahim Abiyle ahbap oluver. Bırak derse girmeyi. Boş zamanın kalırsa şöyle bir okula uğra.
Bunlar da seni kurtarmazsa gel bana, en yakın otlağın adresini vereyim canım yavrucuğum…

Ezgi KILIÇ

AFL MAYHOŞ SÖZLÜK!!!...

By pislixez and kngnthng

Biliyoruz aranızda hâlâ aşağıdaki bazı kavramları bilmeyen arkadaşlar var. En kısa zamanda öğrenmeniz dileğiyle...
Afl: ömür törpüsü...
Eyüp Arslan: Karsız alanda 80 km/h hızla kayabilen şahsiyet...
Fikret abi: Entegre dijital kamera bulunduran teknik adam...
Günebakan: Üç ayda bir çıkması beklenen ama yılda iki kez çıkabilen mecmua...
Göksel avcı: Yanında patlayan bombadan canını zor kurtaran sadece sol kulağı hasarlanan afl gazisi...
İbo: Daha çözemedik...
Keziban: Tek hamlede okulun güvenlik şifresini kırabilmiş olağanüstü varlık...
Krematoryum: Perçin(davul), Deniz ve Salih(gitar) ve de Sezer(bass) adlı dört kafadarın kurduğu grup, şu an sadece varlar.
Mauntın: Afl`nin yegane sosyal aktivitesi, disiplinden önce gidilen yer...
Mık: Nihat hoca tarafından "tık"ın türevi alınarak güzel Türkçemize kazandırılan kelime...
Mustafa Önal: Ram`i yerinden oynamak üzere olan mübarek fizik insanı...
Müzik odası: Efsanevi grup krematoryuma ait, artık varlığından şüphe duyulan mekân...
Nilgün hodja: 45 dakikalık derste 60 dakika ders yapmayı becerebilen kişilik...
Osman amca: Yatılı öğrencilere: "ya yatın ya da duş alın" diyerek başka hiçbir şey yapmaya fırsat vermeyen ilginç insan...
Öss: Tek amaç atlatmak, Öğrenci "Sevme?!.." Sınavı...
Serkan Seval: tek kelime konuşmayın, sadece kaçın!... (kral adam)
Sınav: Afiyet ola...
Sınav salonu: Afl öğrencilerinin korkulu rüyası, nam-ı diğer mezbaha...
Süleyman Çelik: Serkan Seval ile tnt yapma planları olan kişi, Aziz başkanın kadim dostu...
Bu arada sevgili arkadaşımız Samet`e bize yardım etmediği için minnettarız;)

Sezer Çınaroğlu-Deniz Selkan Kanmaz

BAKALIM ÖSS'YE HAZIR MISINIZ?

3/5'i dolu olan bir havuzda 3/2d özkütleli bir Mustafa Hoca yüzmeye çalışmaktadır. Bu sırada poyraz estiğinden akıntı hızı 6V/5 olduğu için bir tren Aydın'dan yola çıkar. Aydın'dan yola çıkmış olan trenin içi turşucuk dolu olup, 6 no'lu kompartımanda bir Göksel Hoca, bir Eyüp Hoca, bir Serkan Hoca ve bir de Temel bulunmaktadır. Serkan TİREN t(i)rene binmek uzere belediye otobüsüyle gelmiştir. Otobüs AFL'nın oradaki durakta (Şok'un oradaki) yola çıktığında toplam 32 yolcu bulunmaktaydı. İlk durakta 4 kişi bindi 12 kişi indi. Öbür durakta binen olmadı ama 8 kişi indi. Aynı otobüse s@pıldak Internet cafenin yakınlarında okulun en matrak öğrenci grubu (s@pıldak team) bindi. Bu sırada otobüs tren garına varmıştı. Ve Serkan T(i)REN trene binmek için otobüsten atladı, şalvarını topladı. (Kohh Kohh Kohh) Fakat dikkatsiz atlayan Serkan Hoca yol çalışmalarından dolayı kazılmış olan 75 cm'lik çukura düştü. Bulvarda bunun gibi 150 adet belediye çukuru bulunmaktaydı. Bu kazı çalışmasında 6 işçi günde 4 saat çalışarak bu işi 30 günde bitirmeyi planlıyorlardı. Serkan Hoca'nın düştüğü çukurda gündüzleri 15 cm yukarı çıkıp geceleri 4 cm aşağı düşen bir toprak solucanı bulunmaktaydı. Serkan Tiren çukurdan çıkıp TİREN yolculuğu uzun olacağından çerezciden 5'i 5 liradan 5 poşet çekirdek almıştı. Serkan TİREN, t(i)ren yolculuğuna hazırdı, t(i)rene bindi ve yolculuk başladı. Trendeki Eyüp Hoca'nın elinde içinde 100 misket bulunan bir torba vardı. Bu misketlerden 50'si kırmızı 50'si beyazdı.Eyüp hoca torbayı Göksel Hoca'ya uzattı.İçinden bir kırmızı misket çekmesini istedi.Göksel Hoca acaba kırmızı bir misket çekmek için en az kaç misket çekmeliyim diye düşünürken, Mustafa Hoca'nın yüzmeye çalıştığı havuzun dibindeki tıpa çıkmıştı. Böylece akıntı hızının da işin içine girmesiyle girdaba kapılan Mustafa Hoca ne olduğunu anlamadı. Canını zor kurtaran Mustafa Hoca tıpayı takıp, havuzu tekrar doldurmaya başladı.Havuzu kova kova suyla doldurmaya çalışırken, kovayı tartarak acaba havuzu kaç saatte doldurabilirim diye düşünürken bir terazi bularak kovayı tarttı. Kova terazinin sağ kefesinde 22, sol kefesinde de 20 kg gelmekteydi. Mustafa Hoca kovanın gerçek ağırlığını bulmak için, doğru tartabilen ağırlıklar bulması gerektiğini biliyordu. Ağırlıkların tanesi 50 kuruş idi.fakat Mustafa Hoca'nın cebinde 625 kuruş bulunuyordu. Acaba kaç tane ağırlık alabilirim diyerek bu matematik silsilesinin çözümünü bulmak için İbrahim DEMİRAL'ın yanına gitti. Bu sırada tirenin içinde aksi istikamette ucan bir sinek vardı. Sinek dakikada 20 m. uçabiliyordu. Trende bulunan Ömer'in aklına, bu sineğin trenin ön camından arka camına kaç dakikada uçabileceği şeklinde bir soru geldi. Ancak cevabı bir türlü bulamıyordu. Çünkü o gün bir sınava girmişti. Ve 4 yanlış bir doğruyu götürüyordu. Toplam 80 soruluk olan bu sınavda Ömer 52 soru yapabildiğini biliyordu. Geriye kalan 28 sorunun doğru olabilme olasılığı, her soruda 5 sık olduğuna göre 1/5 idi.Bu durumda kaç puan alabileceğini düşünmekteyken, T(i)renin makinistliğini büyük bir ustalıkla yapan Osman Amca bir cinlik yapıp trenini otomatiğe bağlamıştı.Ve tren saatte 88 km hızla gitmekteydi. Bu sırada trende bulunan Hakan, elindeki iskambil destesiyle oynamaktaydı. En çok 32 kağıt çekerek kaç kupa gelebilecek şeklindeki olasılık sorusunu hesaplamaya çalışıyordu.Ama hesaplamakta çok güçlük çekiyordu. Çünkü annesiyle kendi yaslarının toplamı 62 idi. 5 yıl sonra Hakanın yasının annesinin yasına oranı 2/5 olacaktı.Doğal olarak anneme doğum gününde ne hediye almalıyım diye aklı meşguldü.

Bu durumda Hakan'ın yaşı ile Serkan Tiren'in bindiği t(i)rendeki yolcu sayısı çarpımı, Mustafa Hoca'nın boğulma tehlikesi geçirdiği havuzun hacmine bölünürse, Goksel Hoca 4 misket çekene kadar ,okulun en matrak grubu 'grup esprimakineleri (s@pıldak team) kaç espri yapabilirler ve kaç kişiyi daha zehirleyebilir ?????

Ömer ÖZDEMİR
Hakan Görkem KAZICI

İŞTAH Bİ ŞEYİ

Sonunda nihayet ve ne yazık ki AFL hayatım bir kaç ay sonra sona erecek. Ama okulda dördüncü yılımı tamamlama rağmen hâlâ aklımda AFL ile ilgili sorular var ve inanıyorum bu sorular sadece benim merak ettiklerim değil. Araştırmacı bir öğrenci olarak bilinmeyenleri sizler için araştırdım ve herkese açıklıyorum.

1) Sezai Hoca Ahmet Çakar mı?

17 yıllık kariyerinde eğitim camiasında emek veren hocamızın(sağda) aslında Ahmet Çakar(solda) olduğunu öğrendik. Hocamız ne kadar inkar etse de Afl'nin ileri teknolojiye sahip laboratuvarlarında yaptığımız DNA testinde hocamızın Ahmet Çakar olduğu kesinlik kazandı.

2) Kastrojen Nedir? Niye Yenilir?

Matematik dalında branş arkadaşı Eyüp Arslan ile birlikte Türkiye'nin en iyi matematik öğretmeni seçilen(2001 yılı İstanbul Ü. Tarafından) Nihat Afşin biyoloji alanında yaptığı çalışmalarla da çığır açtı. Ve sonunda çalışmalarının meyvesini alan hocamız kansere 'Kastrojen' adlı bir maddenin sebebiyet verdiğini buldu. Ve bilim dünyasındaki kanserojen kavramını tamamen çürüttü. Ayrıca 'cips, kola ıvır zıvır yemeyin, kastrojen var onlarda' deyip üstüne kastrojensiz ve hormonsuz fasulye tarifi verdi. Son olarak hocamızın Aydın'ın Çine'nin ilçesi olduğunu ispatlamaya yönelik bir çalışma içinde olduğunu öğrendik.

3) Mustafa Hoca İle "Söz" Üzerine

Geçtiğimiz aylarda Fizik öğretmenimiz Mustafa Önal O.M.T(17) adlı öğrenciye: "Söz ok gibidir, kurşun gibidir. Girdi mi çıkmaz." dedi. Söz üzerine diğer fizikçi Sedat Hocanın yorumu "Mustafa Hoca haklıdır" oldu. Ayrıca O.M.T adlı öğrenci olaydan sonra kayıplara karıştı. Öğrencinin üç aydır internet kafede olduğundan şüpheleniyor. O.M.T

4) Ferrari Nasıl Çalıştırılır?

Geçen aylarda Göksel Hoca sınıfa "Siz Ferrari'nin nasıl çalıştığını bilir misiniz?" sorusuna öğrenciler mel mel(mel: Nihat Hoca'nın Türkçe'ye kazandırdığı bir kelime. Muhtemelen bi şeylerin türevini almıştır yine.) bakarak cevap verdi. Bunun üzerine Hocamız "Ooo! Ben siz portakalda vitaminken Ferrari'ye biniyordum." dedi. Ayrıca Ferrari'ye binince ilk frene, sonra gaza basacakmışız. Ben Göksel Hoca'nın yalancısıyım.

Bu sayılık da bu kadar. Ama yazımın başında belirttiğim "ne yazık ki" kavramı tam burada devreye giriyor. Benim için hiçbir zaman içinde yazımın olacağı gelecek sayı olmayacak. Kendinize ve Günebakan'a iyi bakın.

Deniz Kanmaz
deniz_dsk@hotmail.com

İNADINA ÜNLEM

Hayatta cevabını bilmediğim her cümlenin sonundasın. Belki bundandır senden hiç bıkınmem korkmamam. Korkmak değil de rahatsız ediyorsun biraz. Yok biraz da değil, hayağ. Hem bir o kadar da hayatımdasın artık her gün senden ortalama yüz elli kadar geliyorum.

Aslında hiç senle bu kadar içli dışlı olacağımı sanmazdım. Yani en azından her gün seni göreceğimi tahmin etmezdim. Sen batıydın ben doğu, ama hesaplayamadığım bir şey vardı. Dünya yuvarlaktı.

Yok, yok senden rahatsızlık duymuyorum. Düpedüz tiksiniyorum. Amacını biliyorum. Yüz yetmiş dokuz tane daha kendinden bulup hayatımı üç saatte mahvetmek istiyorsun değil mi? Ama buna izin vermeyeceğim.

Bana acı çektiriyorsun. Hangisi doğru, hangisi yalan, hangisi gerçek, hangisi sanal artık kestiremiyorum. Ama artık başlamak yok başından. Çünkü cevaplandıkça çoğalıyorsun. Ve ben tükenmekteyim sen çoğaldıkça.

Hayatımdan defol. Ben sensiz, sorusuz ve sorunsuz bir hayat istiyorum. Sana duygularımı bir çocuk saflığıyla belirteceğim. "Pis soru işareti, kaka soru işareti!" Al sana! İnadına ünlem!

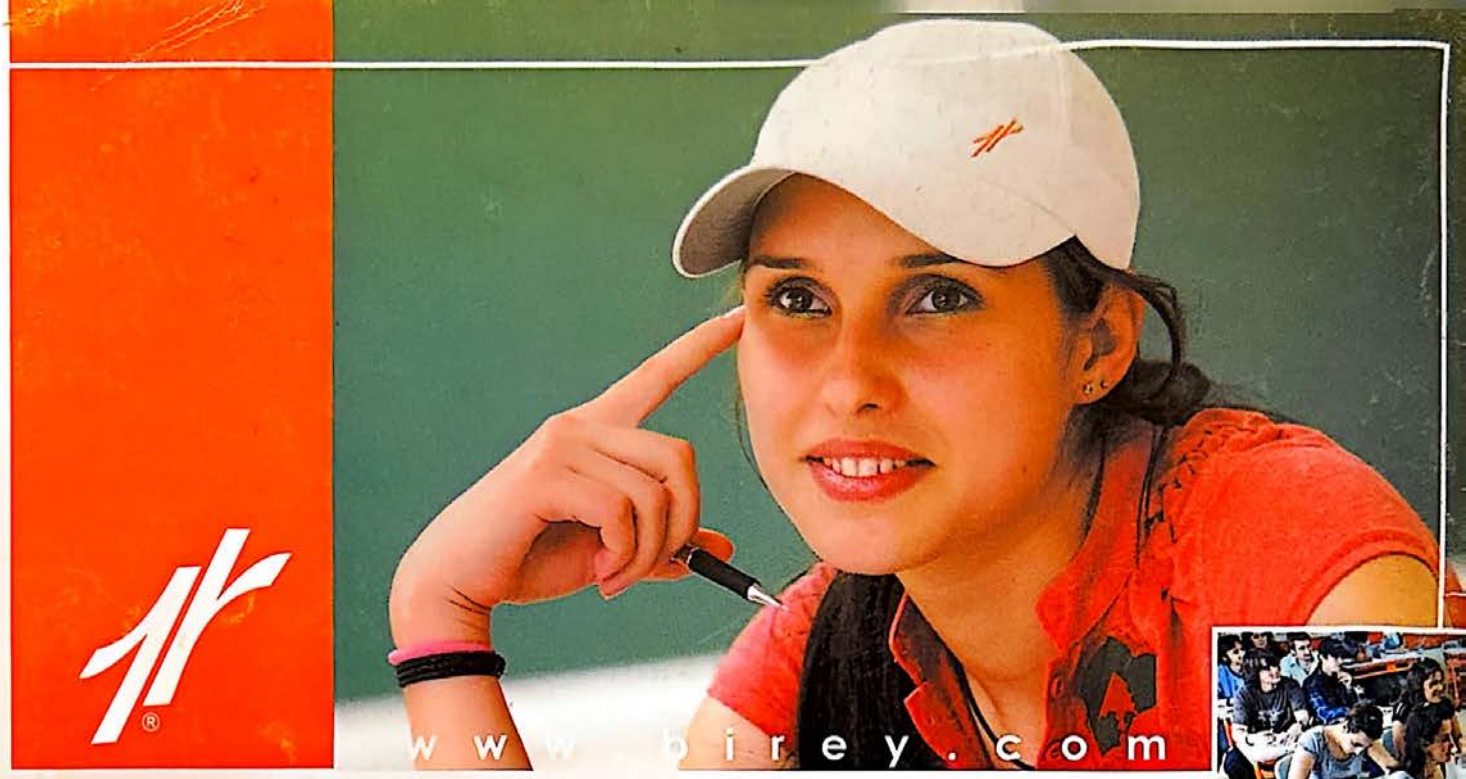
Deniz Kanmaz

AYDIN
UĞUR DERSHANELERİ

Bu Şehrin Uğur'una İnanın...

ÖSS ve OKS şubeleriyle hizmetinizdedir...

Aydın ÖSS Tel : 214 71 72 - 214 62 63
Aydın OKS Tel : 225 14 01 - 212 39 24
Söke OKS - ÖSS Tel: 512 07 30 - 512 47 71

eğitimde
birey
her şeydir

"başarmak için bire bir"

Ramazan Paşa Mah. Gazi Bulv. 3. Sok. No: 21 Aydın Tel: 0.256 212 83 13 Fax: 0.256 212 14 67
www.birey.com - aydin@birey.com